ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

Ἔτος Ἱδρύσεως 1964 Τρίτη Περίοδος Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 1990 Ἀριθμός Τεύχους 16-17

Ο ΑΓΙΟΣ ΦΩΤΙΟΣ Ο ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ

Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, † 6 Φεβρουαρίου 891

Τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος καί τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος...
Τῆς σοφίας ἐκφάντωρ λαμπρός γενόμενος, Ὀρθοδοξίας
ἐδείχθης θεοπαγής προμαχών, τῶν πατέρων καλλονή
Φώτιε μέγιστε.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN TELEPHONE: 01-723 4787

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

Ἔτος Ἱδρύσεως 1964
Τρίτη Περίοδος
Ἀριθμός Τεύχους 16-17

Ἰανουάριος-Φεβρουάριος
1990

Ἐτήσια Συνδρομή £10

Διευθύνεται ἀπό
Συντακτική Ἐπιτροπή

5 CRAVEN HILL
LONDON W2
TEL.: 01-723 4787

ORTHODOX HERALD

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARCHDIOCESE
OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5 Craven Hill, London W2 Telephone: 01-723 4787
First Published 1964 Third Period January-February 1990 No. 16-17

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Δημήτριος μετά τοῦ κ. Παναγιώτη Ἀγγελόπουλου, μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰς τόν ὁποῖον ὁ Παναγιώτατος ἀπένειμε τό ὀφφίκιον τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου διά τήν προσφοράν του εἰς τήν ἀνοικοδόμησιν τοῦ νέου Πατριαρχικοῦ Οἴκου.

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ*

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ, ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΜΟΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ (17 Δεκεμβρίου 1989)

Μακαριώτατε,
Ἱερώτατοι,
Ἐξοχώτατοι,
Ἐντιμολογιώτατοι,
ἅπαντες οἱ ἐκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν θρησκευτικῆς καί πνευματικῆς ἐξάρσεως τελοῦμεν σήμερον τά ἐγκαίνια τοῦ νέου Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Οἴκου, τόν ὁποῖον ἀνήγειρεν ἡ εὐσέβεια τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου Ἄρχοντος Μεγάλου Λογοθέτου καί Μεγάλου Εὐεργέτου κυρίου Παναγιώτου Ἀγγελοπούλου καί τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Δοξάζομεν τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί εὐχαριστοῦμεν τῇ ἐντίμῳ Κυβερνήσει ἡμῶν διά τήν παροχήν τῆς νενομισμένης ἀδείας. Εὐχαριστοῦμεν αὐτῇ καί διά τήν ἀποστολήν ἐπισήμου ἐκπροσώπου σήμερον, τοῦ ἐξοχωτάτου Ὑπουργοῦ Τουρισμοῦ Ilhan Akuzum, ὡς ἐπίσης καί τῇ ἐντίμῳ Κυβερνήσει τῆς Ἑλλάδος διά τήν ἐπίσημον ἐκπροσώπησιν αὐτῆς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρείας ἐξοχωτάτου κυρίου Νικολάου Θέμελη.

Ὡς Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, οὐδέποτε θά παύσωμεν νά προσευχώμεθα καί νά ἐργαζώμεθα ἐν τῷ πνεύματι τῶν Χριστουγέννων διά τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς κατανοήσεως καί τῆς συνεργασίας μεταξύ τῶν δύο γειτόνων καί συμμάχων χωρῶν, τῆς Τουρκίας καί τῆς Ἑλλάδος. Οἱ λαοί των, ὅπως καί ὅλοι οἱ λαοί τοῦ κόσμου, δέν θέλουν πόλεμον, δέν θέλουν αἱματοχυσίαν, δέν θέλουν συγκρούσεις καί ἀκαταστασίας.

Ἐκτιμῶμεν βαθύτατα τήν παρουσίαν ἐνταῦθα εἰς συνεορτασμόν τῶν ἐξοχωτάτων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, πρώην Πρωθυπουργῶν, πρώην καί νῦν Ὑπουργῶν καί λοιπῶν ἐκλεκτῶν προσωπικοτήτων ἐκεῖθεν, ἐξ Ἀμερικῆς καί ἀλλαχόθεν.

Ὡσαύτως εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τῷ Νομάρχῃ τῆς Πόλεως ἡμῶν ἐξοχωτάτῳ κυρίῳ Cahit Bayar διά τε τήν συμμετοχήν καί διά τούς ἀγαθούς αὐτοῦ λόγους ὡς καί τῷ Δημάρχῳ τῆς μεγαλοπόλεως Istanbul ἐξοχωτάτῳ ἐν ἰατροῖς κυρίῳ Nurettin Sözen καί ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντας, εἰς ἀντίδωρον, τάς δωρεάς τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, Ὦ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας.

* Τό κείμενο αὐτό τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ὅπως καί τά ἄλλα πού ἀκολουθοῦν, δημοσιεύονται εἰς τήν παροῦσαν ἔκδοσιν τοῦ «Ὀρθόδοξου Κήρυκος» ἐπειδή ἡ Προηγούμενη εὑρίσκετο ἤδη εἰς τό Τυπογραφεῖον ὅταν τά ἐλάβαμεν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ, ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ (17 Δεκεμβρίου 1989)

Ἐκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Ὡς Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἐζήσαμεν σήμερον μίαν εὐτυχῆ καί ἱστορικήν ἡμέραν, τήν ἀπό τῆς ὁποίας χαράν συμπληροῖ ἡ ἀδελφική συνεστίασις ἡμῶν αὐτη.

Εὐχαριστοῦμεν πᾶσιν ἡμῖν, διότι ἐσπεύσατε «ἐκ δυσμῶν καί βορρᾶ καί θαλάσσης καί ἑώας» διά νά συνεορτάσωμεν τό χαρμόσυνον γεγονός τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ πρό ἡμίσεός που αἰῶνος ἀποτεφρωθέντος Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Οἴκου. Ὄντως ἡ Ἐκκλησία κλυδωνίζεται ἀλλ' οὐ καταποντίζεται. Ἀποτεφροῦται ἀλλά ἀναγεννᾶται ἐκ τῆς τέφρας. Κατέρχεται διωκομένη εἰς τάς κατακόμβας καί μετά παρέλευσιν ἑπτά δεκαετιῶν ἤ ἑπτά αἰώνων -ὁ χρόνος δέν ἔχει σημασίαν διά τήν αἰωνιότητα τῆς Ἐκκλησίας- ἐξέρχεται νικῶσα καί ἵνα νικήσῃ (Πρβλ. Ἀποκ. 6,2), «ὅτι ὁ Θεός σώσει τήν Σιών» (Ψαλμ. 68,36), ὁ Θεός, Ὅστις «πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν».

Ἡμεῖς καθ' ὅλον αὐτό τό διάστημα, καθ' ὅ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἦτο σχεδόν ἄστεγος, οὐδ' ἐπί στιγμήν ἐπαύσαμεν νά ἐπικαλώμεθα τόν Κύριον, τόν «κραταιόν βοηθόν» ἡμῶν (Ψαλμ. 70,7), λέγοντες πρός αὐτόν: «Κύριε, μή χρονίσῃς» (Ψαλμ. 69,6). Καί ἰδού ὅτι «εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος καί τούς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν» (Ψαλμ. 68,34). Δόξα τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι!

Ἔπαινος καί εὐχαριστία καί εὐγνωμοσύνη τοῖς μεθ' ἡμῶν εὐχηθεῖσιν ὑπέρ τῆς ἐλεύσεως τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς μεγάλης καί ἐπιφανοῦς καί τῷ Μεγάλῳ Εὐεργέτῃ τῆς Ἐκκλησίας καί Ἄρχοντι Μεγάλῳ Λογοθέτῃ Ἐντιμολογιωτάτῳ κυρίῳ Παναγιώτῃ Ἀγγελοπούλῳ καί τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ, οἵτινες, διά τοῦ περισσεύματος ὄχι τῆς περιουσίας ἀλλά τῆς καρδίας αὐτῶν, ἔδωκαν σάρκα καί ὀστᾶ εἰς τόν εὐσεβῆ πόθον πλειόνων τῆς μιᾶς γενεῶν καί εἰς τήν ὑψηλήν ἄδειαν τῆς ἐντίμου Κυβερνήσεως ἡμῶν, ὥστε νά ἔχωμεν σήμερον «φωλεόν καί κατασκήνωσιν» (Ματθ. 8,20) διά νά κλίνωμεν τήν κεφαλήν, καί ἑστίαν διά νά θερμαινώμεθα καί θερμαίνωμεν, καί φανάριον διά νά φωτιζώμεθα καί φωτίζωμεν.

Ταῦτα πάντα δέν σημαίνουν βεβαίως ὅτι κατά τήν τελευταίαν ταύτην πεντηκονταετίαν ἠμελήσαμεν ὡς Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον τοῦ χρέους ἡμῶν. Σημαίνουν μόνον ὅτι τοῦ λοιποῦ μετά μείζονος εὐχερείας καί, ἐλπίζομεν, καί ἀποδοτικότητος θά δυνάμεθα ἵνα ἐκπληρῶμεν τό χρέος τοῦτο ἐπί τῷ κοινῷ ἀγαθῷ καί ἐπί εὐσταθείᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καί ἐπί μαρτυρίᾳ τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακράν, ὅτι παρά τάς ὄχθας τοῦ Κερατείου ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ὑπάρχει μία Ἐκκλησία παλαιά ὅσον καί νέα, πτωχή ὅσον καί πλουσία, στρατευομένη ὅσον καί θριαμβεύουσα, ἐσταυρωμένη καί τεταπεινωμένη ὅσον καί δεδοξασμένη, κηρύττουσα πάντοτε καί πρός πάντας ἀγάπην, εἰρήνην, καταλλαγήν, ἑνότητα, ἀνάστασιν καί χαράν ἐν Κυρίῳ.

Ἀδελφοί καί τέκνα ἡμῶν περιπόθητα,

Ἐγείρομεν τό κύπελλον ὑπέρ ὑγείας καί κατά Θεόν εὐημερίας πάντων ἡμῶν, ὑπέρ εὐσταθείας τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν ἐξ ὧν προέρχεσθε, ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καί ὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως ἐν τῇ εὐλογημένῃ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ, ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡ' ΑΥΤΩ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ (18 Δεκεμβρίου 1989)

Ἐξοχώτατοι, Ἐντιμότατοι καί εὐλαβεῖς ἐξ Ἑλλάδος ἀδελφοί,

Μετά πολλῆς καί βαθείας συγκινήσεως χαιρετίζομεν πάντας ὑμᾶς εἰς τάς αὐλάς ταύτας τοῦ Κυρίου.

Στοιχοῦντες εἰς τήν πρόσκλησιν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας, ἐσπεύσατε φιλοστόργως νά συμπανηγυρίσητε μετά παντός τοῦ ἐνταῦθα λαοῦ τοῦ Θεοῦ -τῆς Ἱεραρχίας δηλονότι, τοῦ λοιποῦ ἱεροῦ κλήρου καί τῶν ἐν γένει πιστῶν-, γεγονός ἱστορικόν καί μέγα, τοῦ ὁποίου ἡ βαθυτέρα σημασία διά τήν Ἐκκλησίαν καί τό Γένος ἀσφαλῶς ὑπερβαίνει κατά πολύ τά δρώμενα.

Πάντες ἐνταῦθα οἱ ἔχοντες τό βαρύ, ἀλλά συγχρόνως καί τιμιώτατον προνόμιον νά διακονῶμεν ἀπό τῆς προκεχωρημένης ταύτης καί ὑψίστης σκοπιᾶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τάς βουλάς τοῦ Κυρίου, ἔχομεν στερράν τήν πεποίθησιν, ὅτι ἡ συντελεσθεῖσα ἀνοικοδόμησις τοῦ κατά τό ἔτος 1941 ἀποτεφρωθέντος Πατριαρχικοῦ Οἴκου ἀποτελεῖ κορυφαῖον ὁρόσημον εἰς τήν πορείαν οὐ μόνον τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, ἀλλά καί τῶν ἐν γένει σχέσεων μεταξύ Τουρκίας καί Ἑλλάδος.

Ἡ παρασχεθεῖσα πρός τοῦτο ἄδεια τῆς Τουρκικῆς Πολιτείας εἶναι ὁπωσδήποτε δηλωτική ἑνός νέου πνεύματος, ὑπό τό ὁποῖον αἱ διμερεῖς αὗται σχέσεις θεωροῦνται καί ἐκτιμῶνται ἐπί τό ρεαλιστικώτερον διά τά καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν ἐν προκειμένῳ λαῶν. Οὐδείς ὑπεύθυνος πολιτικός ἀνήρ τῆς μιᾶς ἤ τῆς ἄλλης Χώρας θά ἦτο δυνατόν νά πιστεύσῃ ὅτι ἡ Τουρκία καί ἡ Ἑλλάς θά δυνηθοῦν νά ἐπιλύσουν ἀποτελεσματικῶς καί μακροπροθέσμως τά μεταξύ των ἀνακύπτοντα προβλήματα -ἀλλά καί αὐτά ἀκόμη τά καθαρῶς ἐσωτερικά ἑκατέρας- ἐάν δέν παγιωθῇ μεταξύ τῶν δύο λαῶν σταθερά, γνησία καί μόνιμος εἰρήνη, ἡ ὁποία καί θά ἐξασφαλίσῃ τήν ἐπιβαλλομένην συνεργασίαν καί πρόοδον ἀμφοτέρων.

Οἱ ὁραματισμοί τῶν δύο ἀλήστου μνήμης μεγάλων ἀνδρῶν, Ἀτατούρκ καί Βενιζέλου, διά μίαν εἰλικρινῆ τουρκο-ελληνικήν φιλίαν καί συνεργασίαν παραμένουν πάντοτε παρακαταθήκη ἱερά, ἡ ὁποία ἀφ' ἑνός μέν δέν θά παύσῃ ποτέ νά ἐμπνέῃ τούς ἑκατέρωθεν πλέον γρηγοροῦντας, ἀφ' ἑτέρου ὅμως θά ἀποτελῇ καί τήν λυδίαν λίθον ἐπί τῆς ὁποίας θά δοκιμάζεται καί θά κρίνεται πᾶσα ἐνέργεια καί πρωτοβουλία, ἀποβλέπουσα εἰς τήν προαγωγήν τῶν δύο γειτόνων, συμμάχων καί φίλων λαῶν.

Εἰς τά πλαίσια καί ἐν τῷ πνεύματι ἀκριβῶς τῆς ἀναγεννωμένης ταύτης Τουρκο-Ἑλληνικῆς φιλίας χαιρετίζομεν καί τήν ἀθρόαν προσέλευσιν ὑμῶν πάντων ἐξ Ἑλλάδος εἰς τήν πανηγυρικήν αὐτήν ὥραν τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου τῆς Οἰκουμενικῆς Ὀρθοδοξίας.

Προσευχόμεθα δέ διαπύρως ὅπως τό αἴσθημα ἀσφαλείας καί κατά Θεόν χαρᾶς, τό ὁποῖον πληροῖ τάς καρδίας ἡμῶν ἐνταῦθα, ἐπί τῇ ἀποκτήσει τῆς νέας ταύτης Στέγης, τό αὐτό αἴσθημα νά γενικευθῇ καί νά φθάσῃ εἰς τήν καρδίαν καί παντός ἀστέγου, ἐν πραγματικῇ ἤ μεταφορικῇ ἐννοίᾳ. Διότι στέγην προστατευτικήν ζητοῦν ὄχι μόνον τά ἄτομα ἀλλά καί οἱ λαοί, ὅπως ἀκριβῶς ἐπιμαρτυροῦν καί αἱ τελευταῖαι ραγδαῖαι κινητοποιήσεις καί ἀνακατατάξεις εἰς τόν πολιτικοκοινωνικόν χάρτην τῆς Εὐρώπης καί τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Ἡ στέγη ὅμως, ἡ κάθε στέγη, κτίζεται μέ ἀγάπην καί ὑπομονήν, διά τοῦτο καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὑπενθυμίζει ὅτι «ἡ ἀγάπη πάντα στέγει, πάντα ὑπομένει».

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νά συγχαρῶμεν πᾶσιν ὑμῖν ἐπί τῷ γεγονότι, ὅτι ἐκ τοῦ μέσου ὑμῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀδελφῶν ἀνέστησεν ὁ Θεός τοιοῦτον Μέγαν Εὐεργέτην τοῦ Γένους καί τῆς Ἐκκλησίας ὡς τόν Ἐντιμολογιώτατον κύριον Παναγιώτην Ἀγγελόπουλον καί τήν εὐλαβεστάτην οἰκογένειάν του, οἵτινες καί διά τῆς θεοφιλοῦς ταύτης γενναίας χειρονομίας των ἐδίδαξαν, ἐφρονιμάτισαν καί ἐδόξασαν τό εὐσεβές γένος τῶν Ἑλλήνων.

Εἴθε ὁ ἀγαθοδότης Κύριος νά ἀνταποδίδῃ εἰς ἕνα ἕκαστον κατά τήν καρδίαν αὐτοῦ.

Ὡς εὖ παρέστητε, ἀδελφοί πολυφίλητοι καί εὐλογημένοι!

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ, ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΕΝΤΙΜΟΛ. κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΟΦΦΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ (17 Δεκεμβρίου 1989)

Ἐντιμολογιώτατε καί φίλτατε Ἄρχων,

Ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἀπονέμει σήμερον, ἰδίαις ἡμῶν Πατριαρχικαῖς χερσί, τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ τό μέγιστον τῶν ὀφφικίων αὐτῆς, τό τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου, εἰς ἠθικήν ἐπιβράβευσιν ὄχι ἁπλῶς τῆς ὄντως μεγάλης καί ἀνεκτιμήτου δωρεᾶς αὐτῆς πρός τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ἀλλά κυρίως τῆς εὐσεβείας καί τῆς φιλογενείας αὐτῆς, τῶν ὁποίων καρπός ὑπῆρξεν ἡ δωρεά τῆς ἐκ βάθρων ἀνοικοδομήσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Οἴκου.

Ἄλλωστε, κατά τινα συγγραφέα, ἀσχοληθέντα εἰδικῶς περί τήν ἱστορίαν τῶν τίτλων, ὀφφικίων καί ἀξιωμάτων, «τό ἀξίωμα τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου ... ἐδίδετο μόνον ὑπό τοῦ Πατριάρχου εἰς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι διεκρίνοντο διά τόν χαρακτῆρα ... καί τήν συμπεριφοράν αὐτῶν». Ἦτο δέ ὁ Μέγας Λογοθέτης «ὁ πρῶτος τῇ τάξει μεταξύ ὅλων τῶν ἀξιωματούχων καί ὁ ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ πρός τόν ἀρχηγόν τῆς Ἐκκλησίας του, τόν Πατριάρχην, ὁ ὁποῖος ἐξέφραζε τά αἰσθήματα τοῦ λαοῦ».

Καί ἐξέλιπε μέν τό ἀξίωμα τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου ἐκ τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας κατά τόν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα, ὅμως παραμένει μέχρι καί σήμερον ὡς τίτλος τιμῆς καί συμβολικῆς ἀναμνήσεως καί προσφορᾶς, ὅπως ἀκριβῶς καί ἡ ἰδική σας περίπτωσις, Ἐντιμολογιώτατε Ἄρχων, ὑπομιμνήσκει, μάλιστα δέ καί συνεχίζει, ὄχι ἁπλῶς συμβολικῶς, ἀλλ' οὐσιαστικῶς, τήν προσφοράν τῶν ἀειμνήστων Μεγάλων Εὐεργετῶν καί τῶν Λογάδων τοῦ Γένους, προσφοράν, συμβάλλουσαν εἰς τήν διαιώνισιν τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν καί τῆς παραδόσεως ἡμῶν εἰς τούς ἱερούς τούτους χώρους τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον δέν ἠρκέσθη εἰς τόν τίτλον τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου, τόν ὁποῖον, ὁμοφώνῳ καί ἐκθύμῳ συνοδικῇ ἀποφάσει, ἀπένειμεν ἤδη τῇ ὑμετέρᾳ φίλῃ Ἐντιμολογιότητι, ἀλλά προβαίνει σήμερον εἰς τήν ἀπονομήν αὐτῇ καί τοῦ πρώτου ἐκκλησιαστικοῦ ὀφφικίου, διότι αὕτη ἐξήγαγεν ἑαυτήν ἐκ μέσου τῶν πολλῶν κλητῶν καί κατετάξεν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ὀλίγων ἐκλεκτῶν, διά νά ἐνθυμηθῶμεν καί τούς ἐπικαίρους λόγους τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς.

Ἀλλά καί τό ἀποστολικόν ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας εὑρίσκει ἐφαρμογήν εἰς ὑμᾶς, Ἐντιμολογιώτατε, ὅταν ὁμιλῇ περί τῆς εἰδωλολατρίας τῆς πλεονεξίας. Ὑμεῖς, ἑπόμενος τῇ εὐαγγελικῇ προσταγῇ, δέν ἐθησαυρίσατε ἑαυτῷ θησαυρούς ἐπί τῆς γῆς, ὅπου σής καί βρῶσις ἀφανίζει, καί ὅπου κλέπται διορύσσουσι καί κλέπτουσι, ἀλλ' ἐθησαυρίσατε θησαυρούς ἐν οὐρανῷ (Ματθ. 6,19-20), διό καί τό ὄνομα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς (Λουκ. 10,20).

Δι' αὐτό δικαιοῦσθε νά χαίρετε καί νά καυχᾶσθε ἐν Κυρίῳ. Ἡμεῖς σᾶς εὐχαριστοῦμεν καί πάλιν καί πολλάκις ἀπό καρδίας καί εὐχόμενοι ὅπως τό ὑψηλόν παράδειγμα ὑμῶν εὑρίσκῃ πάντοτε μιμητάς, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς καί ἐπί ἅπαντα τά μέλη τῆς ἐκλεκτῆς οἰκογενείας ὑμῶν τήν χάριν καί τήν εὐλογίαν τοῦ παναγάθου Θεοῦ, παρ' Οὗ καί τά ἔτη τῆς ὑμετέρας Ἐντιμολογιότητος εἴησαν ὅτι πλεῖστα, ὑγιεινά καί εὐφρόσυνα.

Ἄξιος!

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ, ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ (18 Δεκεμβρίου 1989)

Ἀγαπητοί καί περιπόθητοι ἐν Κυρίῳ ἀδελφοί,

Μέ βαθεῖαν χαράν καί πολλήν τιμήν σᾶς ὑποδεχόμεθα εἰς τόν Πατριαρχικόν ἡμῶν Οἶκον, τόν ὁποῖον θείᾳ χάριτι καί παρουσίᾳ πάντων ὑμῶν ἐνεκαινιάσαμεν χθές μετά πολλῆς τῆς λαμπρότητος.

«Ἰδού δή τί καλόν ἤ τί τερπνόν ἀλλ' εἰ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπί τό αὐτό»! Διεσπαρμένη ἀνά τά πέρατα τῆς οἰκουμένης ἡ Ἁγιωτάτη τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἔχει σήμερον τήν ὑψίστην παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ὅπως ἴδη τούς κατά τόπους Ἱεράρχας αὐτῆς συνηγμένους ἐπί τό αὐτό. Καί εἶναι, πράγματι, χαρακτηριστικόν οὐσιῶδες τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας ἥ τε διασπορά καί ἡ ἐπί τό αὐτό σύναξις καί συναγωγή. Διότι ἡ μέν ἀνά τήν οἰκουμένην διασπορά ἀνταποκρίνεται πρός τό χρέος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως μεταδίδη τήν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου εἰς πάντας τούς λαούς, ἐμφυτεύουσα κατά τόπους τόν Χριστόν, διά νά προσλάβη Οὗτος ἕκαστον λαόν μέ τά ἰδιάζοντα χαρακτηριστικά του, τήν γλῶσσάν του καί τόν πολιτισμόν του, καί ἀποκαθαίρων αὐτόν ἀπό παντός κακοῦ, καταστήση αὐτόν σῶμά Του. Ἡ δέ ἐπί τό αὐτό σύναξις καί συναγωγή ὑποδηλοῖ καί μαρτυρεῖ τόν ἔσχατον τῆς Ἐκκλησίας προορισμόν, ὅστις εἶναι ἡ τῶν πάντων ἑνότης εἰς ἕν σῶμα ἐν Χριστῷ ὡς θά συμβῆ ἐν τῇ Βασιλείᾳ Του.

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς συνίσταται καί ἡ σημασία καί σπουδαιότης τοῦ ἐπισκοπικοῦ λειτουργήματος. Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία εἶναι σύνολον τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ὡς κεφαλήν αὐτῆς ἴδιον ἐπίσκοπον, διά τοῦ ὁποίου ἑνοῦνται οἱ ὑπ' αὐτόν πιστοί μετ' ἀλλήλων, μετά τῆς ἀοράτου κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί μετά τῶν ἄλλων ἀνά τήν οἰκουμένην ἐπισκόπων καί δι' αὐτῶν μετά τῶν ἀνά τόν κόσμον πιστῶν. Διασπορά καί σύναξις, τά δύο ταῦτα χαρακτηριστικά τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας, διακονοῦνται καί ἐκφράζονται δι' ἑνός καί μόνου λειτουργήματος, ἐκείνου τοῦ Ἐπισκόπου. Εἰς τοῦτο εἴμεθα παρά Θεοῦ τεταγμένοι οἱ τό ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου φέροντες, καί τοῦτο εἶναι τό μεγαλεῖον καί τό βάρος τῆς εὐθύνης ὑμῶν. Διά μέσου ἡμῶν ἡ Ἐκκλησία μερίζεται, χωρίς νά διαιρῆται καί διασπᾶται. Καί διά μέσου πάλιν ἡμῶν ἡ Ἐκκλησία ἑνοῦται εἰς ἕν σῶμα, χωρίς νά παραβλάπτεται ἡ ποικιλία καί ἰδιομορφία τῶν κατά τόπους Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Ἐκκλησία αὕτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως φέρει ἐπί τῶν ὤμων της τό μέγα βάρος τῆς κανονικῆς εὐθύνης νά εἶναι ἡ πρώτη μεταξύ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὁ ἐκφραστής τῆς τε ποικιλίας καί τῆς ἑνότητός των. Καί πάντες ὑμεῖς, οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, συμμερίζεσθε, ἐν τῷ μέτρῳ ἕκαστος τῆς κανονικῆς αὐτοῦ εὐθύνης, τήν μεγάλην αὐτήν ἀποστολήν τοῦ Θρόνου τούτου. Ἀποτελεῖ, συνεπῶς, ὑψίστης σημασίας γεγονός ἡ σύναξις πάντων ὑμῶν ἐπί τό αὐτό εἰς τόν χῶρον τοῦτον τῆς πρωτοθρόνου ἐκκλησίας. Τήν στιγμήν αὐτήν δέν πραγματοποιεῖται ἁπλῶς ἕν κοινωνικόν γεγονός. Τελεσιουργεῖται ἕν μυστήριον, τό μυστήριον τῆς ἐν τῇ ποικιλίᾳ ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι διά τοῦτο ἱερά ἡ στιγμή αὐτή, καί μόνον ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ δύναται νά κατανοηθῆ καί ἀξιολογηθῆ ἡ σημασία της. Ἄς δοξάσωμεν τόν Κύριον, διότι ἐν τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἐλέει μᾶς ἀξιώνει νά ζήσωμεν σήμερον τήν μεγάλην καί ἱστορικήν αὐτήν στιγμήν.

Ἀδελφοί ἡμῶν ἀγαπητοί,

Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθυμήσαμεν ἰδεῖν τά πρόσωπα ὑμῶν κατά τήν μεγάλην καί ἐπιφανῆ αὐτήν διά τήν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν εὐκαιρίαν. Καί ἐκαλέσαμεν ὑμᾶς, καί ἀνταπεκρίθητε προθύμως εἰς τήν πρόσκλησίν μας, διανύσαντες πολλοί ἐξ ὑμῶν μακράς ἀποστάσεις καί ὑποβληθέντες εἰς κόπους πολλούς. Ἐκτιμῶμεν τοῦτο βαθύτατα. Ἠθέλαμεν, πράγματι, νά εἶσθε πλησίον ἡμῶν κατά τά θυρανοίξια τοῦ νέου Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Οἴκου, καί τοῦτο διά λόγους πολλούς.

Πρῶτον, διότι ὁ οἶκος οὗτος, τόν ὁποῖον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μᾶς ἠξίωσε νά ἀνεγείρωμεν, εἶναι καί ἰδικός σας οἶκος. Εἰς τά ἴδια, λοιπόν, ἤλθετε, καί τόν ἴδιον τόπον οἰκεῖτε. Τό οἴκημα τοῦτο δέν ἀποβλέπει εἰμή εἰς τό νά διακονήση πάντας ὑμᾶς, ὥστε νά καταστῆ τό δυσχερές ὑμῶν ἔργον ὡς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας λυσιτελέστερον καί, εἰ δυνατόν, εὐχερέστερον.

Δεύτερον, διότι ἐπιθυμοῦμεν νά ἀντλήσητε καί ὑμεῖς δύναμιν καί αἰσιοδοξίαν ἀπό τό μέγα τοῦτο γεγονός, τό ὁποῖον κατά τρόπον δραματικόν ἐπιβεβαιώνει τήν διαχρονικήν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πορείαν. Μίαν πορείαν πού ἑνώνει τό χθές μέ τό αὔριον διά μέσου τῆς τέφρας πού ἀφήνει ἡ καῦσις τῆς ἀνθρωπίνης ἀλαζονείας καί αὐτοπεποιθήσεως, ὥστε νά δυνηθῆ ἀπό τῆς τέφρας ταύτης νά κτίση τό οἰκοδόμημά της ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία «ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται» καί μόνον «ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Τρίτον, διότι πολλά τἀγαθά δύνανται νά προκύψουν ἐκ τῆς συναγωγῆς καί συναντήσεως ἐπί τό αὐτό εἰς τό ἱερόν τοῦτο Κέντρον πάντων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τοῦ Θρόνου πρός καλλιτέραν ἀλληλογνωριμίαν καί ἀνεπίσημον, ἔστω, ἀνταλλαγήν ἐμπειριῶν καί σκέψεων. Διά τοῦ τρόπου τούτου σφυρηλατεῖται ἡ ἑνότης τῶν κατά τόπους Ἀρχιερέων καί διευκολύνεται ἡ ἐκκλησιαστική αὐτῶν διακονία.

Ἀδελφοί ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοί,

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχήν κρισίμων ἐξελίξεων ὄχι μόνον διά τήν πορείαν τοῦ Γένους ἡμῶν, ἀλλά καί τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐν τῷ συνόλῳ του. Ἀφ' ἑνός ραγδαῖαι καί μέχρι πρό τινος ἀδιανόητοι μεταβολαί εἰς τήν παγκόσμιον σκηνήν φέρουν τούς λαούς πλησιέστερον πρός ἀλλήλους, μέ τήν βοήθειαν δέ τῆς καλπαζούσης τεχνολογικῆς προόδου ἑνώνουν διαρκῶς καί περισσότερον τάς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος εἰς μίαν κοινήν μοῖραν. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὁ ἀχαλίνωτος εὐδαιμονισμός τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς ἀπειλητική ἐπιδημία ἐπεκτείνεται εἰς ὅλα τά γεωγραφικά πλάτη καί μήκη τῆς ὑφηλίου, καθιστᾷ τόν ἄνθρωπον εὐάλωτον ὑπό τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐπιθυμιῶν καί ὀρέξεων. Δεῖγμα ἁπτόν τῆς καταστάσεως ταύτης ἀποτελεῖ ἡ ὑπό τοῦ ἀνθρώπου ἀλόγιστος ἐκμετάλλευσις καί καταστροφή τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ἡ ὁποία συνεπάγεται δεινά ἀνυπολογίστου σοβαρότητος διά τόν κόσμον.

Ἕνεκα τῶν νέων τούτων ἐξελίξεων, τῶν τε θετικῶν καί τῶν ἀρνητικῶν τοιούτων, ἐμφανίζονται νέα προβλήματα καί προβάλλουν νέαι ὑποχρεώσεις ἐνώπιον τῆς ποιμαινούσης, τῆς διοικούσης καί τῆς διδασκούσης Ἐκκλησίας. Τό ἔργον τοῦ Ἱεράρχου δέν εἶναι πλέον εὐχερές. Καλεῖται οὗτος νά συλλάβη τά μηνύματα τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἄγονται, ἄλλοτε ἑκόντες, καί ἄλλοτε ἄκοντες ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων, πρός ἑνότητα μεταξύ των, καί νά ὑπερβῆ ἐν τῇ διακονίᾳ του κάθε μορφήν ἐπαρχιωτισμοῦ καί στενῆς τοπικιστικῆς φυλετικῆς νοοτροπίας, συντελῶν καί αὐτός εἰς τήν προαγωγήν τῆς ἑνότητος τῶν ἀνθρώπων. Συγχρόνως καλεῖται νά διακρίνη τό καλόν ἀπό τό κακόν, τό γνήσιον ἀπό τό σκόπιμον, τό εὐεργετικόν ἀπό τό ἐπικίνδυνον, τό θεάρεστον ἀπό τό δαιμονικόν εἰς ὅλας τάς ἐνεργείας καί δραστηριότητας τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ πάντα ταῦτα συγχέονται μετ' ἀλλήλων κατά τρόπον δυσδιάκριτον. Ὁ σημερινός Ἱεράρχης καλεῖται νά ἀνοίξη τούς ὁρίζοντάς του, νά διευρύνη τόν τύπον τοῦ κλασσικοῦ ποιμένος, ὥστε νά μή εἶναι ἡ Ἐκκλησία οὐραγός τοῦ συγχρόνου κόσμου, ἀλλ' ὁ λόγος της νά ἀκούεται καί νά ἐμπνέη. Ὅσον καί ἄν φαίνεται τοῦτο δύσκολον - καί ὄντως εἶναι - εἶναι ἀνάγκη ἡ Ἐκκλησία νά ἀναπτύξη ἐν τῇ ποιμαντικῇ, τῇ διοικήσει καί τῇ διδασκαλίᾳ της τήν σοφίαν ἐκείνην πού θά τήν βοηθήση νά ἀποφύγη τήν περιθωριοποίησίν της εἰς τόν σύγχρονον κόσμον. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν τῇ λατρείᾳ καί τῇ διδασκαλίᾳ της ἔχει ὅλον τόν πλοῦτον ἐκεῖνον, πού θά τῆς ἐπιτρέψη νά δώση μαρτυρίαν πολύτιμον καί βοήθειαν εἰς τόν σύγχρονον ἄνθρωπον. Ἀρκεῖ νά γίνη ὄχι ἁπλῶς συντήρησις, ἀλλ' ἐκμετάλλευσις καί καλλιέργεια τοῦ πλούτου τούτου. Καί εἰς τοῦτο καλούμεθα πάντες, μάλιστα δέ οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Θρόνου, νά συμβάλωμεν ἀποφασιστικῶς.

Μέ τάς σκέψεις καί τά αἰσθήματα ταῦτα καλωσορίζομεν καί πάλιν πάντας ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰς τόν νέον Πατριαρχικόν ἡμῶν Οἶκον. Καί εὐχαριστοῦντες ὑμῖν ἐπί τῇ ἐλεύσει ὑμῶν ἐνταῦθα, εὐχόμεθα ἀπό μέσης καρδίας πλουσίαν τήν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπί τό δύσκολον καί πολύπλευρον ἔργον ὑμῶν ὡς Ἱεραρχῶν τοῦ Θρόνου, ἔργον τό ὁποῖον μεγάλως ἐκτιμᾶται ὑπό τῆς Μητρός Ἐκκλησίας. Διαβεβαιοῦμεν δέ ὑμᾶς ὅτι πᾶσαι αἱ ἀσθενεῖς δυνάμεις τοῦ Ἱεροῦ τούτου Κέντρου τῆς Ὀρθοδοξίας εὑρίσκονται πάντοτε εἰς τήν διάθεσιν ἑνός ἑκάστου ἐξ ὑμῶν εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν καί τῆς ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας καί εἰς εὐόδωσιν τῆς ὑψίστης ἀποστολῆς καί εὐθύνης τοῦ ἱστορικοῦ καί ἀποστολικοῦ τούτου Θρόνου.

Ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν, ἀδελφοί. Τό ἅγιον Δωδεκαήμερον πανευφρόσυνον, ὁ δέ ἐπιτέλλων νέος ἐνιαυτός τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου πεπληρωμένος ἀγαθῶν ἀπό Θεοῦ δι' ὑμᾶς καί τάς ἐκκλησίας ἡμῶν.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΟΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ
(ΚΥΡΙΑΚΗ, 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1989)

Ὑπό **Ἀρχιμανδρίτου Μελίτωνος Καρᾶ**,
Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας & Ἱερᾶς Συνόδου

Ἡ ἀπό περάτων συνάθροισις σήμερον, εἰς τό σεπτόν Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας, ὄχι μόνον πλήθους Ἱεραρχῶν καί ἄλλων λειτουργῶν τοῦ Θρόνου, ἀλλά καί Προκαθημένων καί τιμίων ἐκπροσώπων τῶν λοιπῶν Ἁγιωτάτων κατά τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων, καί πλήθους φιλοχρίστου λαοῦ, ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς διά τήν Μητέρα Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἀφορμήν δοξολογίας ἐκτενοῦς, διά τε τήν σεβασμίαν συνάντησιν καθ' ἑαυτήν καί διά τό ἑορταζόμενον μέγα καί ὄντως ἱστορικόν γεγονός.

Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,
Μακαριώτατε,
Σεβασμία τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,
Ἐξοχώτατοι,
Ἐντιμολογιώτατε Μεγάλε Εὐεργέτα τῆς Μητρός Ἐκκλησίας,
Φιλέορτε λαέ τοῦ Κυρίου,

Κελεύσει καί προτροπῇ τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Κορυφῆς, συνήλθομεν ἐν ἀγαλλιάσει ἀνεκλαλήτῳ οἱ πάντες σήμερον, διά νά τελέσωμεν τά ἐγκαίνια τοῦ, ἐν εὐλογίαις Θεοῦ καί ἀναλώμασι πιστοῦ καί ἀφωσιωμένου τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους τέκνου, ἐκ βάθρων ἀνοικοδομηθέντος Πατριαρχικοῦ Οἴκου, τόν ὁποῖον κατά τό ἔτος 1941, κρίμασιν οἷς Κύριος οἶδε, τό πῦρ εἶχε καταφάγει ἀνηλεῶς, προστεθέντος ἔκτοτε ἑνός ἀκόμη «στίγματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ» (Πρβλ. Γαλ. 6,17), ὅπερ μετά τοσούτων ἄλλων ἔδει νά φέρῃ ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἀγογγύστως, «ἐν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις», διά νά μή εἴπωμεν καί ἐν καυχήσει (Πραξ. 8.26), ἡ μαρτυρική αὕτη «Ἐκκλησία τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων», ἡ μή καυχωμένη «εἰ μή ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. 6,14).

Στερηθέντες ἀπό τῆς ἀποφράδος ἐκείνης νυκτός ἀκόμη καί τῶν πλέον ἀπαραιτήτων λειτουργικῶν χώρων οἱ ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ Κέντρῳ τῆς Ὀρθοδοξίας διακονοῦντες, προσέβλεπον ἐν καρτερίᾳ καί πίστει εἰς τήν πολυπόθητον ἡμέραν τῆς παλινορθώσεως. Ἀλλά τά πρόσωπα ἤρχοντο καί παρήρχοντο καί ὁ ἱερός πόθος ἔμενε, καθ' ὅλας ταύτας τάς συναπτάς δεκαετίας ἀνεκπλήρωτος, μέχρις ὅτου ὁ πανοικτίρμων Θεός, ἵλεως «ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπείνωσιν» (Πρβλ. Λουκ. 1,48) ἡμῶν καί διελφθόντας «διά πυρός καί ὕδατος, ἐξήγαγεν ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν» (Πρβλ. Ψαλμ. 65,11), ἀναστήσας τήν Σκηνήν τήν πρώτην. Οὐδέποτε, ἄλλωστε, ὑπῆρξεν ἄγνωστος καί ἀτεκμηρίωτος εἰς τούς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, καί μάλιστα εἰς τούς λειτουργούς τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καί εἰς τούς Ρωμηούς τῆς Βασιλίδος ἡ λογική τῆς πίστεως, κατά τήν ὁποίαν «οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι» (Ψαλμ. 125,6).

Ἱστάμενοι ἐν τούτοις σήμερον ἔκθαμβοι πρό τοῦ ἀνοικοδομηθέντος Πατριαρχικοῦ Οἴκου, ὀφείλομεν ἴσως νά αἰτιολογήσωμεν τά θαυμάσια ταῦτα «τῆς περί ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας» (Ἰδιόμελον Μεγάλου Ἁγιασμοῦ). Καί τοῦτο ὄχι μόνον διά τούς ὀλιγοπίστους καί τούς καθ' οἱονδήποτε τρόπον κλυδωνιζομένους, ἀλλά καί δι' αὐτούς ἀκόμη τούς πιστούς, τούς ἐγγύς καί τούς μακράν, ὅσοι μετ' εὐλαβείας καί δέους ἔχουν ἀμετακινήτως ἐστραμμένα τά ὄμματα τῆς ψυχῆς εἰς τήν πρώτην ταύτην καί παλαίφατον τῆς ὑπ' οὐρανόν Ὀρθοδοξίας Ἀποστολικήν Καθέδραν.

Παναγιώτατε,

Τοῦ λόγου ὄντος περί Πατριαρχικοῦ Οἴκου ἡ σκέψις μας στρέφεται εἰς τά τοῦ πρώτου Πατριάρχου τῆς πίστεως, δηλαδή τοῦ Ἀβραάμ, τόν ὁποῖον ἡ πρός Ἑβραίους ἐπιστολή τόσον περιπαθῶς προβάλλει εἰς τούς πιστούς ὡς παράδειγμα ἀλανθάστου ἀξιολογήσεως τοῦ κόσμου καί τῶν τοῦ κόσμου. Τό χωρίον τῆς ἐπιστολῆς διαλαμβάνει περί τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ τά ἑξῆς χαρακτηριστικά: «πίστει παρώκησεν εἰς τήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετά Ἰσαάκ καί Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γάρ τήν τούς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καί δημιουργός ὁ Θεός» (Ἑβρ. 11,8).

Πρό τοῦ θεοπνεύστου τούτου κειμένου δέν εἶναι ἀνάγκη νά εἶναι κανείς ἐκπρόσωπος τοῦ αὐστηροῦ μοναστικοῦ ἰδεώδους τῆς ἐρήμου, οὔτε θιασώτης εὐσεβιστικῶν τάσεων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, διά νά θέσῃ τό ἐρώτημα: Πρός τήν περιγραφομένην ταύτην, καί μάλιστα καί προβαλλομένην εἰς μίμησιν «ἐσχατολογικήν» λιτότητα καί γυμνότητα τοῦ σκηνίτου βίου τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ καί τῶν συγκληρονόμων «τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς», ποία ἡ σχέσις τοῦ σήμερον ἐγκαινιαζομένου Πατριαρχικοῦ Οἴκου;

Τό ἐρώτημα καθίσταται ἀναπόφευκτον, καί ἴσως καί ἐπιβεβλημένον εἴπερ ποτέ καί ἄλλοτε, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστόν, ὅτι εἰς τήν σύγχρονον ἐποχήν μας οὐδέν πρόσωπον καί οὐδείς θεσμός μένει ἀπηλλαγμένος ἀμφισβητήσεως. Διό καί ὑποχρεούμεθα νά δίδωμεν λόγον «παντί τῷ αἰτοῦντι περί τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος» (Πρβλ. Α' Πέτρ. 3,15). Τήν δέ τοιαύτην λογοδοσίαν ὀφείλομεν, ἴσως ὄχι ὀλιγώτερον καί ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ περί ἧς ὁ λόγος ἐκ βάθρων ἀνοικοδόμησις ἐπιτελεῖται ἐν ἡμέραις, κατά τάς ὁποίας τό ἐνταῦθα ποίμνιον ἔχει συρρικνωθῇ μεγάλως, καί τήν ἐν Θεῷ αἰσιοδοξίαν μας οἱ κατά κόσμον κρίνοντες δέν ἀποκλείεται καί ἐν προκειμένῳ νά ἐκλάβουν ὡς «μωρίαν» (Πρβλ. Α' Κορ. 1,18).

Εἰς ἀπάντησιν, λοιπόν, τοῦ τεθέντος ἐρωτήματος πρέπει νά δηλώσωμεν ἀπεριφράστως καί μετά πάσης παρρησίας, ὅτι ὁ σήμερον ἐν «εὐλογίαις Χρηστότητος» (Ψαλμ. 20,5) ἐγκαινιαζόμενος Πατριαρχικός Οἶκος οὐδόλως εὑρίσκεται εἰς δυσαρμονίαν, -πολύ δέ ὀλιγώτερον εἰς ἀντίθεσιν- μέ τό πνεῦμα καί τόν ἐσχατολογικόν προσανατολισμόν τοῦ σκηνίτου βίου τοῦ Ἀβραάμ, ὡς προτύπου τῆς πίστεως. Διότι, ἐάν ὁ Πατριάρχης Ἀβραάμ «παρώκησεν ὡς ἀλλοτρίαν» τήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, οὔτε ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης καί οἱ λοιποί μετ' Αὐτῆς καί ὑπ' Αὐτήν «συγκληρονόμοι τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς», ἡ σεπτή Ἱεραρχία τοῦ Θρόνου, οἱ λειτουργοί καί οἱ πιστοί τῆς Μητρός Ἐκκλησίας, ἐπαύσαμεν νά πιστεύωμεν καί νά κηρύσσωμεν, ἔργῳ καί λόγῳ, ὅτι «οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Ἑβρ. 13,14). Ἄλλωστε «παροικίας» δέν ὀνομάζομεν καί ἡμεῖς οἱ χριστιανοί ἀνέκαθεν τά κοινωνικά σύνολα τῶν πιστῶν μας, ἀνεξαρτήτως τῶν ὑλικῶν μέσων, διά τῶν ὁποίων ἀντιμετωπίζουν ἑκάστοτε τάς ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἀνάγκας των;

Ἀδελφοί μου,

Ὅπως ἐν τῇ Παλαιᾷ Διακήκῃ ἡ ὑπό τοῦ Δεκαλόγου ἀπαγόρευσις πάσης εἰκόνος καί ὁμοιώματος τοῦ ἀοράτου Θεοῦ δέν ἀποτελεῖ ἐπιχείρημα κατά τῶν ἱερῶν εἰκόνων τοῦ Χριστιανισμοῦ -ἐφ' ὅσον μεσολαβεῖ τό συγκλονιστικόν γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ, ὅπερ ὄχι μόνον τάς εἰκόνας νομιμοποιεῖ, ἀλλά καί παντός κτιστοῦ τήν ἀπροσμέτρητον ἱερότητα ἀποκαλύπτει-, ἔτσι καί ἡ λιτότης τοῦ σκηνίτου βίου τοῦ Ἀβραάμ δέν μαρτυρεῖ περισσότερον καί πιστότερον τήν ἐσχατολογικήν ἐλπίδα καί προσδοκίαν ἤ ὅσον πράττει τοῦτο ὁ ἐγκαινιαζόμενος σήμερον Οἶκος τοῦ Πατριάρχου μας.

Διότι ὅπως τό ἀνεικονικόν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ δέν θέτει ὑπό ἀμφισβήτησιν τάς ποικίλας ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ Του θεοφανείας καί τήν ἀδιάλειπτον ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίαν τοῦ «πανταχοῦ παρόντος» καί «τά πάντα πληροῦντος» Θεοῦ, οὕτω καί ἡ Εἰκών δέν ἀναιρεῖ καθόλου τό «ἀχώρητον» καί «ἀπερίληπτον» καί «ἀκατάληπτον», τοῦ Θεοῦ, ἀλλά μαρτυρεῖ ἐπί τό ἐμφανέστερον τήν ἄπειρον διά τό κτίσμα Του ἀγάπην, κενουμένην «ἐν λόγοις ...., ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασιν» (Συνοδικόν τῆς Ἁγίας καί Οἰκουμενικῆς Ζ' Συνόδου ὑπέρ τῆς Ὀρθοδοξίας).

Ἐπί πλέον, ὁ παραλληλισμός οὗτος τοῦ ἱεροῦ κτίσματος μέ τάς ἱεράς εἰκόνας μᾶς βοηθεῖ ἀκόμη περισσότερον εἰς τήν ὀρθήν ἐκτίμησιν καί ἀξιολόγησιν τοῦ σήμερον ἐγκαινιαζομένου Πατριαρχικοῦ Οἴκου: Ὅπως αἱ ἱεραί εἰκόνες δέν νοοῦνται οὔτε τιμῶνται ἀνεξαρτήτως τῶν ἱερῶν πρωτοτύπων τά ὁποῖα ἐκφράζουν -«ἡ γάρ τῆς εἰκόνος τιμή ἐπί τό πρωτότυπον διαβαίνει»-, ἔτσι καί ὁ Πατριαρχικός Οἶκος δέν ἐπιτρέπεται νά κριθῇ καθ' ἑαυτόν ὡς οὐδέτερον κτίσμα, οὔτε ἀνεξαρτήτως τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς, ἥν ἐκπληροῖ. Ὁ Οἶκος οὗτος εἶναι «λειτουργικόν σκεῦος» εἰς χεῖρας τῆς Μητρός Ἐκκλησίας. Διά τοῦτο καί δέν ὑπηρετεῖ κυρίως τάς ἀνάγκας τῶν ἐν αὐτῷ διακονούντων ὀλιγαρίθμων λειτουργῶν, ἀλλά πρό πάντων τάς παντοίας χρείας τῶν ἁπανταχοῦ τέκνων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν πανορθοδόξων, καί δι' αὐτῶν τοῦ κόσμου παντός. Ἄλλωστε, καί ἡ ἄμεσος γειτνίασίς του μέ τόν Καθεδρικόν τῆς παγκοσμίου Ὀρθοδοξίας Ναόν, τί ἄλλο μαρτυρεῖ παρά τό ὅτι ἀποτελεῖ ὁ Πατριαρχικός ἡμῶν Οἶκος οὗτος ὀργανικήν προέκτασιν τοῦ Θυσιαστηρίου; Πατριαρχικός Ναός καί Πατριαρχικός Οἶκος, διά νά ἐνθυμηθῶμεν τούς λόγους γεραροῦ τῆς Μητρός Ἐκκλησίας Ἱεράρχου, εὑρίσκονται εἰς «συνεχῆ κατάστασιν διαλόγου καί ἀντιδόσεως χαρισμάτων. Καί εἰς τούς δύο ἱερούς χώρους τελεταρχοῦν εἶναι τό Πανάγιον Πνεῦμα καί ἱερουργοῦσα εἶναι ἡ ἀδιάσπαστος διαδοχή». Ἐν τῷ Ναῷ «ἡ διαδοχή τῆς ἀποστολικῆς ἱερωσύνης», ἐν τῷ Οἴκῳ «ἡ διαδοχή τῆς μακραίωνος ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως. Εἰς τήν Ἁγίαν Τράπεζαν ἱερουργεῖται τό μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας», εἰς τήν Τράπεζαν τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἴκου «μυσταγωγεῖται τό μυστήριον τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας» (Πρβλ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος, Προσφώνησις κατά τήν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονίαν τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Φιλίππου Καπετανίδου, ἐν Στάχυς, Ἰούλιος 1974 - Ἰούνιος 1977, τευχ. 40-51, σσ. 95-96).

Ἀλλά μέ τόν παραλληλισμόν πρός τάς ἱεράς εἰκόνας συνάδει καί μία ἄλλη χαρακτηριστική λεπτομέρεια. Τό θέμα τῆς ἐν γένει μορφολογίας τοῦ κτιρίου: Ὅπως οἱ εἰδικοί τεχνῖται πού «ἀναπαλαιώνουν» ἐφθαρμένας εἰκόνας καί ἔργα τέχνης προσπαθοῦν μετά κυριολεκτικῶς θρησκευτικῆς εὐλαβείας νά ἀποκαταστήσουν ὅλα τά στοιχεῖα καί τά γνωρίσματα εἰς τό «ἀρχαῖον κάλλος» (Βλ. Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν, Εὐλογητάρια), χωρίς νά δικαιῶνται νά παρεκκλίνουν ἀπό τοῦ πρωτοτύπου, ἔτσι καί εἰς τόν ἀνοικοδομηθέντα Πατριαρχικόν Οἶκον δέν ἦτο δυνατόν νά ἐπιτραποῦν οὐσιώδεις ἀλλαγαί, ἀλλά διετηρήθη κατά τό δυνατόν πιστῶς ἡ ὅλη ρυθμολογία καί μορφολογία τοῦ

καέντος παλαιοῦ κτιρίου. Τό ὁποῖον κτίριον χρωματικῶς χαρακτηρίζεται διά τήν θερμότητα καί μορφολογικῶς διά τήν ἀνθρωπιστικήν του ταυτότητα. Ἡ ὁριζόντιος γραμμή, ἡ ὁποία δεσπόζει τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος, θά ἠδύνατο ἴσως νά ἑρμηνευθῇ ὡς συμβολίζουσα τό πνεῦμα ἠρεμίας, νηφαλιότητος καί ἐξισορροπήσεως τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἀντιμετωπίσει τῶν διαφόρων ζητημάτων.

Ἀδελφοί μου,

Εἶναι πράγματι εὐτύχημα τό ὅτι κατά τήν ἱστορικήν ταύτην στιγμήν τῆς ἀνοικοδομήσεως εὑρέθη ὁ ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μας ἐν Χάλκῃ, εἰδικῶς ἀσχοληθείς περί τήν ἱστορίαν καί τήν μορφολογίαν τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἴκου διά τῶν αἰώνων Ἀρχιτέκτων Ἀριστείδης Πασαδαῖος, διά νά καταρτίσῃ τά ἀπαραίτητα σχέδια καί νά ἐπιβλέψῃ τάς σχετικάς ἐργασίας.

Ἀλλά καί ἡ ἀνυστάκτως παρακολουθήσασα τήν διεκπεραίωσιν τῶν ἐν λόγῳ ἄκρως ὑπευθύνων καί λεπτῶν ἐργασιῶν εἰδική ἐπί τῆς Ἀνοικοδομήσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Μεγάρου Ἐπιτροπή ἐπετέλεσεν ἱστορικόν ὄντως ἔργον, διότι διά τῆς μελέτης, τῆς ἑκάστοτε γνωμοδοτήσεως καί τῶν εἰσηγήσεων αὐτῆς πρός τήν Ὑμετέραν Θεοδόξαστον Κορυφήν καί τό σῶμα τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλά καί διά τῆς συντόνου παρακολουθήσεως ἀπό μέρους μελῶν της τῶν συντελουμένων, ἐξησφάλισεν εἰς τό ἐγχείρημα τήν ἀπαραίτητον ἀρτιότητα καί ὡς πρός τήν καθαρῶς ἐκκλησιαστικήν ὑφήν καί λειτουργικότητά του.

Σύντονος, λοιπόν, κατεβλήθη προσπάθεια ὅπως ὁ ἀνοικοδομηθείς Πατριαρχικός Οἶκος ὄχι μόνον ἀποβῇ ὄργανον λειτουργικόν καί πολύτιμον διά τά ἐν τῷ σεπτῷ τούτῳ Κέντρῳ ἀναντικατάστατα πολλαπλᾶ διακονήματα, ἀλλά καί διά τῆς ἀναφερθείσης μορφολογικῆς τυατότητός του πρός τά παλαιά καί τά πρῶτα ὑπομιμνήσκει ἐπί τό ἐμφανέστερον, πρός οἰκοδομήν καί παρηγορίαν πάντων ἡμῶν, τό αἰώνιον (Πρβλ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Dc Sancrosanta Trinitate, J.P. Migne, P.G. 77,1120 A) καί ἀδιάσπαστον (Πρβλ. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας εἰς τούς Ψαλμούς, J.P. Migne, P.G. 69,1121 A), τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία κατά τήν θεορρήμονα πατερικήν γλῶσσαν «κλυδωνίζεται» μέν, ἀλλ' «οὐ καταποντίζεται» (Πρβλ. Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὁμιλία περί ἐξορίας, J.P. Migne, P.G. 52, 429-430).

Ἄλλωστε εἶναι γνωστόν ἀπό τήν ἱστορίαν τῆς Χριστιανικῆς τέχνης καί Ἀρχαιολογίας, ὅτι ἀκόμη καί τό παραλληλόγραμμον σχῆμα τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἴκου, τό ὁποῖον δεσπόζει καί εἰς τάς ἐν γένει ἐκκλησιαστικάς οἰκοδομάς μας, ἀκριβῶς οὐδέν ἄλλο συμβολίζει παρά τό ἄπειρον (Πρβλ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος εἰς τά Θεοφάνεια, εἴτουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος, J.P. Migne, P.G. 36,320 A') καί αἰώνιον καί ἀτελεύτητον (Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ἔνθα ἀνωτέρω P.G. 77,1120 B) τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, μάλιστα δέ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Διά νά καταστῇ ὅμως δυνατή ἡ ἐν προκειμένῳ τόσον ὑπεύθυνος καί πολυδάπανος ἀνοικοδόμησις δέ ἦσαν ἀρκεταί ἀσφαλῶς οὔτε ἡ ἀπό μακροῦ κατ' ἐπανάληψιν ζητηθεῖσα κρατική ἄδεια -διά τήν ὁποίαν βεβαίως θερμαί ἐκφράζονται αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἐκκλησίας πρός τήν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένην πολιτικήν ἐξουσίαν- (Πρβλ. Ρωμ. 13,2), οὔτε αἱ ἐπιστημονικαί καί λοιπαί γνώσεις περί τήν ἱστορίαν καί τήν λειτουργίαν τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἴκου.

Ἐχρειάζετο ὁ φιλογενής καί εὐσεβής ἐκεῖνος Μαικίνας, ὁ ὁποῖος θά ἐξησφάλιζε τήν σχετικήν δαπάνην, ὥστε τά πάντα νά ἐκτελεσθοῦν ὄχι μόνον «εὐσχημόνως καί κατά τάξιν» Ἀ' Κορ. 14,40), ἀλλά καί ἐν τῇ ἀπαραιτήτῳ ἀνέσει. Διότι, ὁ ἐγκαινιαζόμενος Πατριαρχικός Οἶκος χωρίς νά ἔχῃ οὐδέν τό κοινόν πρός τήν χλιδήν καί ματαιότητα τῶν κοσμικῶν κτισμάτων, ἐν τούτοις θά ἔπρεπε, ὄχι μόνον νά συνδυάζῃ τήν ἁπλότητα καί συγχρόνως ἀριστοκρατικότητα τῆς ἐν γένει ζωῆς, διακονίας καί προσφορᾶς τοῦ Φαναρίου, ἀλλά καί νά διαθέτῃ ἔκδηλον τόν δοξολογικόν χαρακτῆρα τῶν σεβασμίων σκηνωμάτων τῆς πίστεως, ὅπως ἀκριβῶς ὁ χρυσός, ἤ ὁ ἄργυρος, διά τῶν ὁποίων ἐπενδύομεν ἐνίοτε τάς ἱεράς εἰκόνας, οὐδέν ἄλλο δεικνύουν καί μαρτυροῦν παρά τήν λατρευτικήν τῆς προσευχομένης ψυχῆς ἀφοσίωσιν.

Ἔτσι, λοιπόν, κατά τήν παροῦσαν ἱστορικήν στιγμήν, κατά τήν ὁποίαν ὅλαι αἱ λοιπαί προϋποθέσεις εἶχον συντρέξει ἐπί τό αὐτό κατά θαυμαστήν συγκυρίαν, ἡ Πρόνοια τοῦ Παναγάθου Θεοῦ ἐφώτισε πιστόν καί διακεκριμένον τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας τέκνον, τόν Παναγιώτην Ἀγγελόπουλον, τοῦ Θεοδώρου καί τῆς Χριστίνης, καταγόμενον ἐκ Βλαχοράφτι Γορτυνίας, ὥστε ὅλως αὐτοβούλως καί αὐθορμήτως νά προέλθῃ μετά τῆς εὐσεβοῦς οἰκογενείας του καί χορηγήσῃ γενναιοδώρως, διά τήν ἐκτέλεσιν τοῦ πολυδαπάνου ἔργου τῆς ἀνοικοδομήσεως. Καί ἔτσι κατέστη, ἐν λήγοντι εἰκοστῷ αἰῶνι, πάγχρυσος κρίκος εἰς τήν μακράν ἅλυσιν τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους.

Καί πρέπει νά τονισθῇ, κατά τήν ἐπίσημον καί ἱεράν ταύτην στιγμήν, ἐνώπιον πάντων τῶν συμπανηγυριζόντων ἐπί τῷ εὐλογημένῳ ἐπιτεύγματι, ὅτι, λαμβανομένης μάλιστα ὑπ' ὄψιν τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως τῶν τελευταίων τούτων ἐτῶν, ἀλλά καί τῆς ἐν τοῖς νεωτέροις καιροῖς σπανιζούσης παρουσίας μεγάλων εὐεργετῶν τῆς πίστεως, ὅπως μᾶς εἶχε συνηθίσει τό παρελθόν τοῦ Γένους, δέν ἦτο καθόλου ποιητική ὑπερβολή ὁ ἐπί τῷ πρώτῳ ἀκούσματι τῆς δωρεᾶς αὐθόρμητος λόγος τῆς Ὑμετέρας Σεπτῆς Κορυφῆς, ὅτι δηλαδή ἀληθῶς ὡς ἄλλος «ἄγγελος» ὁ Παναγιώτης Ἀγγελόπουλος «ἐπέμφθη οὐρανόθεν» (Πρβλ. Ἀκάθιστον Ὕμνον) διά νά ἐπιτελέσῃ ἐν μέσῳ τοῦ πολλαχῶς χειμαζομένου λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἔργον ἐξόχως θαυμαστόν καί θεάρεστον, διά τό ὁποῖον ἀσφαλῶς θά τόν μακαρίζουν αἱ γενεαί τῶν Ὀρθοδόξων.

Καί νῦν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὁ λόγος ἐπί τήν Σήν Θεοφρούρητον καί ἀγγελοσκέπαστον Πατριαρχικήν μαρτυρίαν. Σύ, ὁ ὑπέρ πάντα ἄλλον ἄτυφος καί ταπεινός τοῦ Κυρίου ἱκέτης, οὐδέποτε ἐπεζήτησας δόξαν καί προβολήν, διά τοῦτο καί ὁ Θεός, ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς, Σέ ὑπερήψωσε θαυμαστῶς ἐκ τῆς ταπεινώσεως ἐπί τά ὑψηλά καί ἐκ τῆς πτωχείας ἐπί τά πλούσια (Πρβλ. Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου), σημεῖον ἀδιάψευστον καί τοῦτο διδαχῆς καί κατανυκτικῆς Πατριαρχείας.

Ὁ ἐπί τήν ἀποστολικήν ταύτην ταπείνωσίν Σου ἐπιβλέψας Θεός ἐβράβευσεν ἐν ταὐτῷ καί τήν «εἰκόνα πραότητος» (Βλ. Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου), τήν ὁποίαν ἐπί δεκαεπτά συναπτά ἔτη ἐνσαρκώνεις ἐν μέσῳ κλήρου καί λαοῦ καί Σέ ἠξίωσε νά ἐπιτελέσῃς ἔργα θαυμαστά καί μεγάλα, κορύφωσιν τῶν ὁποίων ἐπετέλεσεν ἡ πρό διετίας πραγματοποιηθεῖσα «Ἱερά Πορεία» Σου «ἀγάπης, εἰρήνης καί ἑνότητος» οὐ μόνον πρός πάσας τάς ἁγιωτάτας Ὀρθοδόξους Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, πρός ἑδραίωσιν τῆς πανορθοδόξου ἑνότητος, ἀλλά καί πρός τά λοιπά τοῦ Χριστιανισμοῦ κέντρα ἐν τῇ Δύσει, πρός περαιτέρω ἐνίσχυσιν καί προώθησιν τοῦ ἔργου τῆς παγχριστιανικῆς καταλλαγῆς. Ἐκ παραλλήλου δέ Σέ ἠξίωσεν ὁ Θεός νά δίδῃς «ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχει νυκτός» (Ψαλμ. 129,6), μετά τῆς περί τήν Σήν Κορυφήν Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς ἀνά τήν Οἰκουμένην λοιπῆς Ἱεραρχίας τοῦ Θρόνου, μαρτυρίαν διδαχῆς, παρηγορίας καί οἰκοδομῆς, ἀνταξίαν τοῦ καθηγιασμένου ἐνδόξου παρελθόντος τοῦ ἀποστολικοῦ καί μαρτυρικοῦ τούτου Θρόνου, ἔστω καί ἐάν αἱ διά τάς ὁσημέραι αὐξανομένας ἀνάγκας ἀπαιτούμεναι δυνάμεις καί τά πρόσωπα ἀντί νά πληθύνωνται ὀλιγοστεύουν. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἐν τούτῳ ἔγκειται ἴσως καί τό ἄφθιτον μεγαλεῖον τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὅτι δηλαδή εὑρέθη πάντοτε πιστή καί ἑτοίμη εἰς θυσίας, διότι, κατά τήν ἀποστολικήν ρῆσιν ἡ Ἐκκλησία αὕτη «οἶδεν ὑστερεῖσθαι, οἶδε καί περισσεύειν» (Φιλ. 4,12).

Εν τῷ φρονήματι τούτῳ τῆς προσφορᾶς καί τῆς θυσίας θά καταξιωθῇ ἀσφαλῶς καί ὁ σήμερον ἐγκαινιαζόμενος Πατριαρχικός Οἶκος, τόν ὁποῖον διακαῶς εὐχόμεθα οἱ πάντες, Παναγιώτατε, νά κλεΐζῃ ἐπί μήκιστον ἡ σεμνοπρεπῶς προεξάρχουσα σεπτή Μορφή Σου. Καί δέν ἀμφιβάλλομεν ποσῶς ὅτι θά εἰσακούσῃ Κύριος ὁ Θεός τῆς διακαοῦς ταύτης εὐχῆς καί δεήσεως πάντων ἡμῶν, ἐφ' ὅσον τήν πρός τήν Παναγιότητά Σου πολλαχῶς τεκμηριωθεῖσαν καί συνεχῶς τεκμηριουμένην εὔνοιαν καί χάριν Του ἐπεμαρτύρησεν ὁ Ὕψιστος καί ἐν τούτῳ, νά ἴδῃ τήν μεγάλην ταύτην καί ἐπιφανῆ ἡμέραν τῆς ἀνοικοδομήσεως καί καθοσιώσεως, ἥν τόσοι ἀοίδιμοι Προκάτοχοί Σου καί ἅλυσις ὁλόκληρος σεπτῶν Ἱεραρχῶν ἐπεθύμησαν, χωρίς νά τύχουν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς.

Ἐν τούτοις εἶναι βέβαιον, ὅτι καί ἐκείνων αἱ ψυχαί σήμερον ἀγάλλονται, διό ἐν κατακλεῖδι, κατά τήν εὔσημον ταύτην στιγμήν, διάπυρον ἀναπέμπομεν εὐχήν ὑπέρ ἀναπαύσεως πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων τῶν τῆδε μεταστάσης, ὑπέρ ὑγείας δέ καί μακροημερεύσεως τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου Παναγιώτου Ἀγγελοπούλου μετά τῶν οἰκογενῶν, συγγενῶν καί συνεργατῶν αὐτοῦ, καί πάντων τῶν ὑπέρ εὐκλείας τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καί τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους ἐργαζομένων πατέρων καί ἀδελφῶν, κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἐνταῦθα τε καί ἁπανταχοῦ.

Τό λοιπόν, εὐφράνθητι, Παναγιώτατε Ποιμενάρχα, καθορῶν κύκλῳ τῆς Τραπέζης τά ἔκγονά Σου, τήν σύναξιν ταύτην τῶν πανορθοδόξων ἐν τῷ θείῳ τούτῳ Ναῷ. Διότι σήμερον σύμπασα ἡ «ἱερά καί μεγαλόφωνος τῶν Ὀρθοδόξων» πρώτη Ἐκκλησία ἀγάλλεται. Διότι τήν στιγμήν ταύτην συντελεῖται ἐν τῇ ἱστορίᾳ γεγονός «ἀλλοιώσεως τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου», ἐφ' ᾧ ἐπεθύμησαν «γενεαί ὀρθοδόξων παρακῦψαι». Διότι «ὁ καιρούς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος Κύριος» ηὐδόκησε νά συντελεσθῇ καί τοῦτο το θαῦμα, καί μάλιστα ἐπί τῶν ἡμερῶν τῆς ἰδικῆς Σου εὐκλεοῦς Πατριαρχείας.

Καί εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, Παναγιώτατε Πάτερ, τούς ἀπό μακράν καί ἀπ' ἐγγύς συνελθόντας ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τεμένει τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς κοινόν καί πανηγυρικόν καί εὐχαριστήριον ἑορτασμόν. Εὐλόγησον καί τόν νέον Οἶκον, τόν ὁποῖον ἤγειρεν ἐκ τῆς τέφρας ἡ πανσθενής καί ἀνεξιχνίαστος βουλή τοῦ Θεοῦ εἰς λειτουργίαν τῶν ἀναγκῶν καί τῆς ἀποστολῆς τῆς ἧς προΐστασαι Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Εὐλόγησον δέ, τιμιώτατε Πάτερ, ἵνα πάντες ἡμεῖς οἱ ἐνταῦθα συναχθέντες, κλῆρος καί λαός, παρόντος καί τοῦ Προέδρου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Μακαριωτάτου κυρίου Παρθενίου, συνεορτάζοντος καί συνευλογοῦντος, «ἐν ἑνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ» ἀναφωνήσωμεν πρός «τόν εὐεργέτην καί λυτρωτήν τῆς ζωῆς ἡμῶν»: «τοῦτον τόν οἶκον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος». «Κράτυνον καί μεγάλυνον» τήν Ἐκκλησίαν σου. Στήριξον καί σῶσον τόν λαόν σου. Καί ἀξίωσον ἡμᾶς τούς διακόνους τοῦ ἁγίου θελήματός σου ἀκατακρίτως δουλεύειν σοι καί τῇ Ἁγίᾳ σου Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καί «δοξάζειν τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές ὄνομά σου», τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «ἐν παντί καιρῷ καί πάσῃ ὥρᾳ», ὅτι «κραταίωμα καί καταφυγή ἡμῶν σύ εἶ». Κύριε, «μή καταισχυνθείημεν ὅτι ἠλπίσαμεν ἐπί σέ». Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΚΥΡΟΝ ΜΕΛΙΤΩΝΑ

«Τήν σοφίαν αὐτοῦ διηγήσονται ἔθνη καί τόν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἡ Ἐκκλησία»

Τήν ἕκτην μεταμεσημβρινήν ὥραν τῆς παρελθούσης Τετάρτης, 27ης Δεκεμβρίου, ἐξέχουσα, καταξιωμένη, φωτεινή, πολυδιάστατος καί ἱστορική τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας φυσιογνωμία ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ.

Ὁ ἀπό Μεγάλων Πρωτοσυγκέλλων Ἴμβρου καί Τενέδου καί Ἡλιουπόλεως καί Θείρων Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος Μελίτων Χατζῆς, ὁ Γέροντας, μετά πεντηκονταετῆ εὔλαλον καί περίπου ἑξαετῆ ἄλαλον, πλήν πάντοτε ἐξαιρετικῶς ἀποδοτικήν καί ἀγλαόκαρπον, διακονίαν καί προσφοράν, παρέδωκε τήν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ποικίλην εὐθύνην, μεταστάς εἰς τήν μακαριότητα. Ἔσβυσεν ὁ λαμπρός ἀστήρ ὁ τόσον ἐπιζήλως «φαίνων πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ».

Παναγιώτατε Δέσποτα,
Θεόλεκτος Ἱεραρχία τοῦ Θρόνου,
Ἀπορφανισθεῖσα ἐπαρχία τῶν Χαλκηδονίων,
Πενθηφόρε λαέ τοῦ Κυρίου,

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον προπέμπει σήμερον εἰς τήν αἰωνιότητα τόν πρῶτον τῇ τάξει καί ἐπίλεκτον Ἱεράρχην του· τόν σοφόν καί διακεκριμένον τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου πάρεδρον· τόν εὔστροφον καί διαυγῆ νοῦν· τόν ἀριστοκράτην κληρικόν· τόν στοργικόν Ποιμένα καί Διδάσκαλον καί Πατέρα· τόν στῦλον καί διεθνῶς προβολέα τῆς Ὀρθοδοξίας· τόν ἀρχιτέκτονα τῆς πανορθοδόξου ἑνότητος καί τῆς οἰκουμενικῆς συναδελφώσεως· τόν πολύν Γέροντα Χαλκηδόνος Μελίτωνα. Τόν Ἱεράρχην του ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τό ἠγάπησε, τό ἐτίμησε καί τό ἐδόξασε ὅσον ὀλίγοι εἰς τήν ἱστορίαν.

Προπέμπει ἡ ἱστορική αὐτη ἐπαρχία τόν ἄξιον καί δυναμικόν καί μέγαν Πατέρα καί προστάτην της.

Καί ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως εἰς ἐμέ τό ἐλάχιστον τῶν πνευματικῶν τέκνων τοῦ ἀποιχομένου ἔλαχεν ἡ τιμή νά εἴπω τό ἐξόδιον ἐγκώμιόν του.

Τό ἔργον καί ἡ προσωπικότης τοῦ ἀειμνήστου διαπρεποῦς Ἱεράρχου ἐδέσποσαν κατά τοιοῦτον τρόπον εἰς τήν ζωήν τῆς Μητρός Ἐκκλησίας ἐπί δεκαετίας, ὥστε δικαίως νά θεωρῆται ὁ ἔξοχος οὗτος ἀνήρ ὄχι μόνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἡ δόξα, ἀλλά καί τοῦ Γένους τό σέμνωμα καί τῆς ἀνά τόν κόσμον Ὀρθοδοξίας ἡ πλέον δυναμική σύγχρονος ἔκφρασις καί παρουσία.

Ἔργον καί πρόσωπον τοιαύτης ἀκτινοβολίας καί γενικῆς ἀποδοχῆς δέν εἶναι ἀσφαλῶς δυνατόν οὔτε κἄν ἁπλῶς νά σκιαγραφηθῇ ἐντός τῶν ὀλίγων λεπτῶν πού διαθέτει ὁ ἱερός ἄμβων κατά τήν ἐξόδιον ἀκολουθίαν. Τά δέ ὀλίγα, ἐκ τῶν πολλῶν πού θά λεχθοῦν εὐθύς ἀμέσως, δέν ἀποβλέπουν εἰς ἄλλο τίποτε, παρά μόνον εἰς τό νά ἐπιβεβαιώσουν καί κατά τήν ἱεράν καί πένθιμον δι' ὅλους μας στιγμήν ταύτην, ὅτι ὄντως «τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τό δέ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται» (Παρ. 11,7). Διότι μία τόσον γόνιμος πνευματική παρουσία, ὡς τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου, δέν εἶναι δυνατόν νά μεταβληθῇ ἀπό τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τήν ἄλλην εἰς ἀπουσίαν ἀπαραμύθητον ἐπειδή καί μόνον ἐμεσολάβησε ὁ φυσικός θάνατος.

Ὁ ἀείμνηστος Γέρων Χαλκηδόνος Μελίτων ἐπλήρωσεν ἀληθῶς «ἐν ὀλίγῳ χρόνους μακρούς», διότι ἐκληροδότησεν εἰς πάντας ἡμᾶς τούς ἐπιγενομένους ὑψηλάς μέν εὐθύνας ἀφ' ἑνός, ἀλλά καί θησαυρόν ἀνεκτίμητον ἀφ' ἑτέρου, ἀπό τοῦ ὁποίου καί θά συντηρώμεθα ἐπί μακρόν, ἐφ' ὅσον θά διατηρήσωμεν εἰς τήν μνήμην μας ζωντανόν τό παράδειγμά του: Δηλαδή τό μέχρι τελευταίας στιγμῆς ἀνύστακτον ἐνδιαφέρον του διά τά τῆς Ἐκκλησίας, τήν σοφίαν του διά τά τοῦ Γένους, καί τόν ρεαλισμόν του διά τά ἐν γένει αἰτήματα τῶν καιρῶν.

Γεννηθείς ἐν τῇ Πόλει ἐκ γονέων εὐλαβῶν καί φιλογενῶν καί ἀνατραφείς ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου ἐσπούδασε τήν ἱεράν ἐπιστήμην καί εἰσελθών εἰς τάς τάξεις τοῦ ἱεροῦ κλήρου ὑπηρέτησεν ὡς ἱεροκῆρυξ καί ἀρχιδιάκονος τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως τῆς Χαλκηδόνος, Ὑπογραμματεύς τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς ἄλλας διακονίας εἰς τό ἐξωτερικόν, καί, τέλος, ὡς Μέγας Πρωτοσύγκελλος, θέσεως ἐκ τῆς ὁποίας καί ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Ἴμβρου καί Τενέδου.

Εἰς τήν ἀκριτικήν ταύτην ἐπαρχίαν διεφάνησαν τά μεγάλα προτερήματα τοῦ ἀνδρός· κατέκτησε κυριολεκτικῶς τούς ἁπλοϊκούς κατοίκους καί συνεβάλετο τά μέγιστα εἰς τήν ἀνάπτυξιν τῶν δύο νήσων θρησκευτικῶς, ἐκπαιδευτικῶς καί πολιτιστικῶς, ἀνακηρυχθείς μάλιστα προστάτης τῆς παιδείας τῶν δύο νήσων, ἀλλά καί μέγας εὐεργέτης ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας. Τήν ἐπροίκισε διά σχολείων, νοσοκομείου, νηπιαγωγείων καί πολλῶν ἄλλων κοινωφελῶν Ἱδρυμάτων. Γενικῶς, ἡ ποιμαντορία του ἄφησεν ἐποχήν καί μέχρι σήμερον τό Ὄνομά του εὐγνωμόνως μνημονεύεται εἰς τάς νήσους.

Ὁ ἀοίδημος Γέροντας Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων

Πανταχοῦ ἔνθεν διέβη ἄφησε ἀνεξίτηλα τά ἴχνη τῆς διαβάσεώς του. Ἔζησε ζωήν ἀποπνέουσαν τό ἄρωμα τῆς ἀγάπης, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καί τῆς αἰσθήσεως τοῦ καλοῦ εἰς πάσας αὐτοῦ τάς ἐκδηλώσεις καί ἐλειτούργησε λειτουργίαν ἀμώμητον.

Κεφάλαιον ἀνεκτιμήτου ἀξίας διά τήν Ἐκκλησίαν καί τό Γένος ἀποτελεῖ ἡ πρόσφορά τοῦ ἀοιδίμου Ἱεράρχου καί πρότερον μέν, ἰδίως ὅμως ἀπό τῆς στιγμῆς πού ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἐκάλεσε τοῦτον εἰς τήν πρώτην γραμμήν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μετώπου καί τόν κατέστησε πρῶτον ὑπεύθυνον καί σκαπανέα τῶν εὐγενῶν ὁραματισμῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Μετατεθείς ἀπό τῆς ἀκριτικῆς ἐπαρχίας του τῆς Ἴμβρου καί τῆς Τενέδου, ὅπου κατέλιπεν, ὡς ἀλέχθη, μαρτυρίαν ἀλήστου ποιμαντορικῆς ἐγρηγόρσεως καί πατρικῆς στοργῆς, εἰς τό ἐν Φαναρίῳ σεπτόν Κέντρον ἀνέπτυξεν, ὡς Μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως καί Θείρων, δραστηριότητας, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον δόξαν καί τιμήν καί ἔπαινον εἰς τήν ποτνίαν ἡμῶν Μητέρα Ἐκκλησίαν προσεπόριζον, ἀλλά καί τούς ἐν αὐτῇ ἐπλήρουν πολλῆς κατά Θεόν ἐγκαυχήσεως, καί τόν ἔξω κόσμον κυριολεκτικῶς ἐνεθουσίασαν, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μητροπολίτου Μελίτωνος οἱ πάντες ἀνεκάλυψαν πνευματικήν φυσιογνωμίαν σπανίου βεληνεκοῦς.

Εὐγενής τούς τρόπους καί εὐπροσήγορος· εὐρυτάτων ὁριζόντων διανοητής· πιστός τηρητής τῶν παραδόσεων· εὔχαρις τούς τρόπους καί ὁμιλητικώτατος· φιλόμουσος· βαθυστόχαστος ἀνατόμος «τῶν περιπετειῶν τῆς ἱστορίας» -διά νά ἐνθυμηθῶμεν καί τό ἐπιγραμματικόν τῆς ὁρολογίας Σου, Γέροντα- ἐγνώριζε νά διατηρῇ καί νά προβάλλῃ τήν ἰσορροπίαν καί νηφαλιότητα τοῦ πιστοῦ καί εἰς τάς πλέον ἀντιξόους συνθήκας. Ὑποδειγματική ἡ ἐργατικότης του· παροιμιώδης ἡ μεγαλοψυχία του· θαυμαστή ἡ σοφία του· ἀπαράμιλλος ἡ ἐν παντί γενναιότης του.

Διατελέσας ὁ κυριώτερος συνεργάτης καί πολύτιμος σύμβουλος δύο Πατριαρχῶν, τῆς Ὑμετέρας Σεπτῆς Κορυφῆς καί τοῦ ἀμέσου προκατόχου Αὐτῆς Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, ἀνεπλήρωσεν πολλάκις ὡς Πατριαρχικός Ἐπίτροπος τούς ἀπουσιάσαντας τῆς ἕδρας αὐτῶν Πατριάρχας καί διεχειρίσθη λίαν ἐπιτυχῶς ἀνακύψαντα ἐν τῷ βίῳ τῆς Ἐκκλησίας σοβαρά ζητήματα· διηύθυνε κατά τήν τελευταίαν μεσοπατριαρχίαν τούς οἴακας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί ἐν γένει ὑπῆρξεν ἄριστος

Ἐλέχθη κατά τήν ἐξόδιον ἀκολουθίαν τοῦ ἀοιδίμου Ἱεράρχου ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος Χαλκηδόνος τῇ 30ῇ Δεκεμβρίου 1989 ὑπό τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου κ. Μελίτωνος Καρᾶ.

καί σοφός συνδιοικητής αὐτοῦ. Ὑπῆρξεν Ἱεράρχης ὑψίστων καί πολλαπλῶν εὐθυνῶν. Ἐβίωσε μακράν καί πολυκύμαντον ποιμαντορίαν καί ἐκκλησιαστικήν ζωήν καί δρᾶσιν, καί μάλιστα εἰς ἐποχήν πονηράν καί συγκεχυμένην, ἐπιτυχῶς διευθετήσας ἀνακυψάσας ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐνταῦθα καταστάσεις. Ἦταν φιλότιμος, ἡ δέ μέριμνά του διά τά ἱερά τῆς Ἐκκλησίας συμφέροντα ἀνύστακτος.

Ποῖος ἀπό μᾶς δέν ἐγνώρισε τάς εὐγενεῖς ὀνειροπολήσεις· τούς ἁγνούς ἐνθουσιασμούς· τό ἀμέριστον καί στοργικόν ἐνδιαφέρον του διά πᾶν θέμα τῆς Ἐκκλησίας καί ἰδιαιτέρως διά πᾶν ὅ,τι κατωχύρωνε τά προνόμια καί τό κῦρος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ποῖος ἐξ ἡμῶν θά λησμονήσῃ τάς ὑψηλάς ἐμπνεύσεις· τάς ἀόκνους καί ἐνζήλους προσπαθείας· τάς φωτεινάς καί ἅμα συνετάς κατευθύνσεις του ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν διαφόρων ζητημάτων. Ποῖος, τέλος, θά ἀμφισβητήσῃ ὅτι τήν ζωήν τήν ᾐσθάνετο ὁ γεραρός Χαλκηδόνος Μελίτων καί τήν ἐβίωνε ὡς προσφοράν, ὡς θυσίαν, καί ὅτι εἶχε πάντοτε τό θάρρος τῆς γνώμης του; Ἀρκεῖ νά ἐθεώρει κάτι δίκαιον καί ὀρθόν καί πρέπον, καί τότε ἐξηγείρετο, ἠγρίευε κυριολεκτικῶς. Ἡ δραστηριότης του τότε ἐξυφαίνετο τρανωτέρα. Δέν ἐδέχετο καμμίαν συνθηκολόγησιν. Ἦταν καί ἀπεδείχθη ἀληθινά ἄκαμπτος καί ἀκέραιος χαρακτήρ.

Αἱ Πανορθόδοξοι Διασκέψεις τῆς Ρόδου καί τοῦ Σαμπεζύ, κατά τάς ὁποίας ἐσφυρηλατήθησαν ἐκ νέου εἰς τούς νεωτέρους χρόνους αἱ μεταξύ τῶν Ὀρθοδόξων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν δεσμοί καί σχέσεις ἀγάπης καί ἐστερεώθη ἡ πανορθόδοξος ἑνότης· οἱ μετά τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν καί τῶν λοιπῶν χριστιανῶν διμερεῖς Θεολογικοί Διάλογοι· ὁ συντονισμός τῆς ἐν τῷ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ Ἐκκλησιῶν πανορθοδόξου παρουσίας· ἡ ἀπό μακροῦ ἀρξαμένη προετοιμασία τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης πανορθοδόξου Συνόδου· ἡ μέριμνα διά τήν Ἀγιώνυμον Πολιτείαν· καί τόσα ἄλλα, πάμπολλα, θεοφιλῆ προγράμματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, εἰς τά ὁποῖα εἶναι ἀποτυπωμένη ἡ σφραγίς τοῦ Γέροντος, θά εἶχον παραμείνει ἁπλῶς «εὐσεβεῖς πόθοι» ἐάν ἡ Θεία Πρόνοια δέν εἶχε προικίσει τήν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως μέ τήν ἔξοχον ταύτην καί πολυτάλαντον καί διορατικήν καί δημιουργικήν προσωπικότητα τοῦ Μελίτωνος Χατζῆ, ὁ ὁποῖος μέ αὐταπάρνησιν, ἀπό τῶν ἀναφερθεισῶν ἐπικαίρων καί ὑπευθύνων θέσεων καί ἐν κατακλεῖδι τοῦ Γέροντος Χαλκηδόνος καί πρώτου τῇ τάξει τοῦ πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί μέ ηὐξημένας εὐθύνας καί ἁρμοδιότητας, διέγραψε τροχιάν ἀλησμονήτου ἀκτινοβολίας εἰς τό στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας ὡς διάκονος, ποιμήν, συνδιοικητής, ἡγέτης· καί τοῦτο διότι ἐγνώριζε νά εἶναι ἀρχιτέκτων συγχρόνως καί ἐκτελεστής τῶν κελευσμάτων τῆς Ἐκκλησίας.

Τό δέ σύγχρονον καί μεστόν κατά Θεόν καί θύραθεν σοφίας γλαφυρόν κήρυγμά του -γραπτόν ἤ προφορικόν- κατηξίωσεν αὐτόν ὡς ἀριστοτέχνην τοῦ λόγου καί ἐδημιούργησε μνημεῖα λόγου, τά ὁποῖα θά παραμείνουν ἀνεξάντλητοι πηγαί συγκινήσεως, διδαχῆς καί φρονηματισμοῦ, καί τά ὁποῖα θά ἴδουν προσεχῶς τό φῶς τῆς δημοσιότητος.

Ἠγάπησε τόν Θρόνον καί τά καθ' ἡμᾶς ἐνταῦθα τόσον περιπαθῶς, ὥστε ἐθυσιάσθη κυριολεκτικῶς εἰς τήν διακονίαν τῆς ἐπαρχίας του καί ἐν γένει τῆς Ὁμογενείας καί τῆς Μητρός Ἐκκλησίας.

Λάτρης τῶν γραμμάτων, μύστης τῆς παιδείας, εἶχε θερμόν ἐνδιαφέρον δι' αὐτήν καί τούς λειτουργούς της, τό ὁποῖον καί ἐμπράκτως ἀπέδειξε, καταστάς ἐν τῇ Πόλει, τῇ μήτρᾳ ταύτῃ τῶν γραμμάτων, ὁ συντηρητής καί ὁ εὐεργέτης τῆς παιδείας τοῦ Γένους.

Ἐν ἑνί λόγῳ ἡ καταξιωμένη ἐκκλησιαστική προσφορά Του τυγχάνει πανορθοδόξου, παγχριστιανικῆς καί παγκοσμίου ἀναγνωρίσεως, ἐκτιμήσεως καί θαυμασμοῦ.

Παναγιώτατε,

Τό πραγματικόν μεγαλεῖον Του ὁ πρωτοπόρος Χαλκηδόνος Μελίτων δέν τό ἀπεκάλυψε μέ τά ἔργα Του, οὔτε μέ τούς λόγους Του, ὅσον καί ἄν ἦσαν ἔργα καί λόγια πού ἐγέμισαν μίαν ὁλόκληρον ἐποχήν.

Ὅπως ἡ Χαλκηδών, ἡ κορυφαία αὐτή καί ἱστορική ἐπαρχία Του, ἐχαρακτήρισε διά παντός τήν θεανδρικήν φύσιν καί σκέψιν διά τοῦ «ἀσυγχύτως» καί «ἀδιαιρέτως», ἔτσι καί ὁ Χαλκηδόνος Μελίτων ἔπρεπε νά ἐπιβεβαιώσῃ διά τοῦ προσωπικοῦ Του παραδείγματος τό διαλεκτικόν αὐτό σχῆμα τῆς χριστιανικῆς βιοτῆς, ἀντιπαραθέτων εἰς τά ἔργα τήν κατάπαυσιν καί εἰς τούς λόγους τήν σιωπήν.

Ὅταν πρό πενταετίας καί πλέον, ὑπό τό βάρος τῶν εὐθυνῶν καί τῆς πολυετοῦς σωματικῆς κοπώσεως παρημέλησε πλήρως σχεδόν τήν ὑγείαν Του· πληγείς ὑπό συμφορήσεως ἀπώλεσε τό κέντρον τοῦ λόγου καί περιωρίσθη ἔκτοτε εἰς τό ἀσκητήριόν του, δέν περιέπεσεν εἰς ἀπόγνωσιν οὔτε εἰς μαρασμόν. Διατηρῶν σώας τάς πνευματικάς Του δυνάμεις ἐγνώρισεν ὅσον ὀλίγοι τήν ὁδόν τῆς ταπεινώσεως καί τῶν καθαρμῶν διά τῆς σιωπῆς, χωρίς νά παύσῃ ἐνδιαφερόμενος διά τά τῆς Ἐκκλησίας μέχρι τελευταίας στιγμῆς· καί ἀπετέλει καί μέ τήν σιωπήν Του αὐτήν ὁ Γέροντας δίδαγμα καί ἔμπνευσιν καί ἐγγύησιν καί ἔδιδεν εἰς τούς πέριξ θάρρος καί δύναμιν. Μετέτρεψε τό γραγικόν Του ἀτύχημα εἰς ἄθλημα πνευματικόν πρωτοφανοῦς καρτερίας, ἀποδεχθείς ἀγογγύστως τό κατά παραχώρησιν Θεοῦ γενόμενον. Δεῖγμα, ἄλλωστε, τῆς τοιαύτης ταπεινώσεώς Του, κατά τά τελευταῖα μαρτυρικά ἔτη τῆς ζωῆς του, ἦτο ἡ χαρακτηριστική ἐκείνη ὑπόκλισις, διά τῆς ὁποίας ηὐχαρίστει τόν ἐπισκέπτην Του εἰς πᾶσαν πρός αὐτόν φιλοφρόνησιν ἤ ἄλλην ἐκδήλωσιν ἀγάπης καί τιμῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ πόσον νέος ἤ ἄσημος ἦτο ὁ ἐπισκέπτης.

Περιβαλλόμενος ὑπό στοργικῶν πνευματικῶν τέκνων ἐβίωσεν ἠρέμα τά τελευταῖα ταῦτα ἔτη τοῦ βίου του, τά ὁποῖα ὑπῆρξαν ἴσως καί τά πλέον γόνιμα δι' αὐτόν καί παράδειγμα ἀξιολογήσεως τῶν ἐγκοσμίων.

Ἔτσι ἐξηγεῖται καί ἡ μακαρία ἐκείνη γαλήνη καί ἠρεμία πού ἐξεχύθησαν εἰς τό ὑπό τοῦ πόνου ἐξαγνισθέν πρόσωπόν Του, καθ' ἥν στιγμήν παρέδιδε τό πνεῦμα εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου.

Διά τοῦτο ὁ θάνατός Του μᾶς πλουτίζει ὅσον καί ἡ ζωή Του. Τό μαρτύριόν Του ὅσον καί αἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιτυχίαι Του. Ἡ σιωπή Του ὅσον καί ὁ πάντοτε ἐκ βαθέων λόγος Του.

Σεπτέ μας Γέροντα,

Εὐτυχεῖς ὅσοι Σέ γνωρίσαμε καί Σέ ἐζήσαμε συνήλθομεν σήμερον, ὁ Πατριάρχης Σου, οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί Σου, τά ἐκ περάτων τῆς γῆς ἀναστήματά Σου, τό ποίμνιόν Σου καί ὁ λαός τῆς Βασιλίδος, ἡμεῖς τά ταπεινά τεκνία Σου, πέριξ τοῦ σεπτοῦ Σκήνους Σου, καί ᾄδομέν Σοι ἐν λύπῃ βαθείᾳ κατά κόσμον ἐξοδίους ὕμνους· συγχρόνως ἀναπολοῦμεν τόν καρποφόρον βίον Σου καί ἐμπνεόμεθα καί ἅπαξ ἔτι παραδειγματιζόμεθα· ἐξαγγέλλοντες συγχρόνως τόν ἔπαινον τῆς Ἐκκλησίας πρός τήν σεπτήν προσωπικότητά Σου καί διηγούμενοι εἰς τά ἔθνη τήν σοφίαν Σου. Διότι τῷ ὄντι, Γέροντα, ὑπῆρξες μέγας ἔργῳ τε καί λόγῳ καί προσφορᾷ καί θυσίᾳ καί ἀγάπῃ.

Τήν ἀπώλειαν τῆς μεγάλης φυσιογνωμίας Σου θρηνοῦμεν σήμερον, Γέροντα! Θρηνεῖ ἡ Ὑμετέρα Σεπτή Κορυφή, Παναγιώτατε Δέσποτα, τόν πανάξιον σύμβουλόν Της· ἡ Ἱεραρχία τόν ἱκανόν συνεργάτην της· ἡ ποίμνη τόν καλόν ποιμένα· ἡμεῖς τά πνευματικά τέκνα Σου τόν φιλόστοργον καί ἔμπλεων σοφίας καί ἀρετῆς Πατέρα· τῶν Ὀρθοδόξων τό σύστημα τόν κορυφαῖον Ἱεράρχην, τόν σοφόν Πρόεδρον τῶν Πανορθοδόξων Διασκέψεων καί σκαπανέα τῆς πανορθοδόξου ἑνότητος· ὁ Χριστιανικός κόσμος τόν δεδοκιμασμένον ἐργάτην καί πρωτουργόν τῆς χριστιανικῆς καταλλαγῆς· τό Γένος τόν ἄξιον καί μέγαν ὑποστηρικτήν καί πρόμαχον τῶν δικαίων του· ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος τό πλέον δυναμικόν στέλεχος, τόν μέντορα καί στυλοβάτην καί ἀκραιφνῆ μυσταγωγόν καί θεματοφύλακά του· οἱ πάντες τόν Γέροντα.

Θρηνοῦμεν κατ' ἄνθρωπον. Ὅμως τήν στιγμήν ταύτην πού φεύγεις ἀπό κοντά μας, Γέροντα, καί εἶσαι πλησίον τοῦ Θρόνου τοῦ Ἀρνίου καί συνεχίζεις τήν ἱερουργίαν τῆς Θείας Εὐχαριστίας μιμνησκόμεθα τῆς προσφορᾶς Σου τῆς μεγάλης, τῆς μοναδικῆς εἰς τούς συγχρόνους καιρούς.

Ἀπό τήν δυνατήν φυσιογνωμίαν Σου, ἀπό τήν ἐγρήγορσίν Σου, ἀπό τήν ζηλωτήν καί γενναίαν δρᾶσίν Σου, ἀπό τόν θεόπνευστον λόγον Σου, ἀλλά καί ἀπό τήν τελευταίαν σιωπήν Σου, ἠντλήσαμεν ὡς Μεγάλη Ἐκκλησία καί ὡς ἐπί μέρους πρόσωπα μεγάλα κεφάλαια.

Διά πάντα ταῦτα, ἄλησμονητε καί πολυσέβαστε Γέροντα, θά Σέ συνοδεύῃ ἐσαεί ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀλλά καί πάντων ἡμῶν τῶν ταπεινῶν θεραπόντων αὐτῆς, τῶν ὑπό Σοῦ πολλαχῶς εὐεργετηθέντων.

Κοιμήσου ἥσυχος, κουρασμένε καί πολυφίλητε Γέροντα! Θά φυλάξωμεν τήν παρακαταθήκην Σου· θά συνεχίσωμεν δημιουργικά τήν ἀφοσίωσίν Σου εἰς τόν Πρῶτον Θρόνον τῆς Ὀρθοδοξίας, ὁ ὁποῖος ἦτο τό πᾶν διά Σέ καί τήν τιμήν καί τά προνόμια τοῦ ὁποίου ἐκήρυξες, ὑπηρέτησες, προέβαλες καί κατωχύρωσες εἰς ὅλην Σου τήν ζωήν· θά φυλάξωμεν ἐδῶ, καί πάντοτε ἐδῶ, τάς πνευματικάς Θερμοπύλας, «ποτέ ἀπ' τό χρέος μή κινοῦντες», ὅπως Ἐσύ μᾶς ἔλεγες καί μᾶς ἐπανελάμβανες· θά εἶσαι τό παράδειγμα καί τό πρότυπό μας· θά ἀναπολῶμεν πάντοτε μέ συγκίνησιν καί με εὐλάβειαν καί μέ εὐγνωμοσύνην τό τετιμημένον καί δεδοξασμένον Ὄνομά Σου.

Στερούμενοι ἀπό σήμερον τῆς φυσικῆς παρουσίας Σου, Σέ διαβεβαιοῦμεν ὅτι θά μείνῃς ἐσαεί ἐντός μας: φωτεινό παράδειγμα. Μή μᾶς στερήσῃς τῆς ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Ἀβραάμ ἐνισχυτικῆς εὐχῆς καί εὐλογίας Σου.

Ἄς εἶναι -καί θά εἶναι- Γέροντα, ἡ μνήμη Σου ἀγήρως καί αἰωνία!
Αἰωνία Σου ἡ μνήμη ἀείμνηστε Μητροπολίτα Γέρων Χαλκηδόνος!
Αἰωνία Σου ἡ μνήμη ἀοίδιμε καί μοναδικέ καί ἀνεπανάληπτε Γέροντα!

Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Μελίτων Καρᾶς
Ἀρχιγραμματεύς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
Ἑορτή Μ. Βασιλείου 1990

«Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ ἅγιος Ἰσραήλ ὁ ποιήσας τά ἐπερχόμενα· ἐρωτήσατέ μοι περί τῶν υἱῶν μου καί περί τῶν θυγατέρων μου καί περί τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι». (Ἠσαΐας κεφ. ΜΕ, 11)

Μέ τή βοήθεια τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, ἀγαπητοί ἀδελφοί, μπαίνουμε στό Νέο Χρόνο 1990. Ὁ Κύριος μᾶς ἀξίωσε νά βαδίσουμε ὁλόκληρο τόν περασμένο χρόνο καί νά γευτοῦμε τήν ἀνατολή τῆς νέας χρονιᾶς. Γιά τοῦτο τό ἱερό προνόμιο ὅλοι μας ἄς δοξάσουμε τόν Κύριο καί νά τόν εὐχαριστήσουμε ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μας. Νά τόν παρακαλέσουμε δέ νά μᾶς χαρίσει πλούσιες τίς εὐεργεσίες καί δωρεές Του, ὥστε μέ εἰρήνη, ὁμόνοια καί ἀγάπη νά περάσουμε καί τοῦτον τό χρόνο.

Μελετώντας τή ζωή καί τά γεγονότα πού τήν πλάθουν, βρίσκουμε πάντα καί παντοῦ τό χέρι τοῦ Παντοδύναμου Θεοῦ. Ἰδιαίτερα τοῦτες τίς μέρες πανταχοῦ διαβλέπουμε τή θεία φιλανθρωπία καί τή χειραγωγία Του. Οἱ Λαοί τῆς Γῆς ἐλευθερώθηκαν ἀπό πολλές κοινωνικές, πολιτικές καί ἐθνικές προκαταλήψεις καί φόβους. Μιά νέα δύναμη, θά ἔλεγε κανείς ἕνας ἄνεμος δυνατός, σάν ἐκεῖνο τῆς Πεντηκοστῆς, μπῆκε στή σύγχρονή κοινωνική ζωή καί τή σκέψη τους. Μπορεῖ κανείς μετά βεβαιότητος νά δεῖ τό χέρι τοῦ Θεοῦ νά ἐπεμβαίνει ἀποφασιστικά στή ζωή τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου.

Γιαυτό καί ἀποκαλύφθηκαν αὐτά τά θαυμάσια μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Οἱ Λαοί τῆς Ἀνατολικῆς καί Δυτικῆς Εὐρώπης χάλασαν τά τείχη πού τούς χώριζαν καί τούς δηλητηρίαζαν τόν βίο. Οἱ Ἄρχοντες καί τῶν μεγάλων καί τῶν μικρῶν Ἐθνῶν ἀνακουφίστηκαν ἀπό τή νέα τροπή πού παίρνουν τά διεθνῆ πράγματα τοῦ κόσμου. Ὅλοι παρακολουθοῦμε μέ ἱερό δέος αὐτά, πού τόσο ραγδαῖα ἐκτυλίσσονται γύρω μας, χωρίς καλά-καλά νά προλαβαίνουμε νά τά παρακολουθοῦμε ἀπό τήν ὀθόνη τῆς τηλεοράσεως καί τά ἄλλα σύγχρονα μέσα ἐπικοινωνίας. Ὅλα αὐτά τά γεγονότα, -μαζί μέ τήν ἱερή αἴσθηση μιᾶς ἀνεπανάληπτης ἀλλαγῆς καί κοσμογονίας πού παρατηρεῖται σέ ὅλες τίς φάσεις τοῦ ἀνθρώπινου βίου καί σέ κλίμακα παγκόσμια,- φέρνουν τόν ἄνθρωπο πιό κοντά στόν Θεό καί πιό κοντά στό συνάνθρωπο του. Μᾶς δημιουργοῦν τήν αἴσθηση τῆς ἔντονης παρουσίας τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀνθρωπότητα ὅλη παρακολουθεῖ μέ εὐλάβεια καί δέος καί προσπαθεῖ νά συλλάβει τά βαθειά πνευματικά νοήματα πού περικλείει ἡ μεγάλη ἀλλαγή καί ἡ ἀνασύνταξη τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Ἰδιαίτερα οἱ Χριστιανοί παρακολουθοῦμε μέ ἱερή κρυφή ἐλπίδα τήν πνευματική τούτη πρόοδο καί κίνηση τῆς Οἰκουμένης. Τή θεωροῦμε ὄχι μόνο εὐλογία ἀλλά προπάντων τήν ἑρμηνεύουμε σάν θεία ἔκτακτη ἐπέμβαση τοῦ Κυρίου γιά τήν ἀνανέωση καί πρόοδο καί εἰρήνη τοῦ κόσμου. Γιαυτό καί καλούμαστε νά καλλιεργήσουμε σέ βάθος τή χριστιανική μας παράδοση καί πίστη. Τήν χρειαζόμαστε τώρα πιό πολύ ἀπό κάθε ἄλλη φορά αὐτή τήν «βεβαίαν ἄγκυρα» πού μᾶς δίνει ἰσορροπία καί σωστό ἕρμα στοῦ βίου τή θάλασσα.

Ἐάν θά μποροῦσε κανείς νά ἀξιολογήσει τά χαρακτηριστικά καί τά ἐπιτεύγματα τῆς περυσινῆς χρονιᾶς, μπορεῖ μετά βεβαιότητος νά πεῖ ὅτι αὐτή ἀπετέλεσε τό ἔτος τῆς συμφιλιώσεως καί μεγάλης ἀλλαγῆς. Ἀποδείχτηκε ἔτος ὑψηλόφρονης εὐθύνης. Ἔδειξαν οἱ Λαοί καί οἱ Ἄρχοντες πνεῦμα ταπεινώσεως καί μακροθυμίας καί συγχωρήσεως ὁ ἕνας πρός τόν ἄλλο. Ἔβαλαν σέ πράξη τίς χριστιανικές ἀρετές τῆς συγγνώμης καί βαθύτερης καταλλαγῆς μεταξύ τους. Μετενόησαν γιά τά λάθη τους καί, μέ μιά ραγδαία καί πρωτοφανῆ στά χρονικά τῆς παγκόσμιας ἱστορίας κίνηση, ἄλλαξαν τήν αὐλαία τοῦ σκηνικοῦ τοῦ σημερινοῦ κόσμου. Ἀποτελεῖ δέ ἡ πράξη αὐτή μεγάλη ἀρετή καί μαρτυρεῖ πνεῦμα συνέσεως, πνεῦμα εἰρήνης καί ἀγάπης, πνεῦμα εὐθές καί ἡγεμονικό πού πηγάζει ἀπό τόν ἀνεξάντλητο πλοῦτο τῆς αἰωνόβιας χριστιανικῆς ἐμπειρίας καί παράδοσης.

Διακατεχόμενος, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἀπό τό πνεῦμα τῆς εἰρήνης καί ἀγάπης τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καί Σωτῆρα μας, πού τόσο πλούσια καί ἔκδηλα διαχέεται στίς δικές μας μέρες στή ζωή καί τή σκέψη μυριάδων ἀνθρώπων κάθε ἡλικίας καί τάξεως, σᾶς χαιρετίζω ὅλους ἐγκάρδια. Σᾶς εὔχομαι ὑγεία καί χρόνια πολλά. Ὁ Ἀρχηγός τῆς ζωῆς καί τοῦ χρόνου κι ἐφέτος νά κατευθύνει τίς σκέψεις καί τά διαβήματα ὅλων μας. Νά καταφύγουμε ὅλοι κοντά στό Χριστό γιά νά ὁπλιστοῦμε μέ τή χάρη καί τό ἔλεός Του. Νά παρακαλέσουμε τόν Κύριο νά εὐλογήσει τά ἔργα μας. Νά μᾶς βοηθήσει νά ἐμπλουτίσουμε τήν ἐκκλησιαστική καί κοινοτική μας ζωή μέ ἔργα ἀρετῆς καί πίστεως. Ἰδιαίτερα νά μᾶς ἐμπνεύσει τήν ἀγάπη πρός τά ὡραῖα καί ἱερά ἔργα πού θά μᾶς φέρουν πιό κοντά Του. Θά μᾶς κάμουν ζωντανά μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του καί συνεχιστές τῆς ἰδεολογίας καί ζωῆς τῶν Ἁγίων, ὅπως τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τή μνήμη τοῦ ὁποίου σήμερα ἑορτάζουμε.

Παραθέτω στό σημερινό κήρυγμα τά ἐμπνευσμένα λόγια πού γράφει ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Βασίλειος στήν ὁμώνυμη Λειτουργία του:

«Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἀρχῆς καί Ἐξουσίας. Τούς ἀγαθούς ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον· τούς πονηρούς ἀγαθούς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καί τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καί ἐλέησον αὐτούς καί ἡμᾶς, κατά τό πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· τά ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντός ἀγαθοῦ· τάς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ διατήρησον· τό γῆρας περικράτησον· τούς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τούς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τούς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καί σύναψον τῇ ἁγίᾳ σου, Καθολικῇ καί Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Μνημόνευσον, ὁ Θεός, καί πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σου εὐσπλαχνίας· καί τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς καί τῶν μισούντων καί τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπέρ αὐτῶν, καί παντός τοῦ λαοῦ σου, μνήσθητι, Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν καί ἐπί πάντας ἔκχεον τό πλούσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τά πρός σωτηρίαν αἰτήματα.»

Πρός τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας μεταφέρουμε ἐπίσης τίς εὐχές καί τήν εὐλογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχη κ.κ. Δημητρίου μετά τήν πρόσφατη ἐπίσκεψή μας στό Κέντρο τῆς Ὀρθοδοξίας στήν Πόλη, ὅπου ἐτελέσθηκαν τά ἐπίσημα Ἐγκαίνια τοῦ ἀνοικοδομηθέντος καί ἀποπερατωθέντος Πατριαρχικοῦ Οἴκου. Ἡ ἀνοικοδόμηση ἐπετεύχθηκε μέ τή βοήθεια τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καί μέ τήν προσφορά τοῦ Μ. Εὐεργέτη τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους μας κ. Π. Ἀγγελόπουλου καί τῆς οἰκογενείας του. Ἀποτελεῖ δέ ἀσφαλῶς γεγονός ὑψίστης σημασίας γιά τήν Ὀρθοδοξία, γιά τό ὁποῖο ἀναπέμπουμε ὕμνους εὐχαριστιῶν πρός τόν Πανάγαθο Θεό, γιατί μᾶς ἀξίωσε μιᾶς τέτοιας μεγάλης δωρεᾶς καί εὐλογίας. Νά τόν παρακαλέσουμε ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μας νά περιφρουρεῖ ὅλους μας μέ τήν προστασία καί χάρη Του.

Σ' Αὐτόν ἀνήκει τό κράτος, ἡ δόξα καί ἡ Βασιλεία στούς αἰῶνας. Ἀμήν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΣΤΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς, Κυριακὴ 31 Δεκεμβρίου 1989, ἐτελέσθη στὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ ἡ τελετὴ τῆς Βασιλόπιττας. Τῆς ἀκολουθίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Γρηγόριος.

Τὴν ἱεροτελεστία παρηκολούθησαν οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ζηνουπόλεως Ἀρίσταρχος, Κυανέων Χρυσόστομος καὶ Νύσσης Ἐλευθέριος, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Κύπρου Ἀρχιμ. Διονύσιος καὶ πολλοὶ ἄλλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου κ. Διαμαντῆς Πατέρας, ὁ πρόεδρος τῆς Παγκοσμίου Ὁμοσπονδίας Κυπρίων Ἀποδήμων Δρ. Ὅμηρος Χαπίπης, ὁ πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητας κ. Σοφοκλείδης, ἀντιπρόσωποι Κοινοτήτων καὶ Ἀδελφοτήτων καὶ πολλοὶ ἄλλοι Κοινοτικοὶ παράγοντες.

Τὸν Σεβασμιώτατο προσεφώνησε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος.

Στὸ χαιρετισμό του ὁ Σεβασμιώτατος ἐτόνισε τὴν ἀνάγκη μιᾶς ἔντονης καὶ ζωντανῆς ἐξάπλωσης τοῦ Χριστιανικοῦ Πνεύματος κατὰ τὸ Νέο Ἔτος 1990.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰ τελευταῖα γεγονότα στὴν Εὐρώπη, εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὅτι «ἰδιαίτερα τοῦτες τἰς μέρες πανταχοῦ διαβλέπουμε τὴ Θεία φιλανθρωπία καὶ τὴ χειραγωγία τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ. Οἱ Λαοὶ τῆς γῆς ἐλευθε-ρώθηκαν ἀπὸ πολλὲς κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς καὶ ἐθνικὲς προκαταλείψεις καὶ φόβους. Γιαυτὸ ἀποκα-λύφθηκαν αὐτὰ τὰ θαυμάσια μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Εὐρώπης χάλασαν τὰ τείχη ποὺ τοὺς χώριζαν καὶ δηλητηρίαζαν τὸν βίο τους».

Στὸ τέλος ὁ Σεβασμιώτατος μοίρασε τὴ Βασιλόπιττα στοὺς παρευρισκομένους.

Στιγμιότυπο από το κόψιμο της Βασιλόπιττας στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής

Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Το απόγευμα της Δευτέρας, 1ης Ιανουαρίου 1990, τα μέλη και οι φίλοι της Κυπριακής Αδελφότητας θυμήθηκαν με νοσταλγία τις παλιές καλές μέρες και ζωντάνεψαν τα ήθη και έθιμα της Κύπρου, με το καθιερωμένο κόψινο της βασιλόπιττας, που έγινε στο Θέατρο Τέχνης από τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων κ. Γρηγόριο.

Στη σεμνή και ωραία τελετή ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Χ. Σοφοκλείδης μίλησε για τις δραστηριότητες της Αδελφότητας τον περασμένο χρόνο, τη συμβολή της στον αγώνα της Κύπρου και στην πρόοδο της παροικίας μας. Τόνισε ότι οι προσπάθειες όλων μας θα ενταθούν ακόμα περισσότερο για την καλύτερη προώθηση του Κυπριακού γιατί είναι αδιανόητο ενώ η Ευρώπη καταγκρημνίζει τα τείχη του διαχωρισμού, οι πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας να στερούνται τις βασικές τους ελευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματά τους και να έχουν τον Τούρκικο κατοχικό στρατό στη χώρα τους.

Οι κοσμογονικές όμως αυτές αλλαγές που συντελούνται στην ανατολική Ευρώπη θα είναι για αρκετό χρόνο στο διεθνές προσκήνιο και ίσως επηρεάσουν το ενδιαφέρον και τις δραστηριότητες γύρω από το εθνικό μας θέμα. Γι' αυτό δεν πρέπει να εφησυχάσουμε αλλά να αναμείξουμε πιο ενεργά και τη δεύτερη γενεά στις δραστηριότητες μας για πιο αποτελεσματική βοήθεια στην Κύπρο και στις ενέργειες μας που αποσκοπούν στην πρόοδο και προκοπή της παροικίας μας.

Ο Μορφωτικός Σύμβουλος της Κυπριακής υπάτης Αρμοστείας κ. Αυγουστίνος, που εκπροσωπούσε τον απουσιάζοντα στην Κύπρο Υπ. Αρμοστή κ. Παναγίδη, συγχάρηκε την Αδελφότητα για το πλούσιο έργο της και ανάφερε ότι τέτοιες εκδηλώσεις μάς φέρνουν πιο κοντά στην πατρίδα μας και βοηθούν τη νέα γενεά να θυμάται τη χώρα των πατέρων τους. Όλοι μας θα συνεχίσουμε μαζί με τα αδέλφια μας τον αγώνα για τη λύτρωση και την ελευθερία της μαρτυρικής Κύπρου.

Ο Πρόεδρος της Παγόσμιας Ομοσπονδίας Δρ. Όμηρος Χαπίπης τόνισε τους στενούς δεσμούς που πάντοτε έχει η Αδελφότητα με την Εκκλησία και την Κυβέρνηση της Κύπρου και τη στενή συνεργασία τους για την προβολή του Κυπριακού στη Μεγάλη Βρετανία και στον Ευρωπαϊκό χώρο. Χαιρέτισε τις κοσμοϊστορικές αλλαγές που συντελούνται με ειρηνικό τρόπο και με μεγάλη ταχύτητα και είπε ότι πρέπει να επηρεάσουν ευμενώς και το Κυπριακό. Ευχήθηκε να έλθει πραγματική ειρήνη σε όλο τον κόσμο και σύντομα να λυτρωθεί και η Κύπρος.

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων αναφέρθηκε στις μεγάλες προσπάθειες της Εκκλησίας και των εκπαιδευτηρίων για τη διατήρηση της ταυτότητας των αποδήμων και των Ελληνοχριστιανικών μας παραδόσεων που θα μας κρατήσουν δεμένους με την ιδιαίτερή μας πατρίδα και όλο τον Ελληνισμό. Στη συνέχεια ευλόγησε και μοίρασε τη βασιλόπιττα.

Η χορωδία του Ανεξάρτητου Ελληνικού Σχολείου Σάουθγκεητ, υπό τη διεύθυνση της δίδας Σοφίας Χαραλάμπους, με τα Χριστουγεννιάτικα και τα Κυπριακά τραγούδια της θύμισε σε όλους τις παλιές και αξέχαστες γιορτινές μέρες στην αγαπημένη μας πατρίδα.

Στην τελετή παρέστησαν επίσης, ο διευθυντής της Ιερατικής Σχολής Κύπρου παν. Διονύσιος Κυκκώτης, ο παν. Αθανάσιος Θεοχάρους, ο προϊστάμενος της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής κ. Π. Ιωαννίδης και Πρόεδροι Σωματείων και οργανώσεων της παροικίας μας.

Με την ευχή το 1990 να φέρει ειρήνη σε όλους τους ανθρώπους και την ελευθερία στην Κύπρο, για την οποία για τόσα χρόνια αγωνίζεται, έληξε η πατροπαράδοτη αυτή τελετή που για δεκαετίες οργανώνει η Ελληνική Κυπριακή Αδελφότης για να καλωσορίσει το Νέο Χρόνο.

3 Ιανουαρίου 1989

Για περισσότερα από 20 χρόνια η Ελληνική Κυπριακή Αδελφότητα φέρνει στη μνήμη των ξενιτεμένων Κυπρίων του Λονδίνου ανήμερα την Πρωτοχρονιά τα έθιμα της Κύπρου με τα Κάλαντα, το Χριστουγεννιάτικο δέντρο και το κόψιμο της Βασιλόπιττας. Στη φωτογραφία στιγμιότυπο από τὴν εκδήλωση. Ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων κόβει τη βασιλόπιττα. Στα αριστερά του ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Χ. Σοφοκλείδης, ο Μορφωτικός Σύμβουλος της Υπ. Αρμοστείας κ. Κ. Αυγουστίνος που αντιπροσώπευσε τον Υπ. Αρμοστή και ο προϊστάμενος της Κ.Ε.Α. κ. Π. Ιωαννίδης. Δεξιά του Αρχιεπισκόπου Γρηγορίου ο Πρόεδρος της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δρ. Ομ. Χαπίτης καί ο πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπισκοπής Αρχιμανδρίτης Αθανάσιος.

Ὁ Ἁγιασμός τῶν ὑδάτων στό Kingston

Ἐν Ἰορδάνη Βαπτιζομένου σου Κύριε

Ὁ Ἀπόδημος Ἑλληνισμός προοδεύει, προκόπτει καί αὐξάνεται - πάντα προσηλωμένος στίς Χριστιανικές του παραδόσεις καί τήν Ὀρθόδοξη Λατρεία του, καί μέ τίς σχετικές ἐκδηλώσεις προβάλλει συνάμα μεταξύ τῶν ξένων τίς ἀρετές καί τόν πολιτισμό τῆς πατρίδας.

Ἕνα κομμάτι ἀπό αὐτή τή Διασπορά στό Λονδῖνο, πού ἀποτελεῖ τήν Ἑλληνορθόδοξη Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κίγκστον, αἰσθάνθηκε δροσισμένο πνευματικά μέ τή συμμετοχή του στήν πατροπαράδοτη τελετή τοῦ Ἁγιασμοῦ τῶν Ὑδάτων στίς ὄχθες τοῦ Ποταμοῦ Τάμεση, τήν Κυριακή 7 Ἰανουαρίου 1990.

Τήν Θεία Λειτουργία τῶν Θεοφανείων στόν Ἱερό Ναό τῆς Κοινότητας καί σέ συνέχεια τόν Ἁγιασμό τῶν Ὑδάτων ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγόριος.

Ἡ Τελετή αὐτή, πού ἔχει ἀποκτήσει Παμπαροικιακό χαρακτήρα, καθιερώθηκε ἀπό τήν ἵδρυση τῆς Κοινότητας τό 1964. Τό ἐκκλησίασμα, ὕστερα ἀπό τήν Θεία Λειτουργία, μεταβαίνει στόν Ποταμό ὅπου τοποθετεῖται ειδική Τράπεζα καί ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ.

Τήν ἐπιτυχία τῆς φετινῆς ἐκδήλωσης ὁ Θεός εὐλόγησε καί μέ τό χάρισμα μιᾶς ὄμορφης μέρας, ἔτσι πού ἡ φύση καί οἱ ἄνθρωποι - οἱ ἐρασιτέχνες ψαράδες, οἱ ἀθλητικές ὁμάδες στήν ἐξάσκησή τους σέ λέμβους κωπηλασίας, οἱ μικρές οἰκογενειακές βάρκες, οἱ γλάροι καί τά πολυάριθμα νεροπούλια συμπλήρωναν τήν βιβλική εἰκόνα γιά νά δεχθοῦν τά νερά τοῦ Ποταμοῦ τήν Θεία Εὐλογία.

Ἐν Ἰορδάνη Βαπτιζομένου Σου Κύριε .... Καί ὁ Σεβασμιώτατος σηκώνει ψηλά τόν σταυρό πού εἶναι στολισμένος μέ λουλούδια σέ φόντο ἀπό μυρωδάτο "λασμαρί" καί τόν ρίχνει στά νερά τοῦ ποταμοῦ, γιά νά σχηματίζει μικρά κύματα πού σμίγονταν μέ τούς κρυφούς πόθους μας νά γίνουν ρεῦμα ὁλόταχο γιά νά φτάσουν στή θάλασσα καί νά σμίξουν μέ τά νερά τοῦ Μάργκεϊτ καί τοῦ Χέϊστιγκς καί τοῦ Πώρνμουθ ὅπου ἐγένοντο ταυτόχρονες τελετές ἀπό τίς Ἑλληνορθόδοξες Κοινότητές μας τῶν Παραλίων αὐτῶν πόλεων. Καί σέ συνέχεια νά ἑνωθοῦνε μέ τά νερά τοῦ Ἀτλαντικοῦ καί ἀπό τά στενά τοῦ Γιβραλτάρ νά φθάσουν στήν Μεσόγειο, πού τά νερά της ἁγιάσθησαν ἀπό τίς ἀποβάθρες τοῦ Πειραιᾶ καί τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου, τῆς Λεμεσοῦ καί τῆς Λάρνακας καί τῆς Πάφου. Καί ἀπ' ἐκεῖ νά περιλούσουν τά ἀκρογιάλια τῆς Βόρειας Κύπρου - συντροφιά μέ τόν ἀπόηχο τῆς ψαλμωδίας τῶν Θεοφανείων καί τίς ἐνδόμυχες εὐχές τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ νά 'ρθεῖ κι ἐκεῖ ἡ ἐλευθερία καί στήν ἀποβάθρα τῆς Κερύνειας νά στηθεῖ ξανά ἡ Ἱερή Τράπεζα γιά νά εὐλογηθοῦν ἐπί τόπου τά νερά τῆς σκλαβωμένης μας Βόρειας Κύπρου.

Σάββας Καραγιάννης
Λονδῖνο, 9 Ἰανουαρίου 1990

Ἀπό τήν τελετή τοῦ Ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων στήν Κοινότητα Ἁγίου Γεωργίου Κίγκστον

Οἱ δεκαπενθήμεροι Ἑορτασμοί τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων

Τό Κεντρικό Ἐκπαιδευτικό Συμβούλιο, μέ πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου του, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίου, ὀργάνωσε κι ἐφέτος δεκαπενθήμερους ἑορτασμούς γιά νά τιμήσει τούς Τρεῖς Ἱεράρχες καί τά Ἑλληνικά Γράμματα. Πρός τόν σκοπό αὐτό προσκλήθηκε ὡς ἐπίσημος ὁμιλητής ὁ Καθηγητής τῆς Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Γαλίτης, ὁ ὁποίος κι ἔδωσε σειρά ὁμιλιῶν τόσο στό Λονδῖνο ὅσο καί σέ ἄλλες μεγάλες Κοινότητες τῆς Ὁμογένειας στή Μ. Βρετανία. Τόν Καθηγητή κ. Γαλίτη πλαισίωναν, στήν προσπάθεια αὐτή τοῦ Κ.Ε.Σ. νά διευρύνει ὅσο τό δυνατό περισσότερο τόν κύκλο τῶν ὁμιλιῶν στίς κατά τόπους Κοινότητες ὥστε τό μήνυμα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων νά πλησιάσει εὐρύτερα στρώματα τῆς Ὁμογένειας, δάσκαλοι πού ἀνήκουν στίς δύο Ἀποστολές Ἑλλάδος καί Κύπρου, ἀλλά καί ἱερεῖς καί ἄλλοι ἐκπαιδευτικοί μας πού ζοῦν στή Μ. Βρετανία.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

1. Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί,
καί Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Βιβλικῆς Ἐκκλησίας τῶν Θυατείρων,

«Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ· ὅτι καί παρά Θεῷ γινώσκεται, καί παρά ἀνθρώποις· ἀρεστή Κυρίῳ ἡ ψυχή αὐτοῦ.» (Σοφία Σολομῶντος Κεφ. Δ,1).

Μᾶς καλεῖ καί πάλιν, ἀγαπητοί Ἀδελφοί, ἡ Ἐκκλησία νά τιμήσουμε τή μνήμη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀναφορά τῆς Ἐκκλησίας καί γενικώτερα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὀρθοδοξίας ειδικώτερα δέ τῆς Ὁμογένειας μας στή Μεγάλη Βρετανία, στή ζωή καί τό ἔργο τους εἶναι ἕνα χρέος. Εἶναι ὅμως καί ἀνάγκη πνευματική. Γιατί ἡ ζωή καί τό ἔργο τους ἐπηρεάζουν καί συγκινοῦν τό βίο μας μέχρι σήμερα.

Τό ἔργο τους τό πολύπλευρο καί ἀθάνατο τρέφει καί καθοδηγεῖ τήν Ἐκκλησιαστική καί Πολιτιστική μας Κληρονομία. Τό Ἴδιο καί ἡ διαχρονική διάσταση τῆς διδασκαλίας τους γιά τά βασικώτερα πράγματα τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως. Ὅπως τότε ἔτσι καί σήμερα ἡ Κοινωνία ἀσχολεῖται καί ἀγωνίζεται νά προστατεύσει τό θεσμό τῆς Οἰκογένειας. Ὅπως τότε ἔτσι καί σήμερα ἡ Χριστιανωσύνη προσπαθεῖ νά διαφυλάξει τήν ἀρετή, τήν πίστη, τή δικαιοσύνη, τήν ἐλευθερία. Νά τονίζει τήν ἱερότητα τῆς ἐργασίας καί νά διαφυλάξει τούς ἐργαζομένους ἀπό τήν ἐκμετάλλευση καί τήν καταπίεση τῶν ἰσχυρῶν καί τῶν Ἀρχόντων.

Οἱ μεγάλοι αὐτοί Πατέρες ἐπρωτοπόρησαν στά ζητήματα τῆς Παιδείας καί τῆς Θείας Λατρείας. Ἀγάπησαν τά Ἑλληνικά Γράμματα καί δέν ἐφοβήθησαν νά τά μελετοῦν καί νά τά συστήνουν στούς συγχρόνους τους καί τή Νεολαία τῆς ἐποχῆς τους. Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἤθους καί ἡ

ἱκανότητα νά ἐκτιμοῦν καί νά διακρίνουν τά πρόσκαιρα ἀπό τά αἰώνια τούς ἔπεισαν ὅτι ἡ Ἑλληνική Προχριστιανική εἰδωλολατρική παιδεία, φιλοσοφία, λογοτεχνία, ἱστορία καί σκέψη, ἀποτελοῦσαν σπουδαῖο κεφάλαιο γιά τήν πρόοδο καί τήν καλυτέρευση τοῦ ἀνθρώπου.

Γιαυτό τό λόγο ἐδανείστηκαν ὅλα τά ἐργαλεῖα τοῦ Ἕλληνα Λόγου καί τῆς Σκέψεως γιά νά ντύσουν καί νά προαγάγουν καί νά προβάλουν τή νέα πίστη στούς Λαούς. Ἔτσι ἔγραψαν ἀθάνατα ἔργα, μέσα στίς σελίδες τῶν ὁποίων διατύπωσαν τήν Εὐαγγελική Διδασκαλία καί τό σωτήριο μήνυμά της. Γιά τή στερέωση τῆς Χριστιανωσύνης ἐργάστηκαν μέ ἀποστολικό ζῆλο καί ἀφοσίωση. Γιά τή διατύπωση τῶν δογμάτων τῆς Πίστεως ἐνέργησαν μέ σοφία καί εὐθύνη. Γιαυτό καί ἐθεολόγησαν μέ ὑψιπέτεια καί προφητική ἐνόραση. Μαζί μέ τή Θεολογία καί τό Κήρυγμά τους ὀργάνωσαν τή Θεία Λατρεία καί ἄφησαν τά γραπτά μνημεῖα τῆς εὐσέβειάς τους ἀποτυπωμένα στίς ἀθάνατες λειτουργίες πού φέρουν τό ὄνομα τῶν Ἁγίων Ἰωάννη Χρυσοστόμου καί Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καθώς ἐπίσης καί ἰδιαίτερα οἱ ἐμπνευσμένοι καί ἀπαράμιλλοι θρησκευτικοί ὕμνοι καί τά ποιήματα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Ἐπιπρόσθετα, καί μέ τόν ἴδιο ζῆλο κι ἐπιτυχία, τούς ἀπασχόλησαν ἡ φιλανθρωπία καί ἡ θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τῶν πτωχῶν, τῶν ἀσθενῶν, τῶν γερόντων, τῶν ἀπροστάτευτων καί ὅλων ἐκείνων μέ τούς ὁποίου ἡ σύγχρονή μας κοινωνία, ὕστερα ἀπό 1600 χρόνια, προσπαθεῖ νά περιθάλψει καί νά προστατεύσει μέ τήν κρατική, ἰδιαίτερα, μέριμνα καί γραφειοκρατία. Οἱ ἑορταζόμενοι Ἅγιοι Πατέρες ἐπαίνεσαν τήν ἰδιωτική πρωτοβουλία καί τήν εὐθύνη καί τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ κάθε Χριστιανοῦ.

Γιαυτό, ἀγαπητοί ἀδελφοί, κάνουμε θερμή ἔκκληση καί παρακαλοῦμε νά καλλιεργηθεῖ συστηματικώτερα καί σέ βάθος ἡ ἐθελοντική ἐργασία καί προσφορά. Ὁ κάθε ἕνας καί κάθε μία Χριστιανή Ὁμογενής πρέπει νά μάθουμε συστηματικώτερα νά ἀφιερώνουμε λίγο ἀπό τό χρόνο, ἀπό τήν ἡσυχία καί τήν ἄνεσή μας γιά τούς ἄλλους. Γιά τούς Ναούς, τά Σχολεῖα, τά Ἱδρύματα, τούς Γέροντες, τή Νεολαία, τούς ἐμπερίστατους Ἀδελφούς μας.

Δυστυχῶς σέ πολλούς ἀνθρώπους δέν ὑπάρχει ζῆλος ἱεραποστολικός. Δέν ὑπάρχει πνεῦμα συνεργασίας καί ἑνότητος στίς σκέψεις καί ἐπιδιώξεις μας. Ἐπικρατεῖ πολύς ἀτομισμός καί διάθεση ἐγωιστική στά ἔργα καί τίς προθέσεις μας. Προβάλλουμε πιό πολύ τά συμφέροντα καί τίς μικροφιλοτιμίες μας καί παραμερίζουμε τήν οὐσία, ὅπως εἶναι «τό ἔλεος, ἡ πίστη καί ἡ κρίση», κατά τό ἀψευδές στόμα τοῦ Κυρίου. Τά ἰδανικά μας καί οἱ ἀρχές τοῦ καλοῦ καί τοῦ δικαίου πολλές φορές ἐφαρμόζονται τόσο μεροληπτικά ὥστε νά διαστρέφεται ἡ ἀλήθεια καί ἡ ἀρετή. Δέν ἐμμένουμε πολύ στίς ἱερές ἀρχές τοῦ καλοῦ, τοῦ ἔντιμου, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς πίστεως στή Θεία ἀμοιβή καί ἀνταπόδοση. Ἐγίναμε πολύ ὑλόφρονες καί μᾶς παρασύρει τό ρεῦμα τῆς καταναλωτικῆς καί ὑλιστικῆς κοινωνίας πού μετράει τή ζωή μόνο μέ ὑλικά πράγματα. Γιαυτό καί δέν ἔχουμε πολλή εἰρήνη στήν ψυχή μας. Δέν μποροῦμε νά εὕρουμε ἀνάπαυση καί παρηγορία στό Θεό καί, σάν τούς εἰδωλολάτρες τῆς ἐποχῆς τοῦ Θείου Παύλου καί τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ζητοῦμε νά ἱκανοποιηθοῦμε μέ τά ἀντικατάστατα τοῦ καλοῦ καί τῆς εὐλαβείας καί βαθείας πίστεως στό Θεό.

Πρίν λίγες μέρες ἀπέθανε ὁ γνωστός μεγάλος Ἕλληνας πολιτικός καί συγγραφέας Εὐάγγελος Ἀβέρωφ. Ἐρωτήθηκε κάποτε ἀπό δημοσιογράφο: ποιές ἦτανε οἱ προσωπικές του φιλοδοξίες, καί ἔδωκε τήν ἑξῆς χαρακτηριστική ἀπάντηση: «Δέν ξέρω τί νά ἀπαντήσω. Δέν θά μέ πιστέψεις. Οἱ φιλοδοξίες μου εἶναι νά πεθάνω μέ ἔντιμο ὄνομα, νά προφθάσω νά ἐπιστρέψω στή γῆ καί στά γράμματα καί στά κοινωφελῆ ἔργα μου, τά ὁποῖα καί μοῦ δίνουν μεγαλύτερες ἱκανοποιήσεις ἀπό τήν πολιτική.» (Βῆμα 6.1.1990). Τέτοιο ἀνώτερο ἦθος καί τέτοιες ἐπιθυμίες μποροῦν νά κάμουν καί νά ἔχουν μόνο ἐκεῖνοι πού ἔχουν θεοσέβεια, βαθειά πίστη, καί εἶναι ἐμποτισμένοι στά ἱερά νάματα μέ τά ὁποῖα ἐγαλουχήθηκαν καί ἀνετράφηκαν καί ἐβίωσαν καί ἐκήρυξαν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες.

Ἐπιβάλλεται συνεπῶς νά μιμούμαστε τό παράδειγμά τους. Ἔτσι θά μπορέσουμε νά συμβάλουμε καί στή δική μας πνευματική ἀνανέωση, ἀλλά καί θά συντελέσουμε ὥστε νά ἀποκτήσει ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ὁμογένεια, ἡ οἰκογένεια, ἡ κοινωνία καί τό Γένος μας νέα διάσταση στούς ὁραματισμούς καί τά ἔργα τους. Ζοῦμε σέ μιά κοινωνία καταναλωτική καί σέ μιά ἐποχή πού εἶναι ἐν πολλοῖς ὑλιστικά προσανατολισμένη. Γιαυτό μέ τή νέα χρονιά καί μέ τούς ἐτήσιους πανηγυρικούς ἑορτασμούς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, θά πρέπει νά στοχεύουμε στήν ἀναβάπτιση τῆς πνευματικότητός μας. Ἡ πνευματική ἀναβάπτιση γίνεται μέ μέτρο καί γνώμονα τίς μεγάλες ἀξίες πού ἐκαλλιέργησαν, ἐβίωσαν καί ἐκήρυξαν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες. Αὐτές οἱ ἀξίες παραμένουν ἀπαρασάλευτες γιατί στηρίζονται στήν ἀλήθεια, στό Θεό καί στήν ἱερότητα τοῦ ἀνθρώπου σάν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις σᾶς ἀπευθύνω τοῦτο τό γράμμα μαζί μέ τό πρόγραμμα τῶν Πανηγυρικῶν Ἑορτασμῶν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Παρακαλῶ θερμά καί συμβουλεύω πατρικά ὅλους σας ὅπως ὁ καθένας ξεχωριστά καί ὅλοι μαζί νά ἐργαστοῦμε γιά τήν ἐπιτυχία τῶν ἑορτασμῶν. Μέ ἀγάπη καί ζῆλο νά μεταφέρουμε εἰς ἑαυτούς καί ἀλλήλους τά θαυμάσια καί θεοπρεπῆ μηνύματα τῶν Μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό τή μελέτη καί τό στοχασμό τῆς ζωῆς καί τῶν ἔργων τους νά μυσταγωγηθοῦμε, μικροί καί μεγάλοι, γιά να μείνουμε φύλακες καί φρουροί τῶν ἰδεωδῶν καί τῶν μηνυμάτων πού μᾶς ἐκληροδότησαν οἱ ἑορταζόμενοι καί τιμώμενοι αὐτές τίς μέρες Ἅγιοι Πατέρες. Εἰς τό ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ διακόνησαν ὅλη τήν Ἀνθρωπότητα καί ἰδιαίτερα τήν Ἐκκλησία καί τό Γένος μας. Τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἡ δόξα καί τό ἄπειρον ἔλεος στούς αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἰανουάριος 1990

2. Ο ετήσιος εορτασμός των Ελληνικών Γραμμάτων, που γίνεται είτε εντός των Ορθοδόξων Ελληνικών μας Ναών, είτε σε ειδικές πανηγυρικές συγκεντρώσεις, αποσκοπεί κατά πρώτο λόγο στην απότιση φόρου τιμής, σεβασμού και αγάπης προς όλους εκείνους τους μεγάλους Πατέρες και Διδασκάλους του Γένους, οι οποίοι μόχθησαν, αλλά είχαν και την εξαιρετική διορατικότητα και σοφία, να διαδώσουν και να επιβάλουν στην ανθρωπότητα τις μεγάλες αξίες και τα αθάνατα διδάγματα του Ελληνικού Πολιτισμού. Ο δεύτερος όμως σκοπός των εορτασμών αυτών είναι η διαπαιδαγώγηση η δική μας μέσα από τα θαυμαστά δημιουργήματα - τις πράξεις και τις σκέψεις, τους λόγους και την υποδειγματική διδασκαλία- των μεγάλων εκείνων χειραγωγών και καθοδηγητών της ανθρώπινης πίστης και διανόησης.

Εμποτισμένοι οι ίδιοι από τα νάματα του Ελληνικού Πολιτισμού, βαθύτατοι γνώστες των αρχαίων κειμένων και της ενάρετης σοφίας που μπορούσε κανείς, εμβαθύνοντας στα μύχια της σκέψης και της διανόησης των αρχαίων ποιητών και φιλοσόφων της Ελλάδας, ν' ανακαλύψει, να σταχυολογήσει και να ενσωματώσει στις δικές του φιλοσοφικές και θρησκευτικές αναζητήσεις, οι Πατέρες της Εκκλησίας μας κατανόησαν και έθεσαν σε πράξη τη διαπίστωση ότι: Ο Χριστιανισμός τους, η νέα δηλαδή θρησκεία του Θεανθρώπου που είχαν ταχθεί από το Θεό να διαδώσουν στον κόσμο, τότε μόνο θα μπορούσε ν' αποκτήσει παγκόσμιο χαρακτήρα και σημασία, όταν ντυνόταν, όταν δηλαδή χρησιμοποιούσε σαν μέσο έκφρασής του, τόσο την Ελληνική Γλώσσα, όσο κυρίως το πνεύμα που η γλώσσα αυτή μορφοποιήθηκε για να εκφράσει μέσα στ' αθάνατα δημιουργήματα των κλασσικών συγγραφέων της Ελληνικής Αρχαιότητας.

Τη μεγάλη, την αποφασιστική σημασία που είχαν, βέβαια, τα Ελληνικά για τη νέα θρησκεία είχε ήδη αντιληφθεί ο κατ' εξοχήν Απόστολος του Χριστιανισμού στην πολιτισμένη τότε ανθρωπότητα, ο Θείος Παύλος. Ελληνίζων Ιουδαίος ο ίδιος, με την Ελληνική Γλώσσα διαδεδομένη σ' όλες τις χώρες που βρέχονται από τη Μεσόγειο. Με ένα πολύ μεγάλο αριθμό Εβραίων, αλλά και άλλων ειδωλολατρών, να γνωρίζουν μόνο την Ελληνική, την οποία και χρησιμοποιούσαν σαν μέσο έκφρασης των θρησκευτικών και των άλλων κοινωνικών τους πεποιθήσεων και αναγκών, ο Παύλος, αλλά και οι λοιποί Απόστολοι, μάρτυρες και ομολογητές της νέας θρησκείας είχαν βρει προσφορότατο έδαφος για να τη διδάξουν χρησιμοποιώντας σαν εκφραστικό τους όργανο τη γλώσσα, αλλά και τις σκέψεις, του Πλάτωνα και των μεγάλων ποιητών και συγγραφέων της Ελληνικής Αρχαιότητας.

Όπως όμως ήταν φυσικό, ο εκχριστιανισμός αυτός των Ελληνιζόντων Εβραίων και ειδωλολατρών δεν μπορούσε ν' αποτελέσει μονόδρομο. Και μπορεί μεν ο Παύλος και οι πρώτοι διδάξαντες τον Χριστιανισμό να μην είχαν ανάγκη επηρεασμού τους από τις Ελληνικές φιλοσοφικές ιδέες και τους συμβολισμούς της Ελληνικής διανόησης. Όμως υστερώτερα, κυρίως λόγω των λυσσαλέων διωγμών που υφίσταντο οι οπαδοί της νέας θρησκεία του Ναζωραίου στα χέρια των Ρωμαίων και των οργάνων τους, οι Πατέρες της εκκλησίας, φοιτήσαντες με επιτυχία οι ίδιοι σε σχολές που διηύθυναν ειδωλολάτρες και γενόμενοι συνεπώς έγκρατέστατοι περί την αρχαία γλώσσα και διανόηση, αντιλήφθηκαν την πολύ μεγάλη δύναμη που είχε στα χέρια τους η γλώσσα και η διανόηση αυτή των πολεμίων τους για να προβάλουν με πειστικότητα τα δικά τους επιχειρήματα.

Κατά τους πρώτους μετά Χριστόν αιώνες τα μεγάλα κέντρα του Ελληνισμού, με σχολές που ισοδυναμούσαν με Πανεπιστήμια, ήταν η Αθήνα, η Αλεξάνδρεια, οι δύο Καισάρειες, η Έφεσος και η Αντιόχεια. Στα πνευματικά αυτά φυτώρια στέλνονταν λοιπόν, για να μορφωθούν και ν' αναλάβουν αργότερα εξέχουσες θέσεις στη διοίκηση του Ρωμαϊκού κράτους, οι διαπρεπέστεροι νέοι της εποχής, μεταξύ των οποίων και μέλλοντες αυτοκράτορες. Επίσημη γλώσσα διδασκαλίας ήταν βέβαια η Ελληνική, οι δε Καθηγητές που δίδασκαν εκεί διακρίνονταν τόσο για την πολυμάθεια, όσο όμως κυρίως και για τη βαθυτάτη τους πίστη στις αξίες και τα ιδανικά που περιέχονταν στα κείμενα των Αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων. Ο ειδωλολατρισμός τους επίσης, βασισμένος πάνω στην εξίσωση αρχαίας φιλοσοφίας και ποίησης και των συμβόλων τους, αποτελούσε σημείο συνεχούς τριβής με εκείνους από τους μαθητές τους οι οποίοι είχαν προτιμήσει τη θρησκεία του Θεανθρώπου από τον πολυθεϊσμό, όπως αυτός έβγαινε μέσα από τα αρχαία Ελληνικά κείμενα.

Ο κίνδυνος, συνεπώς, που υπήρχε τότε ήταν μήπως η συζήτηση μεταξύ των προμάχων του Χριστιανισμού και των απολογητών της ειδωλολατρείας κατέληγε σε στείρα λογομαχία χωρίς κανένα βαθύτερο, ουσιαστικώτερο αποτέλεσμα.
Και πράγματι υπήρξαν πολλοί και στα δύο στρατόπεδα που απέρριπταν, ασυζητητί και με γνώμονα την άκρατη φανατική τους προσήλωση στους τύπους μάλλον παρά στην ουσία των πεποιθήσεών τους, τα κοινά σημεία που οπωσδήποτε υπήρχαν τόσο στην θρησκεία του Θεανθρώπου, όσο και στις φιλοσοφικές δοξασίες της Αρχαίας Ελληνικής διανόησης. Υπήρχε όμως κι ένας άλλος, εξ ίσου σοβαρός, αν όχι και χειρότερος κίνδυνος: Από τις συζητήσεις εκείνες δημιουργήθηκαν διάφορες παραφυάδες φιλοσοφικοθρησκευτικών ρευμάτων, όπου καταβαλλόταν προσπάθεια συγκερασμού των διϊσταμένων απόψεων, αλλά κατ' εκλογή των ηγετών αυτής ή εκείνης της ομάδας, αυτού ή εκείνου του ρήτορα, ο οποίος κατόρθωνε να παρασύρει με το μέρος του έναν αριθμό "προσηλύτων". Δημιουργήθηκε συνεπώς μια πανσπερμία δογμάτων ή καλύτερα φυραμάτων από στοιχεία του ειδωλολατρισμού με στοιχεία της νέας θρησκείας, που κάποτε έπαιρναν μεγαλύτερες διαστάσεις και προκαλούσαν σχίσματα κι αποστασίες, ρωγμές και κατακερματισμούς στον κορμό μιας κατά το μάλλον και ήττον ομοιογενούς θρησκευτικής κινήσεως και κοσμοθεωρίας.

Αποφασιστικό, βέβαια, ρόλο στον τερματισμό της επικίνδυνης αυτής κατάστασης για το μέλλον του Χριστιανισμού διεδραμάτισε το Διάταγμα του Μεδιολάνου (313 μ.Χ.) και αργότερα οι αποφάσεις του Μεγάλου Κωνσταντίνου και του Μεγάλου Θεοδοσίου που επέβαλλαν τον Χριστιανισμό σαν επίσημη θρησκεία του Ρωμαϊκού Κράτους. Όμως τα Διατάγματα αυτά καθ' εαυτά είναι αδύνατο να αποτελέσουν τελειωτική κατάσταση αν στο μεταξύ ή παράλληλα δεν υπάρξει εκείνη η πνευματική εκκαθάριση τυχόν διαφωνιών, αμφιβολιών, παρεξηγήσεων και μισαλλοδοξίας που να επαπειλούν τη γενική αποδοχή αυτού ή εκείνου του δόγματος και αυτής ή εκείνης της θρησκευτικής έκφρασης και πεποίθησης. Και το ρόλο αυτό είχαν αναλάβει, κατά το τέλος του 4ου μ.Χ. αιώνα, τρεις κυρίως μεγάλες, φωτεινές και απαράμιλλες προσωπικότητες όχι μόνο του Χριστιανισμού, αλλά και των Ελληνικών εν γένει Γραμμάτων, οι Τρεις Ιεράρχες και Μεγάλοι Οικουμενικοί Διδάσκαλοι και Πατέρες της Εκκλησίας, Βασίλειος ο Μέγας, Γρηγόριος ο Θεολόγος και Ιωάννης ο Χρυσόστομος, τους οποίους και συνδέουμε άρρηκτα με την εορτή των Ελληνικών Γραμμάτων.

Τους Τρεις αυτούς Ιεράρχες η Εκκλησία και το Έθνος τιμά ιδιαίτερα, γιατί εκτός από το καθαρά θεολογικό τους έργο είχαν συμβάλει αποτελεσματικά και στην αναγνώριση των Ελληνικών Γραμμάτων σαν αναγκαίου και πολύ χρησίμου μέσου στην ορθή κατανόηση και ερμηνεία της Χριστιανικής διδασκαλίας και του κοσμοσωτήριου μηνύματος του Ευαγγελίου. Και το κυριώτερο, γιατί επιδίωξαν και πέτυχαν ένα τέτοιο πράγμα σε μια εποχή που η λέξη "Έλληνας" σήμαινε "ειδωλολάτρης" και συνεπώς εχθρός της νέας θρησκείας. Οι Αυτοκράτορες επίσης δεν είχαν ακόμη εξελληνιστεί ούτε και ήταν ελληνικής καταγωγής, η δε αυτοκρατορία τους δεν είχε γίνει Ελληνική, αλλ' εξακολουθούσε να λέγεται και να είναι Ρωμαϊκή, με επίσημη γλώσσα τη Λατινική. Η συμβολή, λοιπόν, των Τριών Ιεραρχών, αλλά και των λοιπών Μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας μας, ήταν διπλή: αφ' ενός επέβαλαν την νέα Θρησκεία στις μεγάλες ελληνόφωνες ή ελληνικές μάζες της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και κατ' επέκταση και στους λοιπούς υπηκόους της. Αφ' ετέρου όμως κατόρθωσαν όχι μόνο να διατηρήσουν ζωντανή την Ελληνική Γλώσσα, αλλά και να την καλλιεργήσουν χαρίζοντας στην ανθρωπότητα μνημεία λόγου εφάμιλλα των Αρχαίων κειμένων. Τη γλώσσα αυτή είχαν χρησιμοποιήσει και σαν μέσο διατυπώσεως των σκέψεών τους, αλλά και σαν πηγή από την οποία αντλούσαν τα αθάνατα νοήματα που η γλώσσα αυτή είχε εκφράσει κατά τη διάρκεια της μακράς Αρχαίας Ελληνικής δημιουργικότητας.

Ιανουάριος 1990

3. Ἀγαπητοί,

Ὅπως καί πέρσι, ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας, σέ συνεργασία καί μέ ἄλλες Ὁμογενειακές Ὀργανώσεις καί Σωματεῖα, καί μέ τήν ἄμεση συμμετοχή τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἀποστολῶν Ἑλλάδος καί Κύπρου, καί τῶν λοιπῶν Ἐκπαιδευτικῶν φορέων τῆς Ὁμογένειας, θά τιμήσει μέ τή δέουσα μεγαλοπρέπεια τά Ἑλληνικά Γράμματα καί τούς Τρεῖς Μεγάλους Πατέρες καί Οἰκουμενικούς Διδασκάλους. Οἱ Ἑορτασμοί θά εἶναι κι ἐφέτος δεκαπενθήμεροι. Θ' ἀρχίσουν τήν Κυριακή, 21 Ἰανουαρίου, καί θα τελειώσουν τήν Πέμπτη, 8 Φεβρουαρίου 1990. Σχετικό πρόγραμμα ἐσωκλείουμε.

Ἀπό τήν ἐπίσκεψη τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Γαλίτη ὡς ἐπίσημου προσκεκλημένου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων γιά τούς δεκαπενθήμερους ἑορτασμούς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Στή φωτογραφία (ἀπό δεξιά): ὁ κ. Γαλίτης, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ζηνουπόλεως κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος, ἡ κα Χατζηπατέρα, ἡ κα Γαλίτη καί ὁ κ. Ν. Ι. Χατζηπατέρας.

Ἐπίσημος Ὁμιλητής τῶν Ἐκδηλώσεων ἔχει προσκληθεῖ ἀπό τό Κ.Ε.Σ. τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καί θά εἶναι ὁ διακεκριμένος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Γαλίτης, ὁ ὁποῖος θά μιλήσει στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας, καί σέ ἄλλες πόλεις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου μέ θέμα "Γνώση καί ἀγνωσία τοῦ Θεοῦ κατά τούς Τρεῖς Ἱεράρχες". Θά μιλήσει ἐπίσης καί σέ ἄλλες Κοινότητες καί Ναούς μέ τά ἑξῆς θέματα:

1. Ὀρθοδοξία (π.χ. τί εἶναι Ὀρθοδοξία - Ἑλληνισμός καί Ὀρθοδοξία - Ἡ Ὀρθοδοξία κι ἡ νεοελληνική ταυτότητα - Ὀρθοδοξία καί Δύση).

2. Ἡ πνευματική ζωή ὡς κίνηση - πορεία πρός τη θέωση.
3. Ὁ Χριστιανισμός καί τό κοινωνικό πρόβλημα.
4. Περί διαλόγων μέ τάς ἑτεροδόξους.
5. Ἡ Ἐκκλησία καί οἱ Ἐκκλησίες.
6. Θεμελιώδη γνωρίσματα τῆς Ὀρθοδοξίας.
7. Ὁ ἁγιασμός τῆς κτίσεως - ἀλλοτρίωση καί ἀπελευθέρωση τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς ὕλης.
8. Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
9. Τό κατεστημένο καί οἱ νέοι.
10. Τό μήνυμα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
11. Ἡ Ὀρθοδοξία ὡς βίωμα.
12. Θεολογία τῆς θείας εὐχαριστίας.

Οἱ Ἑορτασμοί αὐτοί σκοπόν ἔχουν νά φέρουν πλησιέστερον πρός τίς πνευματικές ρίζες τοῦ Γένους μας ἕναν ὅσο τό δυνατό μεγαλύτερο ἀριθμό Ὁμογενῶν. Γιαυτό παρακοαλοῦμε καί παροτρύνουμε ὅλους σας, ὅσοι ὑπηρετεῖτε, ἄμεσα ἤ ἔμμεσα, τήν Παροικιακή Παιδεία καί τήν Ὁμογένεια, ὅπως συμβάλετε, ὁ καθένας μέ τόν τρόπο του, ὥστε οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές νά στεφθοῦν ἀπό πλήρη ἐπιτυχία.

Ἰδιαίτερα οἱ Ἱερεῖς, οἱ Σχολικοί καί Κοινοτικοί Παράγοντες, οἱ Διευθυντές καί οἱ Δάσκαλοι, ὅπως καί οἱ ἄμεσα ὑπεύθυνοι τῶν Παροικιακῶν μας Σχολείων, καλοῦνται ὅπως ὀργανώσουν ειδικές συγκεντρώσεις καί μαθήματα γιά τά παιδιά καί τούς γονεῖς. Δέν πρέπει κανένα σχολεῖο καί κανένας μαθητής να μή γνωρίζει τήν πολύ μεγάλη σημασία πού ἔχουν γιά τόν Ἑλληνισμό τά Ἑλληνικά Γράμματα καί οἱ Μεγάλοι Δάσκαλοι, χάρη στούς ὁποίους κατέστη δυνατή ἡ συντήρηση καί ἡ διάδοση τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ διά μέσου τῶν αἰώνων.

Παρακαλοῦμε ἐπίσης τούς Ἐκπροσώπους τοῦ Παροικιακοῦ Τύπου καί τῶν ἄλλων μέσων μαζικῆς ἐνημέρωσης ὅπως δώσουν τήν ἀναγκαία δημοσιότητα γιά τούς Ἑορτασμούς αὐτούς μέ ἄρθρα καί σχόλια γύρω ἀπό τό αἰωνόβιο ἔργο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τῶν λοιπῶν Μεγάλων Διδασκάλων τῆς Χριστιανικῆς καί Ἑλληνικῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας.

Τό μήνυμα ἀπό τούς Ἑορτασμούς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων πρέπει νά καταβληθεῖ προσπάθεια ἀπό ὅλους μας ὅπως καταστεῖ κτῆμα ὁλόκληρης τῆς Ὁμογένειας. Καί τοῦτο θά ἐπιτευχθεῖ μέ ὁμαδικές συγκεντρώσεις, ἑορτασμούς καί ὁμιλίες γύρω ἀπό τό ἔργο καί τη ζωή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀλλά καί τή γενικώτερη ἀξία καί σημασία πού ἔχουν τά Ἑλληνικά Γράμματα γιά τή διαιώνιση τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῶν ἀξιῶν πού αὐτός ἀντιπροσωπεύει.

4. Πρός τούς
Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καί Διακόνους,
τούς Ἐλλογίμους Διευθυντές καί Δασκάλους τῶν Σχολείων,
τούς Ἀξιοτίμους Προέδρους καί τά Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν καί Κοινοτήτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας.

Ἀγαπητοί Πατέρες, Ἀδελφοί καί Συνεργάτες,

Μέ ἰδιαίτερη χαρά ἀπευθύνω τοῦτο τό γράμμα πρός ὅλους σας μαζί μέ τό πρόγραμμα τῶν Ἐκδηλώσεων πού διοργανώνει ἡ Ὁμογένεια μέ τήν εὐκαιρία τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἑλληνικῶν καί Χριστιανικῶν Γραμμάτων.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι κάθε ὀργανωμένη ὁμάδα, οἱ Ἐκκλησίες, τά Ἑλληνικά Σχολεῖα, οἱ Σύλλογοι, τά Σωματεῖα, καί οἱ Σύνδεσμοι τῆς Ὁμογένειας, θά ἑορτάσετε περίλαμπρα καί ὅπως ἀξίζει τήν Ἐπέτειο τῇ μνήμης τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί οἰκουμενικῶν Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἤτοι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Αὐτοί μέ τά λόγια καί τά ἔργα τους ἀναδείχθηκαν οἱ Προστάτες καί Ὑποστηρικτές καί διαπρύσιοι Κήρυκες τῆς Χριστιανικῆς Διδασκαλίας καί τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας.

Παραγγέλομεν ὅπως οἱ κατά τόπους Κοινοτάρχες καί Κληρικοί διοργανώσετε μέ φρόνηση τήν Ἑορτή τῶν Γραμμάτων μέ τή συμμετοχή τοῦ Εὐσεβοῦς Λαοῦ καί τῶν Σωματείων τῆς περιοχῆς σας. Ἰδιαίτερα παραγγέλομεν στούς Ἱερεῖς καί Ἐπιτρόπους τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καί τῶν Βοηθητικῶν Ἀδελφοτήτων τά ἀκόλουθα:-

1) Τελετή πάνδημων Μνημοσύνων γιά τούς Κληρικούς καί λοιπούς δασκάλους καί προστάτες τῆς Παιδείας.
2) Τελετή δοξολογίας καί προσευχῆς εὐχαριστήριας γιά τά παιδιά, τούς Γονεῖς, τούς Δασκάλους καί Ὑποστηρικτές τῆς Χριστιανικῆς καί Ἑλληνικῆς Παιδείας.
3) Περιφορά δίσκου γιά ἐνίσχυση τοῦ Ταμείου τοῦ Κ.Ε.Σ.

Εὐχόμενος ὑγεία καί κάθε ἐπιτυχία στή διακονία σας καί τά ἔργα σας στή ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ διατελῶ μετά πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί εὐχῶν.

Λονδῖνο 10.1.1990
† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Ἀπό τήν ἐπίσκεψη στήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἐκδοτῶν Ἑλληνικῶν βιβλίων.
Ἀπό Ἀριστερά: ὁ κ. Δ. Παπαδήμας, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γρηγόριος, ὁ κ. Στ. Βασιλόπουλος καί ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ζηνουπόλεως κ. Ἀρίσταρχος.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Μετά χαρᾶς σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι τό Κ.Ε.Σ. ἐξέδωσε μία μαγνητοφωνημένη κασέτα μέ Χριστουγεννιάτικα καί Πρωτοχρονιάτικα τραγούδια καί Ὕμνους. Μπορεῖτε νά τήν παραγγείλετε ἀπευθυνόμενοι στά Γραφεῖα τοῦ Κ.Ε.Σ. Τιμή £3 λίρες ἡ μία. Ἡ κασέτα ἐμαγνητοφωνήθηκε μέ τήν πρωτοβουλία τοῦ μουσικοδιδασκάλου Ἱερέως μας π. Ἰωσήφ Παλλιούρα μέ τή συμμετοχή τῆς χορωδίας τῆς Βυζαντινῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τήν τεχνική βοήθεια καί ἐπιστασία τοῦ μουσικοσυνθέτη κ. Ἀντώνη Γ. Βιολάρη.

Ἐπιβάλλεται κάθε ὑποστήριξη στήν ἐπαινετή τούτη προσπάθεια τοῦ Κ.Ε.Σ. γιά νά μπορέσει νά συνεχίσει τήν προετοιμασία - κυκλοφορία καί ἄλλων παρόμοιων διδακτικῶν καί χρήσιμων γιά τά Σχολεῖα καί τήν Ὁμογένεια Κασετῶν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ 21 Ἰανουαρίου - 8 Φεβρουαρίου 1990

21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΗ
Θεία Λειτουργία: Πάνδημα Μνημόσυνα τῶν Ἀρχιεπισκόπων καί λοιπῶν Κληρικῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τῶν Διδασκάλων, τῶν Εὐεργετῶν καί τῶν Προστατῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας.
Bristol: Ἑταιρεία Φίλων Ἑλληνικῆς Γλώσσας καί Τέχνης. Ὁμιλία ἀπό τόν Καθηγητή J. B. Kemp. "The Greek Views on the soul". Ὥρα 6.30 μ.μ.

24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΤΕΤΑΡΤΗ
Μέγ. Ἑσπερινός: Παρεκκλ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ὥρα 5 μ.μ.

24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Ὀργανοῦται Ἔκθεση Ἑλληνικοῦ Βιβλίου ὑπό τῆς Ἑλληνικῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος καί τῆς Κυπριακῆς Ἑστίας Β. Λονδίνου, στή Μεγάλη Αἴθουσα τῆς Κοινότητος Πανα-

γίας Wood Green Β. Λονδίνου, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγορίου καί τοῦ Ἐξοχωτάτου Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ τῆς Κύπρου κ. Τ. Παναγίδη. Ἐγκαίνια τήν Τετάρτη, 24 Ἰανουαρίου, ὥρα 7.30 μ.μ.

25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΠΕΜΠΤΗ
Θεία Λειτουργία: Παρεκκλήσιον Εὐαγγελισμοῦ Ἀρχιεπισκοπῆς.
Ὀνομαστήρια Ἀρχιεπισκόπου
Ἐπισκέψεις Πιστῶν - Ἀρχόντων, πρωί καί ἀπόγευμα.

26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Μέγας Ἑσπερινός - Ὁμιλία: Ἅγιος Νεκτάριος Battersea, ὥρα 6-7 μ.μ.

27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΣΑΒΒΑΤΟ
Θεία Λειτουργία: Ὁμιλία: Καθεδρικός Ναός Ἀποστόλου Ἀνδρέου.
Θεία Κοινωνία παιδιῶν Σχολείου 9 - 11 πρωί.
Βράδυ: Ἐπίσκεψη στό Manchester: Ἑσπερινός - Ὁμιλία, ὥρα 7-9 μ.μ.
Ἑλληνικό Παροικιακό Σχολεῖο Potters Bar. Ὁμιλία: κ. Π. Ἰωαννίδης, τῆς Κυπριακῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀποστολῆς. Θέμα: "Οἱ παιδαγωγικές ἀντιλήψεις τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν" ὥρα 2.30 μ.μ.

28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΗ
Θεία Λειτουργία: Ὁμιλία: πρωΐ: Τρεῖς Ἱεράρχες - Leeds
Μέγας Ἑσπερινός: Ὁμιλία: βράδυ: Ἅγιος Νικόλαος - Liverpool ὥρα 6-7μ.μ.

29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΔΕΥΤΕΡΑ
Μέγας Ἑσπερινός: Ὁμιλία: Ἅγιος Ἰωάννης Βαπτιστής 6 - 7.30 βράδυ.

30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΤΗ
Θεία Λειτουργία: Ὁμιλία: Ἅγιος Δημήτριος Edmonton London
Βράδυ: Ἐπίσημος ἑορτασμός Ἑλληνικῶν Γραμμάτων
Τόπος: Καθεδρικός Ναός Ἁγίας Σοφίας, ὥρα 7.15 μ.μ.
Ὁμιλητής: ὁ κ. Γεώργιος Γαλίτης, Καθηγητής Ἑρμηνείας Καινῆς Διαθήκης Θ. Σχολῆς Πανεπ/μίου Ἀθηνῶν.
Θέμα: Γνώση καί ἀγνωσία τοῦ Θεοῦ κατά τούς Τρεῖς Ἱεράρχες.
Δεξίωση: Μετά τήν ὁμιλία θά ἀκολουθήσει Δεξίωση στήν Κρύπτη τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Σοφίας.

31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΤΕΤΑΡΤΗ
Αἴθουσα Τελετῶν Κοιμήσεως Θεοτόκου Wood Green.

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - ΠΕΜΠΤΗ
Μέγας Ἑσπερινός: Ὁμιλία: Καθεδρικός Ναός Παναγίας Ν. Λονδίνου 6-8 μ.μ.

2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Πανηγυρική Θ. Λειτουργία: Ὁμιλία: Καθεδρικός Ναός Κοιμήσεως Παναγίας Wood Green, ὥρα 9-12.30 π.μ.

3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - ΣΑΒΒΑΤΟ
Μέγας Ἑσπερινός: Ὁμιλία: Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Νικολάου Δ. Λονδίνου ὥρα 6.30 - 8.00 μ.μ.

4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - ΚΥΡΙΑΚΗ
Πανηγυρική Θ. Λειτουργία: Ὁμιλία: Καθεδρικός Ναός Κοιμήσεως Παναγίας καί Ἀποστ. Ἀνδρέου Birmingham 10-12 πρωί.
Δεξίωση: ἀπό μέρους τῆς Κοινότητος: Ἀναστάσιον Ἵδρυμα, 1.30 - 3 μ.μ.
Βράδυ: Πάνδημος Συγκέντρωση καί ὁμιλία ἀπό τόν Καθηγητή κ. Γεώργιο Γαλίτη.
Τόπος: Αἴθουσα Κυπριακῆς Ἑστίας Birmingham.

5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - ΔΕΥΤΕΡΑ
Μέγας Ἑσπερινός: Ἁγίου Φωτίου. Ὁμιλία: Τίμιος Σταυρός Hendon.

6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΤΗ
Μέγας Ἑσπερινός: Ὁμιλία: Ἅγιος Ἰωάννης Θεολόγος Hackney.

8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - ΠΕΜΠΤΗ
Ἰόνιος Ἑταιρία: Ὁμιλία - Θέμα: Ἡ ἑνότητα καί ταυτότητα τῶν Ἑπτανήσων. Ὁμιλητής: ὁ κ. Σ. Λουκᾶτος.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ἐπισκέψεις στά κατά τόπους Ἑλληνικά Σχολεῖα: Ἄλλες ἐκδηλώσεις. Ὁμιλητές, πλήν τοῦ Καθηγητῆ κ. Γαλίτη, ἀπεστάλησαν ὑπό τοῦ Κ.Ε.Σ. πρός ὅλες σχεδόν τίς Κοινότητες, ἐντός καί ἐκτός Λονδίνου, μέ τή συνεργασία τῶν δύο Ἐκπαιδευτικῶν Ἀποστολῶν Ἑλλάδας καί Κύπρου.

ΟΙ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΙ ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Μέ τόν Ἑσπερινό πού τελέσθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Θυατείρων κ. Γρηγόριο τό βράδυ τῆς Τρίτης, 6ης Φεβρουαρίου 1990, στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου στό Hackney τοῦ Λονδίνου, καί τήν ἐκεῖ ὁμιλία τοῦ καθηγητή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεωργίου Γαλίτη, ὁλοκληρώθηκαν οἱ δεκαπενθήμεροι Ἑορτασμοί γιά νά τιμήσουν τούς Τρεῖς Ἱεράρχες καί τά Ἑλληνικά Γράμματα.

Τούς Ἑορτασμούς ὀργάνωσε ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας, ἡ δέ δεκαπενθήμερη διάρκειά τους ἀποσκοποῦσε στήν ὅσο τό δυνατό εὐρύτερη διάδοση τοῦ μηνύματος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καί Θρησκευτικῆς Ἑορτῆς τῶν Τριῶν Μεγάλων Πατέρων καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων πού ὡς γνωστόν εἶναι ἀφιερωμένη στά Ἑλληνικά Γράμματα.

Ὅπως καί πέρσι, ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή προσκάλεσε ἀπό τήν Ἑλλάδα, ὡς κύριον ὁμιλητή στούς Ἑορτασμούς, ἕναν πνευματικό ἄνθρωπο πρώτου μεγέθους. Ἐφέτος, ἦταν ὁ καθηγητής τῆς Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Γαλίτης, διεθνοῦς φήμης Θεολόγος μέ πολλά γραπτά κείμενα στό ἐνεργητικό του καί μέ μιά μακρά διδασκαλική πεῖρα.

Τήν ἐπίσημη πανηγυρική του ὁμιλία μέ τίτλο "Γνώση καί ἀγνωσία τοῦ Θεοῦ κατά τούς Τρεῖς Ἱεράρχες", ἐξεφώνησε στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας Λονδίνου τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, 30 Ἰανουαρίου 1990. Ἐξεφώνησε ἐπίσης, σε μορφή Κηρυγμάτων - διαλέξεων, καί ἄλλες ὁμιλίες στίς πόλεις του Birmingham, Manchester, Liverpool, Leeds, Cardiff, καί στό Λονδῖνο στούς ναούς Ἁγίου Νικολάου, Τιμίου Σταυροῦ, Ἁγίου Ἰωάννου Βαπτιστῆ, Ἁγίου Ἰωάννη Θεολόγου, Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ῥ"ι ὑλόδδ, Ἁγίου Δημητρίου.

Πλήν τοῦ κ. Γαλίτη, ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή, σέ συνεννόηση καί συνεργασία μέ τίς Ἐκπαιδευτικές Ἀποστολές Ἑλλάδος καί Κύπρου, ἀπέστειλε ὁμιλητές σ' ὅλες σχεδόν τίς Κοινότητες ἐντός καί ἐκτός Λονδίνου γιά νά ἑρμηνεύσουν τό μεγάλο μήνυμα τῶν Ἑορτασμῶν. Παράλληλα, ὀργνώθηκε Ἔκθεση Παιδικοῦ βιβλίου στή μεγάλη αἴθουσα τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Παναγίας Wood Green κι ἐτελέσθηκαν Πάνδημα Μνημόσυνα στούς Ναούς μας ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν Ἀρχιερέων καί λοιπῶν Κληρικῶν καί διδασκάλων πού ὑπηρέτησαν κατά καιρούς τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας.

Ἡ Ὁμογένεια τῆς Μεγάλης Βρετανίας, στενά συνδεδεμένη μέ τήν Ὀρθόδοξη λατρεία καί τίς παραδόσεις τοῦ Γένους, ἀνταποκρίθηκε πλήρως στήν πνευματική καί θρησκευτική αὐτή πανδαισία. Χιλιάδες πιστῶν, τόσο τίς Κυριακές, ὅσο καί στούς Ἑσπερινούς πού τελέστηκαν μέ τήν εὐκαιρία τῶν ἑορταστικῶν αὐτῶν Ἐκδηλώσεων, κατέκλυσαν τούς Ναούς καί ἄκουσαν μέ κατάνυξη τίς ὁμιλίες καί τά κηρύγματα τῶν πνευματικῶν μας ἀνθρώπων πού προσφέρθηκαν ν' ἀναλύσουν καί νά ἑρμηνέψουν τά ἀθάνατα διδάγματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Κι αὐτό γιατί οἱ Ὁμογενεῖς κατανοοῦν ἀπόλυτα τή σημασία πού ἔχουν τά Ἑλληνικά Γράμματα καί ἡ Ὀρθοδοξία στή διαιώνιση τῆς Φυλῆς καί στή διάδοση τῆς Πολιτιστικῆς μας Κληρονομιᾶς τόσο στίς δικές μας ἐπερχόμενες Γενεές, ὅσο καί στό περιβάλλον μέσα στό ὁποῖο ζεῖ καί προοδεύει ἡ Ὁμογένεια.

Λονδῖνο 8.2.1990

Ἀπό τά Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΣΤΗ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΝΟΤΙΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Μέσα στα πλαίσια των δεκαπενθημέρων εορτασμών για τα Ελληνικά Γράμματα που οργάνωσε η Ιερά Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μ. Βρετανίας (21 Ιανουαρίου - 8 Φεβρουαρίου), στην Κοινότητα Γενεσίου της Θεοτόκου στο Κάμπεργουελ του Νοτίου Λονδίνου τελέσθηκε, την Πέμπτη 1η Φεβρουαρίου 1990, Μέγας Εσπερινός και ακολούθησε ο Αγιασμός για τα εγκαίνια της καινούργιας πολυτελούς αίθουσας της Κοινότητας που βρίσκεται παραπλεύρως του Ναού. Τόσο τον Εσπερινό όσο και τον Αγιασμό τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος.

Ο ιερός κλήρος αντιπροσωπεύθηκε ικανοποιητικά με την παρουσία, εκτός από τον Αρχιεπίσκοπο και τον φιλοξενούντα Επίσκοπο Τελμησσού Χριστοφόρο, των Επισκόπων Ζηνουπόλεως Αριστάρχου και Νύσσης Ελευθερίου, του Πρωτοσυγκέλλου της Αρχιεπισκοπής Αρχιμανδρίτη Αθανασίου και πολλών άλλων κληρικών από τις Κοινότητες του Λονδίνου. Παρέστησαν επίσης ο Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Γεώργιος Γαλίτης με τη σύζυγό του, ο Πρόεδρος των Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων Μ. Βρετανίας Νίκος Χατζηπατέρας και πολλοί πρόεδροι και μέλη Εκκλησιαστικών Συμβουλίων.

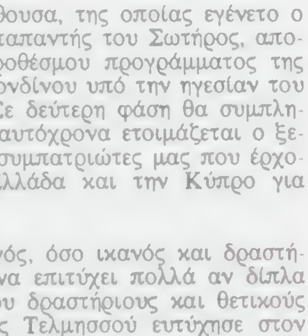
Το βράδυ των εγκαινίων ήταν ένα από εκείνα τα βροχερά βράδια της Αγγλικής πρωτεύουσας που αποθαρρύνουν τους ανθρώπους από εξόδους στους δρόμους. Και όμως η Εκκλησία της Παναγίας ήταν κατάμεστη κόσμου που ήρθαν από τα τέσσερα σημεία του Λονδίνου για να τιμήσουν τον Επίσκοπο Τελμησσού και τους συνεργάτες του, αλλά ταυτόχρονα και να ζήσουν λίγες στιγμές θρησκευτικού και εθνικού ρίγους για το νέο αυτό πολυτελές ομογενειακό απόκτημα.

Η ανέγερση της πολυτελούς αίθουσα, της οποίας εγένετο ο Αγιασμός την παραμονή της Υπαπαντής του Σωτήρος, αποτελεί μέρος μόνο του μακροπροθέσμου προγράμματος της Κοινότητος της Παναγίας Ν. Λονδίνου υπό την ηγεσίαν του Επισκόπου κ. Χριστοφόρου. Σε δεύτερη φάση θα συμπληρωθεί το σχολικό κτίριο, ενώ ταυτόχρονα ετοιμάζεται ο ξενώνας για τους εμπερίστατους συμπατριώτες μας που έρχονται στο Λονδίνο από την Ελλάδα και την Κύπρο για ιατρικούς λόγους.

Μόνος του, βέβαια, ένας αρχηγός, όσο ικανός και δραστήριος και αν είναι δεν μπορεί να επιτύχει πολλά αν δίπλα του δεν έχει στενούς και εξίσου δραστήριους και θετικούς συνεργάτες. Και ο Επίσκοπος Τελμησσού ευτύχησε στον τομέα αυτό, τόσο με τα παλαιότερα Εκκλησιαστικά του Συμβούλια, όσο και με το σημερινό υπό την προεδρία του Φώτη Παπαφώτη. Σ' αυτούς τους λαϊκούς άρχοντες, όπως επίσης και σ' όλους όσοι συνέβαλαν στην επιτυχία της Κοινότητας, ο Αρχιεπίσκοπος Γρηγόριος και ο Επίσκοπος Τελμησσού εξέφρασαν ιδιαίτερες, και δίκαιες, ευχαριστίες.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ CAMBERWELL
ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΕΛΜΗΣΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΗΝ 1.2.1990

Σεβασμιώτατε,
Θεοφιλέστατοι ἅγιοι ἀδελφοί
καί αἰδεσιμώτατοι Πατέρες,
Εὐγενεῖς προσκεκλημένοι μας,

Ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Βοηθητικῆς Ἀδελφότητος Γυναικῶν τῆς Κοινότητός μας, σᾶς καλωσορίζω σήμερα μέ πολλή τιμή καί ἀγάπη καί σᾶς εὐχαριστῶ ἐγκάρδια γιά τήν παρουσία σας, σέ κάτι πού περιμέναμε γιά πολύ καιρό, στά ἐγκαίνια τῆς ἀποπερατωμένης πιά μεγάλης μας αἴθουσας.

Παρά τό γεγονός ὅτι τό ὑπόλοιπο μέρος τοῦ Κτιρίου, πού περιλαμβάνει δέκα αἴθουσες διδασκαλίας καί ἄλλους βοηθητικούς χώρους στό ἰσόγειο δέν ἔχει ἀκόμα συμπληρωθεῖ, ἡ χαρά μας εἶναι πραγματικά μεγάλη, πού βλέπουμε σήμερα ἀποπερατωμένη ἔστω καί τήν αἴθουσα αὐτή.

Δέν προτίθεμαι ν' ἀναφερθῶ μέ λεπτομέρειες στήν ἱστορία τῆς ἀνοικοδόμησης τοῦ ἔργου τούτου οὔτε καί ν' ἀπαριθμήσω τό πλῆθος τῶν πάσης φύσεως δυσκολιῶν πού ἀντιμετωπίσαμε πρίν καί κατά τό διάστημα τῆς ἀνέγερσης. Ἀφήνω τόν καθένα νά τό σκεφτῆ μόνος του καί περιορίζομαι νά πῶ, πώς συχνά ἀπορῶ κι ὁ ἴδιος πῶς μπορέσαμε νά συγκεντρώσουμε τό τεράστιο γιά μᾶς ποσό τῶν 50 χιλιάδων λιρῶν, ἐκτός τῶν 150 χιλιάδων πού δανειστήκαμε γιά να προχωρήση τό ἔργο ὡς ἐδῶ. Γι' αὐτό ἀπό βάθους καρδιᾶς εὐχαριστῶ τόν ἅγιο Θεό πού μᾶς βοήθησε νά μή καμφθοῦμε κάτω ἀπό τό βάρος τῶν δυσκολιῶν καί μᾶς ὅπλισε μέ θάρρος καί ὑπομονή γιά νά μπορέσουμε νά τίς παρακάμψουμε. Ἐπίσης ἐκφράζω ἄπειρες εὐχαριστίες καί ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη σ' ὅλα τά μέλη τῆς κοινότητάς μας πού πρόσφεραν μέ τήν ἴδια συναίσθηση τοῦ καθήκοντος τό μικρό ἤ μεγάλο ὀβολό τους καί κατέστησαν δυνατή τήν ὑλοποίηση τοῦ παλιοῦ αὐτοῦ ὀνείρου. Οἱ δαπάνες καταβλήθηκαν σχεδόν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπό τό ταμεῖο τῆς Κοινότητάς μας καί μάλιστα ἀπ' τά ἔσοδα τῆς Ἐκκλησίας. Μεγάλης ἔξωθεν βοήθειας δέν ἐτύχαμε. Στίς δύσκολες στιγμές μας μόνος συμπαραστάτης μας ὑπῆρξε τό ΤΣΙΩΤ τοῦ Ἁγίου Νικολάου πού μᾶς συνέτρεξε μέ τό ποσό τῶν 15 χιλιάδων λιρῶν. Πρός ὅλα τά μέλη του ΤΣΙΩΤ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐκφράζω, τήν ἐπίσημη αὐτή στιγμή, τήν εὐγνωμοσύνη τῆς Κοινότητάς μας.

Δέν ξέρω ἄν εἶναι ἀπαραίτητο, ἀλλά θά ἤθελα νά παράσχω τή διαβεβαίωση πώς οἱ προσφορές ὅλων, εἴτε μικρές εἴτε μεγάλες, ἀξιοποιήθηκαν, ὅτι ἔγινε καλή χρήση ἀκόμα καί τῆς τελευταίας πέννας μέ ἀποτέλεσμα νά ἀποκτήση ἡ Κοινότητά μας τό Κτίριο αὐτό πού μόλις τώρα εὐλόγησε καί ἄνοιξε ὁ Σεβασμιώτατος. Οἱ διαχειριστές τῶν χρημάτων ἐκτός ἀπό τούς κόπους πού ἔκαμαν γιά πολλά χρόνια, κατέβαλαν κι οἱ ἴδιοι τές εἰσφορές τους, ἴσως μάλιστα μεγαλύτερες ἀπ' τούς ἄλλους.

Ἡ Κοινότητά μας εἶναι εὐτυχής γιατί στά 27 χρόνια τῆς ζωῆς της ἐκτός ἀπό τήν καθαρά πνευματική προσφορά της κατώρθωσε νά ἀγοράση καί νά ἐξωφλήση τήν Ἐκκλησίαν. Ἐπιπλέον ἐξιώθηκε νά κτίση αὐτό τό ἵδρυμα πού ὅταν συμπληρωθῆ θά δώση καινούργια ὤθηση καί θά συντελέση τά μέγιστα στήν ἐπιτυχία τῶν προσπαθειῶν γιά καλύτερη προσέγγιση τῆς νεολαίας μας. Ἀκόμα εἶναι δυνατό νά καταστῆ ἕνα κέντρο πολιτιστικό πού θά βοηθήση πολύ στήν ἄνοδο τῆς πνευματικῆς στάθμης τῆς Κοινότητός μας.

Ἐκτός ἀπ' τά ἱδρύματα πού ἀνέφερα, ἑτοιμάζεται καί τρίτο, τοῦ ὁποίου τά ἐγκαίνια θά γίνουν Θεοῦ θέλοντος ἐντός τοῦ τρέχοντος ἔτους. Πρόκειται γιά ἕνα εὐρύχωρο σπίτι πού κτίστηκε μέ δωρεές λίγων εὐσεβῶν γυναικῶν σέ ἄλλο μέρος τοῦ περιβόλου μας. Τό ἵδρυμα αὐτό θά χρησιμοποιηθῆ γιά φιλανθρωπικούς σκοπούς καί κυρίως, σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία τῶν δωρητριῶν, θά προσφέρη φιλοξενία σέ ἐμπερίστατους συμπατριῶτες μας πού ἔρχονται νά νοσηλευθοῦν σέ διάφορα νοσοκομεῖα τοῦ Λονδίνου.

Ἡ ὕπαρξη τῶν ἱδρυμάτων αὐτῶν, ὅπως κι ἐκείνων πού δημιουργοῦνται στές λοιπές ἀδελφές Κοινότητες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων, εἶναι ἀπόδειξη καί τρανή μαρτυρία γιά τές καλές σκέψεις καί διαθέσεις τῆς ἐν Μεγάλη Βρετανία ὁμογένειας πού δέν φείδεται κόπων καί θυσιῶν προκειμένου νά διατηρήση τήν Ὀρθόδοξη πίστη, τήν ἑλληνικότητα καί τές ἀκραιφνεῖς παραδόσεις πού μᾶ κληροδότησαν οἱ πατέρες μας. Ἡ ζωή τοῦ Ἑλληνισμοῦ συνεχίζεται παντοῦ καί πάντα. Κι ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία δέν ὀρρωδεῖ κάτω ἀπ' τό βάρος τῶν κάθε λογῆς πιέσεων μά πρωτοστατεῖ σ' ὅλους τούς ἀγῶνες μέ τήν ἴδια πάντα

ἐμμονή καί ὑπομονή γιά νά ἐξυπηρετήση τά συμφέροντα τοῦ ποιμνίου της.

Καλῶ λοιπόν ὅλα τά μέλη τῆς κοινότητάς μας νά ἑνωθοῦν σ' ἕνα σῶμα γιά νά συνεχίσουμε τόν ἀγῶνα πρός τήν πρόοδο. Τό ἔργο αὐτό πού θεμελιώθηκε τό 1981 ἆραγε δέν θά μποροῦσε νά ὁλοκληρωθῆ ἄν ὅλοι ἔδειχναν μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον; Δέν νομίζω πώς αὐτό θά ἦταν ἀδύνατο. Ὅμως ἀφήνοντας πίσω τά περασμένα ἄς συνειδητοποιήσουμε τές ὑποχρεώσεις μας ἔστω καί τώρα. Τό ἔργο δέν ἀνήκει σέ μένα οὔτε στόν Ἀρχιεπίσκοπο, οὔτε σέ κανένα ἀπό τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀνήκει σέ ὅλους καί θά μείνη γιά πάντα ἐδῶ κι ὅταν ἀκόμα ἐμεῖς ἀποσυρθοῦμε ἀπ' τό προσκήνιο. Γι' αὐτό γογγυσμοί, παράπονα καί κουτσομπολιά στήν παροῦσα στιγμή ὄχι μόνο εἶναι περιττά καί ἀδικαιολόγητα, μά ἀποτελοῦν παράγοντα ἀνασταλτικό καί ἐπιζήμιο. Νομίζω πώς κάτω ἀπ' τές ἐπικρατοῦσες συνθῆκες ἔγινε τό καλύτερο δυνατό. Τά ἐπιτεύγματά μας σ' ὅλους τούς τομεῖς πρέπει ὄχι μόνο νά ἱκανοποιοῦν τά μέλη τῆς Κοινότητός μας μά νά γίνουν μιά ζωντανή φωνή κι ἕνα κάλεσμα δυνατό γιά μεγαλύτερη δραστηριοποίηση, γιατί ἀκόμα θά μποροῦσαν νά γίνουν πολλά.

Θά ἤθελα ἐπ' εὐκαιρίᾳ νά δηλώσω πώς ἡ αἴθουσα αὐτή πού θά χρησιμοποιεῖται γιά διάφορες πνευματικές καί κοινωνικές ἐκδηλώσεις, δέν νοικιάστηκε σέ κανένα ὅπως κακῶς διαδίδεται. Ἡ Ἐπιτροπή θεώρησε ἀναγκαῖο νά διορίση πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης μας πού νἄχουν σάν εὐθύνη τήν ἀσφάλεια τοῦ κτιρίου, τῶν ἐπίπλων καί ὅλων τῶν περιεχομένων του κατά τήν ὥρα πού θά χρησιμοποιεῖται. Οἱ ἴδιοι θά μαγειρεύουν, θά σερβίρουν καί θά περιποιοῦνται τούς προσκεκλημένους. Ὁ ρόλος τους θά τελειώνη μόλις τελειώσει κι ἡ ἐκδήλωση στήν ὁποία τούς ἀνετέθη νά ἐργασθοῦν. Κατόπιν τό Διοικητικό Συμβούλιο θά ἔχη κάτω ἀπό τόν ἀπόλυτο ἔλεγχό του τήν αἴθουσα, θά τήν διαχειρίζεται καί θά τήν χρησιμοποιεῖ μέ τόν τρόπο πού θεωρεῖ σάν τόν πιό καλό καί συμφέροντα γιά τήν Ἐκκλησία.

Συνιστῶ λοιπόν σέ ὅλους ἀντί γι' ἀλλοῦ νά μισθώνουν αὐτή τήν αἴθουσα γιά τές διάφορες Οἰκογενειακές ἐκδηλώσεις, γάμους κλπ. Μολονότι θἄναι ἡ ἀρχή ἐλπίζω νά μένουν εὐχαριστημένοι ἀπ' ὅλα. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ πεῖρα θά μᾶς διδάξη νά διορθώσουμε τά κενά καί τές ἐλλείψεις ὁπουδήποτε ὑπάρχουν. Δέν χωρεῖ ἀμφιβολία πώς ἀποτελεῖ καθῆκον μέ τά χρήματα πού ξοδεύονται σέ τέτοιες περιπτώσεις, νά ὑποστηρίζουμε τήν ἐκκλησία μας, καί τά Σχολεῖα μας, δηλ. τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας παρά νά τά καρποῦνται ἄλλοι, ἄσχετοι μέ μᾶς καί μέ τές ὑποθέσεις μας. Ὁ νοῶν νοείτω.

Εὐχαριστῶ λοιπόν καί πάλι ὅσους βοήθησαν μέ ὁποιοδήποτε τρόπο γιά τήν ἀποπεράτωση τοῦ ἔργου καί τούς παρακαλῶ νά συνεχίσουν ἀμέριστη τήν ὑποστήριξή τους καί στό μέλλον. Ἀποτύω φόρο τιμῆς στό ἄξιο Διοικητικό Συμβούλιο πού τελεῖ ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ κ. Φώτη Παπαφώτη καθώς καί στή Βοηθητική Ἀδελφότητα Γυναικῶν "ΑΙ ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ" μέ ἐπικεφαλῆς τήν κυρία Κατερίνα Χαραλάμπους γιά τίς πολύτιμες ὑπηρεσίες τους.

Μέσα στά πλαίσια τῶν γιορτασμῶν μέ τήν εὐκαιρία τῶν ἐγκαινίων θά δοθῆ σ' αὐτή τήν αἴθουσα τό πρῶτο ἐπίσημο δεῖπνο τήν Κυριακή 25ην Φεβρουαρίου 1990. Ὅλα τά ἔσοδα θά δοθοῦν ἔναντι τοῦ χρέους μας. Καί στήν ἐκδήλωση αὐτή εἴσθε ὅλοι προσκεκλημένοι.

Σεβασμιώτατε, Θεοφιλέστατοι, αἰδεσιμώτατοι πατέρες καί ἀδελφοί, εὐγενεῖς προσκεκλημένοι, φίλοι ὑποστηρικτές, συνδρομητές καί εὐεργέτες, μαζί μέ τούς ἀρχιτέκτονες, μηχανικούς, ἐργολάβους, τεχνίτες καί ἐργάτες, πού γιά δέκα ὁλόκληρα χρόνια χύσατε τόν τίμο ἱδρῶτα σας σ' αὐτό τόν τόπο, προσευχηθεῖτε γιά στερέωση καί διαφύλαξη τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἱδρύματος καί ὑπέρ εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν του. Ἐπίσης καί γιά νά τελειώσουν γρήγορα τό Σχολεῖο καί ὁ ξενώνας μας. Ἔτσι θά γίνει ἡ Κοινότητά μας μιά πνευματική Ἑστία, ἕνα φυτώριο ἐθνικό καί θρησκευτικό, μιά ἔπαλξη τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέσα στήν μεγαλούπολη τοῦ Λονδίνου. Τότε θά δικαιωθοῦν οἱ θυσίες κι οἱ προσδοκίες τῶν ἱδρυτῶν καί ὑποστηρικτῶν τῶν κοινωφελῶν αὐτῶν καταστημάτων.

† ὁ Τελμησσοῦ Χριστοφόρος

Στιγμιότυπο ἀπό τήν ἐπίσκεψη τοῦ Δημάρχου τοῦ Mansfield καί μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος τῆς πόλεως στήν Ἀρχιεπισκοπή.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΙ ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΝΣΦΙΗΛΝΤ

Την Κυριακή, 28 Ιανουαρίου 1990, αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία που έγινε εις τον Ελληνορθόδοξο Ιερό Ναό της Κοινότητος μας, και που παρακολούθησαν εν σώματι οι δάσκαλοι και τα παιδιά του Ελληνικού Σχολείου, τα μέλη της Σχολικής Επιτροπής και εκατοντάδες κόσμου, έγινε το μνημόσυνο των αειμνήστων του Γένους Διδασκάλων. Μετά εις την αίθουσα δεξιώσεων του Δημαρχείου της πόλεως η Σχολική επιτροπή, με επικεφαλής τον Πρόεδρό της κ. Γιώργο Αλαμπρίτη και τον Πρόεδρο της Κοινότητος κ. Ηλία Μιχαήλ, εδεξιώθηκαν τους δασκλάλους και τα παιδιά και τα μέλη της παροικίας. Τη δεξίωση αυτή τίμησαν διά της παρουσίας των ο Δήμαρχος της Πόλεως και η σύζυγος του και ο Γενικός Διευθυντής του Γραφείου Αγγλικής Παιδείας της Περιοχής κ. Φόξ.

Μέσα σ' αυτή την ασφυκτική από κόσμο ατμόσφαιρα έγιναν οι πανηγυρικές εκδηλώσεις για την εορτή των Τριών Ιεραρχών και των Ελληνικών Γραμμάτων σύμφωνα με το πρόγραμμα του δεκαπενθημέρου εορτασμού που οργάνωσε η Ιερά Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μ. Βρετανίας.

Μετά το γεύμα, ο Πρόεδρος της Σχολικής Επιτροπής κ. Γιώργος Αλαμπρίτης καλωσόρισε τους προσκεκλημένους και εξέφρασε τη χαρά των μελών του συμβουλίου του διά το ενδιαφέρον και την αγάπη των διά την πρόοδο του Σχολείου και της παροικίας. Επίσης εξέφρασε τις ευχαριστίες της Κοινότητος προς το Δήμαρχο της Πόλεως και το Διευθυντή του Γραφείου Παιδείας που τιμούν τις εκδηλώσεις μας αυτές αλλά και διά την κάθε δυνατή βοήθεια που προσφέρουν στο σχολείο και την παροικία μας. Επίσης προς την Ιερά Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και τον Προκαθήμενό της Αρχιεπίσκοπο κ. Γρηγόριο που με ενδιαφέρον παρακολουθεί το έργο μας και μας ενισχύει συνεχώς, και μας παρέχει κάθε δυνατή βοήθεια διά την πρόοδο μας. Γιαυτό και σήμερα έχουμε μαζί μας τόν απεσταλμένο του Κεντρικού Εκπαιδευτικού Συμβουλίου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και Διευθυντή του Σχολείου μας κ. Αλέξανδρο Νικολαΐδη, που ήλθε διά να μας μιλήσει διά τους Τρείς Ιεράρχες και την Ελληνική Παιδεία και τη σημασία που έχουν οι εορτασμοί αυτοί διά τους Αποδήμους.

Ἔκθεση Ἑλληνικοῦ Παιδικοῦ καί Νεανικοῦ Βιβλίου 24 Ἰανουαρίου 1990

ΠροσφώνησηΣεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων

Μέ ἰδιαίτερη χαρά, - ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἐλλόγιμοι Κύριοι Ἐκπρόσωποι τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Κύπρου, τῶν Παροικιακῶν Σχολείων καί Ἐκπαιδευτικῶν Ὀργανισμῶν καί λοιπῶν Σωματείων τῆς Ὁμογένειας Μ. Βρετανίας, - βρισκόμαστε ὅλοι συγκεντρωμένοι στούς ἱερούς χώρους τοῦ σπιτοῦ τῆς Κυρίας καί Δέσποινας Θεοτόκου τῆς Βόρειας ἐσχατιᾶς τῆς μεγαλούπολης τοῦ Λονδίνου, γιά νά χαμαρώσουμε τήν ἔκθεση τοῦ Ἑλληνικοῦ Παιδικοῦ Βιβλίου, τήν ὁποίαν ὀργάνωσε - ὅπως τόσες ἄλλες - ἡ μορφωτική ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Κύπρου, σέ συνεργασία μέ τήν ἐδῶ Ὁμογένεια.

Γιά τόν κόπο καί τήν ἄρτια προετοιμασία καί παρουσίαση τῆς ἐκθέσεως τούτης θά διαπιστώσετε σεῖς μόνοι σας. Ἡ πεῖρα ὅμως προηγούμενων τέτοιων ἐκδηλώσεων μᾶς δίνει τή βεβαιότητα ὅτι εἶναι πλήρης καί ὀργανώθηκε μέ πολλήν ἀγάπη καί ζῆλο ἀπό τούς προστάτες της. Γιαυτό εἶμαστε εὐγνώμονες πρός τό Ὑπουργεῖο γιά τή σκέψη καί φροντίδα του νά ἐπεκτείνει τις πολιτιστικές του δραστηριότητες μέχρι καί τούτης τῆς πολυπληθοῦς καί πληθωρικῆς Ὁμογένειας τοῦ Λονδίνου.

Ἰδιαίτερα ὅμως θά πρέπει να ἐξάρουμε τήν πρωτοπορία τῆς ἐκθέσεως. Εἶναι μιά ἔκθεση πού συγκεντρώνει το ἐνδιαφέρον της στό παιδί. Αὐτό τό παιδί, ὅλα τά παιδιά μας, ἐμεῖς οἱ Πάροικοι, Κληρικοί καί Λαϊκοί, Δάσκαλοι καί ἐπιστήμονες, Γονεῖς καί Κηδομόνες καλούμαστε νά ἀγκαλιάσουμε μέ τήν ἀγάπη μας. Αὐτά θά πρέπει νά γίνουν ὁ στόχος τῶν ἐνδιαφερόντων καί τῶν προσπαθειῶν μας. Μέ ἱερή στοργή καί πολλήν ἀγάπη νά μελετήσουμε τρόπους καλύτερης ἐκπαιδεύσεως καί πνευματικῆς τους ἐνισχύσεως καί χειραγωγίας ὥστε νά μείνουν πιστοί στίς παραδόσεις μας καί ἄρρηκτα δεμένοι μέ τό Γένος μας. Νά ἀγαποῦν τό βιβλίο, κάθε βιβλίο καί ἰδιαίτερα νά γίνουν οἰκεῖα μέ τήν πνευματική παραγωγή πού παρουσιάζει τόσο πλούσια ἡ Πατρίδα μας.

Τούτη ἡ ἔκθεση μᾶς δίνει ἐπίσης μιάν ἀμυδρά εἰκόνα γιά τόν πολιτιστικό ὀργασμό πού δημιουργεῖ καί παρουσιάζει ἡ Κύπρος τά τελευταῖα χρόνια. Γιαυτό θά πρέπει νά ἐκφράσουμε τόν θαυμασμό μας γιά τήν ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου. Εἶναι καί τοῦτο ἕνα ζωντανό ἁπλό δεῖγμα τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Νήσου νά ἐπιβιώσει, νά προοδεύσει, νά δημιουργήσει καί νά συνεχίσει τήν ἱστορική, παραδοσιακή του πορεία ὅπως εἶχε στίς 4 χιλιάδες χρόνια ἱστορικῆς ἑλληνικῆς ἐμπειρίας καί ἔντονης ζωῆς, ἡ ὁποία συνυφάνθηκε μέ τό Εὐαγγέλιο καί τόν Χριστό τίς τελευταῖες δύο χιλιετηρίδες.

Στιγμιότυπο ἀπό τήν Ἔκθεση τοῦ Ἑλληνικοῦ καί Νεανικοῦ Βιβλίου στή μεγάλη αἴθουσα τῆς Κοινότητας Ἀπ. Βαρνάβα Wood Green

Πρίν κλείσω τοῦτο τόν χαιρετισμό θά ἤθελα ἀπό μέρους ὅλης τῆς Ὁμογένειας, ὡς ὁ φυσικός πνευματικός Ποιμενάρχης καί ἐκπρόσωπός της, νά συγχαρῶ τούς πρωτεργάτες καί τούς ὑπευθύνους γιά τήν ὀργάνωση τῆς ἐκθέσεως. Νά εὐχαριστήσω δέ τό Ὑπουργεῖο Παιδείας Κύπρου καί ἰδιαίτερα τούς ἐκπροσώπους του, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβαν τό δύσκολο ἔργο τῆς διοργανώσεως τῆς ἐκθέσεως καί τῆς θαυμαστῆς καί φιλότιμης παρουσιάσεώς της στούς εὐρεῖς χώρους τῆς μεγάλης αἴθουσας τῆς Παναγίας.

Μέ τοῦτα τά λόγια καί τήν ὁλόθερμη εὐχή γιά τήν ἐπιτυχία της, κηρύσσω τήν ἔναρξή της καί παρακαλῶ ὅλους σας νά ἐνθαρρύνετε τούς λοιπούς Ὁμογενεῖς καί τά παιδιά, τούς Γονεῖς καί Δασκάλους νά τήν ἐπισκεφθοῦν καί νά τήν ἐνισχύσουν ἀνάλογα.

Προσφώνηση Προέδρου της Ελληνικής Κυπριακής Αδελφότητας κ. Σοφοκλείδη

Με ιδιαίτερη χαρά σας καλωσορίζω στην Έκθεση Παιδικού-Νεανικού Βιβλίου που βρίσκεται κάτω από την αιγίδα του Ύπατου Αρμοστή κ. Τ. Παναγίδη και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου μας κ. Γρηγορίου.

Εκ μέρους της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εκδοτών Βιβλιοπωλών, της Μορφωτικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας Κύπρου, της Κυπριακής Εστίας Λονδίνου, της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής, της Ελλαδικής Εκπαιδευτικής Αποστολής, του Κεντρικού Εκπαιδευτικού Συμβουλίου, της Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών Συλλόγων Ελλήνων Κυπρίων Αγγλίας, των Ανεξάρτητων Ελληνικών Σχολείων Λονδίνου και της Ελληνικής Κυπριακής Αδελφότητας σας ευχαριστούμε θερμά που βρίσκεστε μαζί μας. Ο Ύπατος Αρμοστής, που πάντοτε υποστηρίζει όλες τις εκδηλώσεις μας, δεν βρίσκεται απόψε μαζί μας γιατί τα διπλωματικά του καθήκοντα του επέβαλαν να βρίσκεται στη Δανία και μου ανέθεσε να σας μεταφέρω τους θερμούς του χαιρετισμούς.

Σεβασμιώτατε, αγαπητές φίλες και φίλοι,

Προχωρήσαμε στην οργάνωση αυτής της Έκθεσης με υλικό της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εκδοτών Βιβλιοπωλών, που αντιπροσωπεύονται απόψε εδώ με τον Αντιπρόεδρο τους κ. Παπαδήμα και τον Γενικό Γραμματέα τους κ. Βασιλόπουλο που ήλθαν ειδικά από την Ελλάδα. Με τη βοήθεια της Μορφωτικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας και του φίλου μας Δρα Στέλιου Χατζηστυλλή, για να δώσουμε την ευκαιρία στα παιδιά και στους νέους μας, αλλά και στους γονείς να έρθουν σε επαφή με μια πλατειά και πλούσια επιλογή από βιβλία στο επίπεδο των δικών τους αναγκών και ενδιαφερόντων. Θέλουμε τα παιδιά και οι νέοι μας να εφοδιαστούν με ιδέες και ιδανικά, με ευγενικά αισθήματα και φιλοδοξίες για δικαιοσύνη και φιλία. Να διαβάσουν βιβλία για την εθνική μας παράδοση και την ορθόδοξη χριστιανική τους πίστη που ενσαρκώνουν το πνεύμα του έθνους και το φέρνουν κοντά στο μικρό αναγνώστη και του διδάσκουν το σεβασμό προς τον άνθρωπο, τη σοφία και την αρετή. Εμείς, ειδικά στη χώρα που ζούμε πρέπει να δώσουμε στα παιδιά και στους νέους μας ελευθερία για να αναπτύξουν τις ατομικές τους ικανότητες, πνευματικές, σωματικές, διανοητικές και τα εφόδια που χρειάζονται για ευτυχισμένα παιδικά χρόνια, ειρηνική ζωή και για ένα λαμπρό μέλλον.

Οι 1000 και πλέον τόμοι που εμπλουτίστηκαν και με βιβλία από την Κύπρο που μας έστειλε ο Σύνδεσμος Κυπρίων Βιβλιοπωλών με τον Πρόεδρο του κ. Φιλιππίδη, που βρίσκεται μαζί μας, και που θα έχετε την ευκαιρία να περιεργαστείτε απόψε και όλη την επόμενη εβδομάδα, μέχρι τις 2 Φεβρουαρίου, περιλαμβάνει μια μεγάλη ποικιλία βιβλίων που προωθούν την αγάπη, την αλληλοκατανόηση, την ειρήνη. Βιβλία που ενθαρρύνουν την ενασχόληση με τα γράμματα, βιβλία που συναρπάζουν, βιβλία που μιλούν για την εθνική μας κληρονομιά, για την ιστορία, τους μύθους, τους θρύλους και τον πολιτισμό μας για να δώσουν την αίσθηση της Ελληνικής ταυτότητας στα παιδιά.

Δεν χρειάζεται να επαναλάβω ότι Ελληνική είναι η γλώσσα και η λογοτεχνία της Κύπρου εδώ και 3,500 χρόνια. Οι αρχές της παιδικής λογοτεχνίας της Κύπρου χάνεται στα νανουρίσματα της μάνας και στα παραμύθια της γιαγιάς. Παρά τους αλλεπάλληλους καταχτητές και τις επιδράσεις που δέχτηκε η Κύπρος ο πολιτισμός της φέρει έντονο ελληνικό χαρακτήρα. Η Οθωμανική κυριαρχία που άρχισε το 1571, που αντικαταστάθηκε από την Βρετανική αποικιοκρατία το 1878, το μικρό αναγνωστικό κοινό, η έλλειψη τεχνικών μέσων, η τριγλωσσία που μέχρι πριν μερικά χρόνια υπήρχε στην Κύπρο, το βαρύ Κυπριακό γλωσσικό ιδίωμα, η δημοτική και η καθαρεύουσα ήταν ανασταλτικοί παράγοντες και σοβαρά εμπόδια στην ανάπτυξη παιδικής λογοτεχνίας.

Μόλις το 1936 εκδίδεται το πρώτο παιδικό λογοτεχνικό βιβλίο «Ο Γυόκας μας», από τον πολύ γνωστό στην παροικία μας αείμνηστο Τεύκρο Ανθία που όταν ήρθε στο Λονδίνο ίδρυσε το 1951 το Σύλλογο Ελλήνων Γονέων που από τότε δίδαξε δεκάδες χιλιάδες Ελληνόπουλα τη γλώσσα μας. Εκδίδει επίσης το 1940 «το Ταξίδι στον Ήλιο» και το 1942 «Το παλληκάρι της Φακής». Πριν απ' αυτά κυκλοφόρησαν τα παιδικά περιοδικά «η Παιδική Ηχώ» το 1903, «η Σχολική Μούσα» το 1909 και αργότερα περιοδικά που ίσως θα θυμάστε όπως «το Κυπριόπουλο», «Η Χαρά των παιδιών», «Η Ζωή του Παιδιού», «η Παιδική Χαρά» και άλλα. Μετά το 1950 έγραψαν πολλοί παιδικά έργα. Θα αναφέρω μόνο μερικούς: Κύπρος Χρυσάνθης, Νέαρχος Κληρίδης, Άντης Περνάρης, Μιχάλης Τροκούδης, Πάνος Ιωαννίδης, Σίμος Συμεωνίδης, Σπύρος Επαμεινώνδας, Κίκα Πουλχερίου, Μαρία Πυλιώτη, Φιλίτσα Χατζηχάννα, Ευγενία Παλαιολόγου-Πετρώνδα, Μιχαλάκης Μαραθεύτης. Πολλοί εκπαιδευτικοί έγραψαν δραματάκια και ποιήματα για τις σχολικές τους γιορτές και άλλες εκδηλώσεις.

Στην παροικία μας το παιδικό Λογοτεχνικό βιβλίο δεν μπορεί να το βρει κανείς εύκολα, λόγω των αποστάσεων, της τιμής, της σκληρής δουλειάς των γονέων και λόγω του ότι και τα ίδια τα μέλη της παροικίας μας δεν διαθέτουν χρόνο για μελέτη. Φτάνει να ρωτήσετε ο καθένας τον εαυτό του για να διαπιστώσετε πόσο λίγα βιβλία διαβάζουμε. Στην Κύπρο που έχουν όλες τις ευκολίες τα παιδιά διαβάζουν περίπου δυο βιβλία το μήνα από τη βιβλιοθήκη, που θεωρούνται ικανοποιητικά. Οι δασκάλοι και οι Σύλλογοι Γονέων, η Εκκλησία και οι ιερείς, καταβάλλουν μεγάλες προσπάθειες για την Ελληνική Παιδεία και το Ελληνικό Βιβλίο. Τα αποτελέσματα είναι ενθαρρυντικά. Αν συγκριθούν με εκείνα της προηγούμενης δεκαετίας αυτοί που έθεσαν τον εαυτό τους στη διάθεση της παροικιακής παιδείας πρέπει να αισθάνονται υπερήφανοι. Ασφαλώς μπορούν να γίνουν περισσότερα και όλοι αναμένουμε να δούμε να υλοποιείται ο Ενιαίος Εκπαιδευτικός Φορέας για να αγκαλιάσει όλα τα παιδιά μας όπου και αν βρίσκονται και να καταστήσει το έργο όλων πιο αποδοτικό και αποτελεσματικό.

Όλοι μας, Εκκλησία, γονείς, δάσκαλοι και σχολικές επιτροπές πρέπει να βρούμε τρόπους για να τα ενθαρρύνουμε τα παιδιά μας στην εκμάθηση της μητρικής τους γλώσσας και να τα φέρει όσο είναι δυνατό πιο κοντά στο Ελληνικό Βιβλίο, την Κύπρο και την Ελλάδα, γιατί πρέπει να έχουν πάντοτε ακμαίο το ηθικό και ψηλό το φρόνημα για να μπορέσουν να βοηθήσουν την ιδιαίτερη τους πατρίδα που μαστίζεται από τον Τούρκο καταχτητή. Όλοι γνωρίζετε ότι το καλό βιβλίο διαμορφώνει παιδιά και τους νέους να γίνουν νομοταγείς πολίτες και σωστοί άνθρωποι με προσήλωση σε αρχές και αξίες που είναι ριζωμένες στην παράδοση μας, όπως είναι η αγάπη προς την πατρίδα και την ελευθερία, τη θρησκεία, τη δημοκρατία και άλλες πανανθρώπινες αξίες, με τα πρότυπα που δίνει στους ήρωες που ενσαρκώνουν τις αξίες αυτές.

Εκ μέρους όλων, όσοι εργάστηκαν για την παρουσίαση της Έκθεσης αυτής, και πιστέψτε με είναι πολλοί, σας ευχαριστούμε. Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλουμε στον Ιερατικό προϊστάμενο και το Συμβούλιο της Εκκλησίας της Παναγίας που μας παραχώρησαν τον ωραίο αυτό χώρο, τους Εκδότες και Βιβλιοπώλες Ελλάδας και Κύπρου και τη Μορφωτική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας Κύπρου. Χαρείτε την Έκθεση και απολαύσετε τα βιβλία και όσα σας αρέσουν μπορείτε να παραγγείλετε.

Ευχαριστώ

Προσφώνηση του Εκπροσώπου των Ελλήνων Εκδοτών και Βιβλιοπωλών κ. Παπαδήμα

Κυρίες και κύριοι,

Η αντιπροσωπεία της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εκδοτών-Βιβλιοπωλών αποτελούμενη από τον Αντιπρόεδρο και τον Γενικό Γραμματέα της, αισθάνεται χαρά και συγκίνηση που βρίσκεται ανάμεσά σας απόψε σε ένα τόσο μεγάλης πολιτιστικής σημασίας γεγονός, το γεγονός της Πρώτης Έκθεσης Ελληνικού Παιδικού και νεανικού Βιβλίου στην Αγγλία.

Και είναι μεγάλη η συγκίνησή μας και η χαρά μας που βλέπουμε απόψε συναγμένους όλους εσάς τους Έλληνες, τους αδελφούς μας της Ευρωπαϊκής διασποράς με καθοδηγούς και οργανωτές αυτού του πολιτιστικού γεγονότος το υπουργείο Παιδείας της Κυπριακής Δημοκρατίας, που είχε την έμπνευση να μεταφέρει στο Λονδίνο την 3η Έκθεση Ελληνικού Παιδικού & Νεανικού Βιβλίου που πραγματοποιήθηκε τον Νοέμβριο του 1988 στην Κύπρο. Τον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων κ.κ. Γρηγόριο, τις Επίσημες Κυπριακές Αρχές και όλους όσοι εργάστηκαν για την πραγμάτωση αυτής της ευγενούς ιδέας.

Είμαστε ακόμα συγκινημένοι γιατί το Ελληνικό Έθνος σύσσωμο στην πολιτική του ελευθερία, επιδίδεται σε έργα πολιτισμού και πιστεύομε πως η σημερινή μικρή πολιτιστική μας παρουσία στο χώρο της Αγγλίας θ' αποτελέσει αφορμή μιας μεγάλης έκθεσης Ελληνικού βιβλίου για το οποίο θα ενδιαφέρονται όχι μόνο οι Έλληνες αλλά και οι Βρετανοί πολίτες.

Και έχει η σημερινή Ελλάδα τέτοιο βιβλίο που να μπορεί να ξεπερνάει τα εθνικά σύνορα και να διαβάζεται διεθνώς.

Δεν αναφέρομαι βέβαια στον τεχνικό τομέα γιατί σ' αυτόν η χώρα μας όχι μόνο δεν υστερεί αλλά και υπερτερεί, σε πολλά σημεία, από την Ευρωπαϊκή τέχνη και τεχνική του βιβλίου.

Οι Έλληνες εκδότες πιστεύουν πως με τη βοήθεια του Υπουργείου Πολιτισμού και με συνεπίκουρους τους Κυπριακούς πολιτιστικούς και πολιτικούς παράγοντες θα σπάσουν το φράγμα της γλώσσας μας και θα παρουσιάσουν πολύ σύντομα και στο Βρετανικό αναγνωστικό κοινό μια έκθεση ελληνικού βιβλίου που θα απεικονίζει ολόκληρο το πολιτιστικό φάσμα της εποχής μας και της χώρας μας, γιατί πιστεύουν ότι η μικρή Ελλάδα ενωμένη στον ενιαίο Ευρωπαϊκό πολιτιστικό χώρο μόνο με τον πλούτο της πανάρχαιας γλώσσας της και την προβολή της νεώτερης ιστορικής και πολιτιστικής της παράδοσης, που δυστυχώς ακόμα δεν προβλήθηκε όσο θάπρεπε, μπορεί να σταθεί επάξια πολιτιστικά δίπλα από την ευρωπαϊκή κουλτούρα ανασηκώνοντας υπερήφανα το χρυσοΰφαντο πέπλο της μεγάλης μας νεοελληνικής Λαϊκής Παράδοσης.

Οι Έλληνες αδελφοί μας της διασποράς χωρίς ντροπές και προκαταλήψεις πιστεύουμε πως θ' αγκαλιάσουν με θέρμη αυτή την προσπάθεια που άρχισε εδώ και μερικά χρόνια και συνεχίζεται, όντας βέβαιοι ότι κι εκείνοι θα αναβαπτισθούν στη μεγάλη πολιτιστική νεοελληνική κολυμβήθρα της Λαϊκής μας Παράδοσης.

Μ' αυτά τα λίγα λόγια και με τις προσδοκίες μας για τη μεγάλη Έκθεση, οι αντιπρόσωποι της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εκδοτών-Βιβλιοπωλών, Δημήτρης Παπαδήμας και Στέφανος Βασιλόπουλος εύχονται καλή επιτυχία στην Έκθεση, συγχαίρουν τους οργανωτές της, ευχαριστούν όλους εσάς που η αγάπη σας για την Ελλάδα σας έφερε απόψε κοντά μας, στα εγκαίνια και σας διαβεβαιώνομε ότι η Πανελλήνια Ομοσπονδία των Εκδοτών δεν θα φεισθεί κόπων και προσπαθειών για τη διοργάνωση μιας μεγάλης γενικής Έκθεσης Ελληνικού Βιβλίου.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ "ΛΕΣΤΕΡ"

1. ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ

Έγινε με ιδιαίτερη επιτυχία, την Κυριακή 21 Ιανουαρίου 1990, η χοροεσπερίδα που διοργάνωσε η βοηθητική Αδελφότητα της πόλεως μας.

Εκ μέρους του Αρχιεπισκόπου ήταν ο Αρχιμανδρίτης πατήρ Αθανάσιος Θεοχάρους, Πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μ. Βρετανίας, με τον πάτερ Ιωάννη.

Από τις τοπικές αρχές ήταν ο κύριος Παύλος Σούτ, Δημοτικός Σύμβουλος του Δημαρχείου της πόλεως μας μετά της συζύγου του.

Η πρόεδρος της κοινότητος κα Θέκλα Λουκά στην ομιλία της καλωσόρισε και ευχαρίστησε τους προσκεκλημένους που, με μεγάλη προθυμία, παρευρέθηκαν στην εκδήλωση της πόλεως μας. Ευχαρίστησε επίσης τον ευλαβέστατον ιερέα της κοινότητος πατέρα Κων/νο Τσουρλή, που τόσο πολύ εργάστηκε και συνεχίζει να εργάζεται με ζήλο για την προκοπή και την πνευματική άνοδο των κατοίκων.

Στή συνέχεια ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης πατήρ Αθανάσιος είπε, πως θα είμαστε πάντα υπό τη σκέπη και προστασία της Αρχιεπισκοπής, διότι τον εντυπωσίασε η αγάπη, η ομόνοια και η εργατικότητα όλων των επιτρόπων αλλά και των ενοριτών.

Μίλησε επίσης και ο Δημοτικός σύμβουλος κύριος Π. Σούτ ο οποίος είπε, ότι θα είναι πάντα στο πλευρό της κοινότητός μας για όλες τις ανάγκες και δραστηριότητες.

Η χοροεσπερίδα συνεχίστηκε με Ελληνικούς χορούς που χόρεψαν τα παιδιά του Ελληνικού σχολείου της κοινότητος καθώς και από όλους τους προσκεκλημένους.

2. ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα γιορτάστηκε, την Κυριακή 28 Ιανουαρίου η κυριώνυμος ημέρα του Οσίου Πατρός ημών Ξενοφώντος στην κοινότητα του Λέστερ. Μία λαοθάλασσα μπορεί να πει κανείς, τόσο από την πόλη μας και τα περίχωρα, όσο και από το Λονδίνο, παρακολούθησαν με ευλάβεια και κατάνυξη τη Θεία Λειτουργία στην οποία χοροστάτησε ο ευλαβέστατος Αρχιμανδρίτης πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μ. Βρετανίας πατήρ Αθανάσιος Θεοχάρους.

Μετά τη Θεία Λειτουργία, έγινε η περιφορά του ιερού λειψάνου του Οσίου Πατρός Ξενοφώντος, το οποίον βρίσκεται από πολλά χρόνια στην πόλη.

Αργότερα, δόθηκε γεύμα για όλους τους προσκυνητάς, στο χώλ που είναι δίπλα στην εκκλησία, με φαγητά που είχαν ετοιμάσει οι κυρίες της Βοηθητικής Αδελφότητας. Αλλά δεν έλειψε ακόμα και αυτή η παραδοσιακή σούβλα που γίνεται κάθε χρόνο αυτή την ημέρα.

Η πρόεδρος της κοινότητος κυρία Θέκλα Λουκά, όπως πάντα πρόθυμη και πρόσχαρη, καλωσόρισε και ευχαρίστησε όλους τους προσκυνητάς. Δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει τον Αρχιμανδρίτη και πρωτοσύγκελλο της Αρχιεπισκοπής, πατέρα Αθανάσιο Θεοχάρους, που με τα τόσο ωραία λόγια στο κήρυγμά του μας έφερε κοντά στον Όσιο Ξενοφώντα και στους τρεις μεγίστους φωστήρας της οικουμένης, τον Μ. Βασίλειο, τον Ιωάννη τον Χρυσόστομο και τον Θεολόγο Γρηγόριο τους οποίους τιμήσαμε αυτή την ημέρα.

Η πανήγυρης έκλεισε με την κλήρωση λαχείου που είχαν ετοιμάχει από πολλού και από κοινού η Επιτροπή της κοινότητος.

Θέκλα Λουκά

Από το χορό της 21.1.1990 της Κοινότητας Λέστερ.
Διακρίνονται: ο πατήρ Αθανάσιος Θεοχάρους, ο πατήρ Κων/νος Τσουρλής, ο πατήρ Ιωάννης και το Διοικητικό Συμβούλιο της Βοηθητικής Αδελφότητας του Λεστερ.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΜΕ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΑΓ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ BARNET

Στίς 15 Ἰανουαρίου 1990, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καί Μ. Βρετανίας κ. Γρηγόριος ἐπισκέφθηκε τήν Ὀρθόδοξο Χριστιανική Ὀργάνωση Νεολαίας τῆς Κοινότητος Ἁγίας Αἰκατερίνης Barnet.

Τόν Σεβασμιώτατο ὑπεδέχθησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Νεολαίας κ. Πέτρος Σουρῆς καί τό Συμβούλιό του.

Ὁ Σεβασμιώτατος χαιρέτησε τή συγκέντρωση, τήν ὁποία παρακολούθησαν ὁ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης, πρ. Ἀνδρέας Παναγιώτου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ἀνδρέας Μαραθεύτης, ἡ Πρόεδρος τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος κα Χαρούλλα Σαββίδου, ἄλλα μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καί πολλοί ἄλλοι.

Στό χαιρετισμό του, ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε τό σπουδαῖο ρόλο πού διαδραματίζουν οἱ Ὀργανώσεις Νεολαίας στίς διάφορες Κοινότητες καί ἐπεσήμανε τήν ἀνάγκη μιᾶς ἐνεργοῦς συμμετοχῆς τῆς Νεολαίας στά Κοινοτικά θέματα.

Ἀκολούθως ἀπάντησε σέ διάφορες ἐρωτήσεις καί διαλεύκανε διάφορες ἀπορίες τῶν προσελθόντων.

NEW YEAR'S MESSAGE BY HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN 1st January 1990

"Thus says the Lord, the Holy One of Israel, and his maker: will you question me about my children, or command me concerning the work of my hands?" (Isaiah 45; 11)

With the Grace of Our Lord, dear brethren, we have reached the New Year 1990. God has granted us to complete the past year and to enjoy the dawn of the New Year. For this sacred privilege let us all praise God and thank Him from the depths of our soul. Let us also beseech Him to grant us His favours in abundance so that we may complete this year also in peace, concord, and love.

When studying life and the events composing it, we discover always and everywhere the hand of God the omnipotent. In particular, in these days we see everywhere the divine love and guidance for man. The peoples of the earth have been freed from many social, political, and national prejudices and fears. It is as though a new force, a new strong wind like that of Pentecost, has penetrated their contemporary social life and their thought. One could certainly see the hand of God interfering decisively in the life of contemporary man. For this reason they have discovered the grandeur of God. The peoples of Eastern and Western Europe have demolished the walls that separated and poisoned them. The Leaders of the great nations felt refreshed and relieved by the new turn that international events are taking. All of us are witnessing with awe the events which are taking place so abruptly without us being able to follow them on the television screens and in other contemporary means of communication. All these events, together with the holy feeling of unique change and world rebirth, which appear in every phase of human life and on a universal scale, lead man nearer to God and nearer to his fellow-man. They also create in us the impression of the vivid presence of God.

The whole of humanity is watching with piety and fear and tries to comprehend the deep intellectual meaning that this great change and regrouping of today are encompassing. We Christians, in particular, watch this spiritual progress and movement of the Ecumene with holy secret hope. We view it not only as a blessing, but mainly as a divine and exceptional intervention by the Lord for the renewal, the progress and the peace of the world. We are therefore called upon to cultivate our Christian tradition and faith in depth. Now, more than ever before, we need this "sure anchor" that gives us equilibrium and the concrete bearing in the ocean of life.

If we evaluate the characteristics and achievements of the past year, we can state with certainty that it has been a year of conciliation and great change. It has proved itself to be the year of high responsibility; and the peoples and their Leaders have shown a spirit of humility, magnanimity and forgiveness towards one another. They have put into operation their Christian virtues of forgiveness, understanding and reconciliation. They have repented of their mistakes and, with a sudden and unprecedented movement in the annals of world history, they have changed the stage of the present day world. This act comprises a great virtue and testifies to a spirit of prudence, peace, and love, a direct and overruling spirit that emanates from the richness of the two-thousand years old Christian experience and tradition.

Possessed, dear brethren, by the spirit of peace and love from Almighty God our Saviour, Who in these days so abundantly and profoundly permeates the lives and thoughts of thousands of people of every age and walk of life, I heartily greet you all. I wish you health and "many happy returns". May the Leader of life and the days of this year guide our thoughts and the steps of us all; to seek refuge in Christ so that we may strengthen ourselves in His grace and mercy.

Let us all beseech Christ to bless our work; to help us enrich our ecclesiastical and community life with deeds of virtue and faith; in particular, to inspire us with love for the good and sacred acts which will lead us nearer to Him; to make us active members of His Church and continuers of the ideology and life of the Saints, such as that of St. Basil, whose holy memory we celebrate today.

I quote today's sermon the inspired words which St. Basil writes in his in Liturgy: "Remember, O Lord, all authority and leadership. Preserve the good in their goodness; in Thy goodness make the evil good. Remember, O Lord, the assembled people and all those who for good reason are absent, and be merciful to them in accordance with the abundance of Thy mercy; fill their storehouses with every provision; preserve their marriages in peace and concord; support the old; console the weak; gather together the scattered; bring back the prodigals and unite them to Thy Holy Catholic and Apostolic Church. Remember also, O God, all who need Thy great mercy, both those who love and those who hate us; and also those who have bidden us, the unworthy, to pray for them; and remember all Thy people, O Lord our God, and upon all pour out Thine abundant mercy, granting to all their request for salvation".

On our return from the recent visit to the Centre of Orthodoxy, at Constantinople, where the official inauguration of the completed new building of the Patriarchal House had taken place, we convey in person to all Christian members of the Holy Archdiocese of Thyateira and Gt. Britain the greetings and blessings of His All-Holiness our Ecumenical Patriarch Demetrios. The rebuilding which was achieved with the help of the Holy God and the generous contribution of the great benefactor of the Mother Church and of our Nation, Mr P. Angelopoulos and his family, certainly constitutes an event of great importance to Orthodoxy; for this we offer hymns of thanksgivings to the Most Gracious God because we have been privileged to witness such a historic event. We wholeheartedly beseech Him to protect us all in His great mercy.

To our Saviour Christ belongs the power and the kingdom unto ages of ages. Amen.

† GREGORIOS
Archbishop of Thyateira and Great Britain

Praying for unity

CHURCH leaders at the recent Week of Prayer for Christian Unity service, Westminster Cathedral, included (left to right) Archbishop Gregorios, Greek Orthodox Church; Cardinal Basil Hume, Cathilic Archbishop of Westminster; Archbishop Dr Robert Runcie; and the Rev Dr John Newton, Moderator of the Free Church Federal Council.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Σοφίας Λονδίνου. Τό ἀπόγευμα εὐλόγησε τή βασιλόπιτα τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς Ἀδελφότητας Λονδίνου.
2. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Πατάρων κ. Εἰρηναῖος. Τό βράδυ παρεκάθησε σέ δεῖπνο πού παρέθεσε ὁ κ. Ἀνδρέας Ἕλληνας.
3. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Β. Βεωργίου καί ὁ καθ. Γ. Μπένος.
4. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Σ. Μουζαλίτης.
5. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία τῶν Θεοφανείων στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Ἀμβρόσιος Γιακαλῆς. Τό ἀπόγευμα μετέβη στήν Ὀξφόρδη ὅπου ἔλαβε μέρος σέ συνεδρία τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.
6. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν Ἱερόν Ναό τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος. Τό μεσημέρι παρεκάθησε σέ γεῦμα πού παρέθεσε πρός τιμή του τό ζεῦγος Χρ. Τσαγγαρίδη.
7. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία τῶν Ἐπιφανείων στόν Ἱερό Ναό Ἁγ. Γεωργίου Kingston. Στή συνέχεια τέλεσε τόν ἁγιασμό τῶν ὑδάτων στόν ποταμό Τάμεση. Τό ἀπόγευμα εὐλόγησε τή Βασιλόπιτα τῆς Κυπριακῆς Ἑστίας Λονδίνου. Τό βράδυ παρέθεσε δεξίωση πρός τιμή τῆς Ἐπιτροπῆς Πίστης καί Τάξης τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.
8. Εὐλόγησε καί ἔκοψε τή Βασιλόπιτα τοῦ ΔΗ.ΣΥ.
9. Προήδρευσε συνεδρίας τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τό ἀπόγευμα μετέβη στό Southend ὅπου προήδρευσε σύσκεψης τῶν Κοινοτικῶν Παραγόντων τῆς Κοινότητας.
10. Μετέβη στή Βουλή τῶν Κοινοτήτων ὅπου παρακάθεσε σέ γεῦμα. Τό ἀπόγευμα τόν ἐπισκέφθηκε ὁ καθ. Μηνάς Ἀλεξιάδης. Εὐλόγησε τή Βασιλόπιτα τῆς ΕΚΕΚΑ. Τό βράδυ παρέθεσε δεῖπνο πρός τιμή τοῦ προέδρου τῆς Ἑλληνορθόδοξης Κοινότητος Mansfield, τοῦ Βουλευτή καί τοῦ Δημάρχου τῆς πόλης.
11. Μετέβη στήν Κοινότητα Birmingham.
12. Τόν ἐπισκέφθηκε τό προεδρεῖο τοῦ Συνδέσμου Τριχωμιτῶν Ἀγγλίας.
13. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Μάξ. Λαυρεώτης. Τό βράδυ εὐλόγησε τή Βασιλόπιτα τοῦ σωματείου Προσκόπων Β. Ἀγγλίας στούς χώρους τῆς Κοινότητος Ἀποστόλου Βαρνάβα καί ἐν συνεχεία εὐλόγησε κι ἔκοψε τή Βασιλόπιτα στό Κυπριακό Κοινοτικό Κέντρο τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανώσεων Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν Ἑλληνικῶν Παροικιακῶν Σχολείων Μ. Βρετανίας.
14. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Λαζάρου Α. Λονδίνου. Τέλεσε τό γάμο τοῦ Λεωνίδα Λεωνίδου καί τῆς Anne-Marie Buttigieg στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Παναγίας Wood Green καί ἐν συνεχεία τό γάμο τοῦ Λοΐζου Λοΐζου καί τῆς Μαρίας Ζωγράφου στόν πιό πάνω Ναό. Τό βράδυ εὐλόγησε τούς ἀρραβῶνες τοῦ Ἰακώβου Χριστοδούλου καί τῆς Μαρίας Φυλακτοῦ.
15. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Δ. Φυλακτῆς. Τό βράδυ ἐπισκέφθηκε τή σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς στό Β. Λονδίνο καί κατόπιν ἐπισκέφθηκε τήν Ἑλληνορθόδοξη Ὀργάνωση Νεολαίας τῆς Κοινότητας Ἁγ. Αἰκατερίνης, ὅπου καί ὁμίλησε.
16. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Κ. Γερολέμου, ὁ κ. Κ. Νίκολας. Τό βράδυ παρεκάθησε σέ δεῖπνο πού παρέθεσε πρός τιμή του ὁ δήμαρχος τοῦ Wood Green.
17. Τέλεσε τήν κηδεία τοῦ Χρ. Σκορδαλίδη στό Eastbourne. Κατόπιν προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητας ὅπου συζητήθηκαν διάφορα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ ἐκεῖ Ὁμογένεια, ὅπως εἶναι ἡ ἐξασφάλιση μόνιμου ἱερέα γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῆς Κοινότητας.
18. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου Cambridge. Κατόπιν προήδρευσε συνεδρίασης μέ τήν παρουσία τοῦ π. Μάξ. Λαυρεώτη ὅπου ἐξετάστηκε τό ζήτημα τῆς ἀναδιοργάνωσης τῆς Κοινότητας μέσα ἀπό τή διαχείριση ἰδιόκτητου οἰκήματος τῆς Ἐκκλησίας.
19. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Ἰ. Τσούνης καί ὁ κ. Μ. Ντάφλος.
20. Πραγματοποίησε ἐπίσκεψη στό σχολεῖο τῆς Ἁγ. Σοφίας. Τό ἀπόγευμα τέλεσε μνημόσυνο τοῦ Φαίδωνα Καλοδίκη στό παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
21. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Καθ. Ναό τῆς Ἁγ. Σοφίας μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῶν Ἑλλην. Γραμμάτων. Τό ἀπόγευμα εὐλόγησε τή Βασιλόπιτα τοῦ ΔΗ.ΚΟ. Ἀγγλίας.
22. Μετέβη στόν Καθ. Ναό τοῦ Westminster ὅπου πραγματοποιήθηκε προσευχή γιά τήν Χριστιανική Ἑνότητα. Προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Croydon.
23. Τόν ἐπισκέφθηκε ἡ κα Ruth Wey (International Council of Christians and Jews). Τό βράδυ τέλεσε ἑσπερινό στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου.
24. Τέλεσε Μέγα Ἑσπερινό στό παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Κατόπιν τέλεσε τά Ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως παιδικοῦ βιβλίου στήν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Καθ. Ναοῦ Κοίμησης τῆς Παναγίας Wood Green.
25. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στό Παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Κατόπιν δέχθηκε ἐπισκέψεις μέ τήν εὐκαιρία τῶν ὀνομαστηρίων του. Τό ἀπόγευμα μετέβη σε δεξίωση στό Lambeth Palace τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Μειονοτήτων. Κατόπιν τέλεσε τό γάμο τῆς Ἰουλίας καί τοῦ Ἰωάννη Σχέντερ στόν Καθ. Ναό τῆς Ἁγ. Σοφίας.
26. Εὐλόγησε τή Βασιλόπιτα τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων στό οἴκημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολλεγίου.
27. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Καθ. Ναό τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέα Kentish Town καί κατόπιν ἐπισκέφθηκε τό σχολεῖο τῆς Κοινότητας. Τό ἀπόγευμα τέλεσε Ἑσπερινό στόν Ἱερό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Manchester.
28. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν ἑορτάζοντα Ναό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Leeds. Τό ἀπόγευμα τέλεσε ἑσπερινό στόν Ἱερό Ναό Ἁγ. Νικολάου Liverpool.
29. Τέλεσε ἑσπερινό στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ Wightman Rd. Κατόπιν προήδευσε συνεδρίας τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητας Ἁγ. Χαραλάμπους Luton. Δέχτηκε τόν πρόεδρο καί μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου Ἀπ. Ἀνδρέα Birmingham.
30. Τέλεσε τή Θ. λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Ἁγ. Δημητρίου Edmonton. Τό ἀπόγευμα παρέστη στόν ἐπίσημο ἑορτασμό τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων στόν Καθ. Ναό τῆς Ἁγ. Σοφίας ὅπου μίλησε ὁ καθ. τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γαλίτης, προσκαλεσμένος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς στά πλαίσια τῆς διοργάνωσης 15νθήμερου ἑορταστικοῦ προγράμματος γιά τά Ἑλληνικά Γράμματα.
31. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ πρωτ. Γ. Βαγιανός καί ὁ κ. Ἀθ. Ἀρβανίτης. Τό ἀπόγευμα παρακολούθησε τήν ὁμιλία τοῦ κ. Π. Ἰωαννίδη στήν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Καθ. Ναοῦ τῆς Κοίμησης τῆς Θεοτόκου.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Μ. Παζίνας. Τό ἀπόγευμα τέλεσε ἑσπερινό στόν Καθ. Ναό τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, ὅπου πραγματοποίησε ἁγιασμό στή νεοϊδρυθεῖσα αἴθουσα τελετῶν τῆς Κοινότητας.
2. Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον Καθ. Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Παναγίας (Wood Green). Τό ἀπόγευμα τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. Λαυρεντίδης, ὁ Dr Μ. Παντελίδης καί ἄλλοι. Κατόπιν παρεκάθησε σέ δεῖπνο που παρέθεσε ὁ κ. Κ. Ἀκρίτας.
3. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κος Ν. Φράγκος. Τό ἀπόγευμα τέλεσε ἑσπερινό στόν Καθ. Ναό τοῦ Ἁγ. Νικολάου Sheherds Bush.
4. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοίμησης τῆς Παναγίας κι Ἀποστ. Ἀνδρέα Birmingham.
5. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ π. Ἐφραίμ Lash καί ὁ π. Ζαχαρίας. Τό ἀπόγευμα τέλεσε ἑσπερινό στόν Καθ. Ναό τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (Hendon).
6. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κυανέων κ. Χρυσόστομος. Τό ἀπόγευμα τέλεσε ἑσπερινό στόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Hackney).
7. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μιλητουπόλεως κ. Τιμόθεος. Τό ἀπόγευμα παρακολούθησε ὁμιλία πού διοργανώθηκε ἀπό τόν Ἀγγλο-Ἑλληνικό Σύνδεσμο.
8. Ἐπισκέφθηκε τήν ἐπιχείρηση Eros Castings Ltd.
9. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κος Κ. Καββάδας καί ὁ κος Ν. Γενιάς.
10. Μετέβη στήν Κοινότητα Ἁγίας Τριάδος Brighton, ὅπου τέλεσε ἑσπερινό.
11. Τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Brighton. Κατόπιν τέλεσε το μνημόσυνο τοῦ Γ. Καΐρη στό παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
12. Ἐπισκέφθηκε τό Δημαρχεῖο τοῦ Enfield ὡς προσκεκλημένος σέ γεῦμα στό ὁποῖο παρεκάθησε ὁ Δήμαρχος καί πολλοί ἄλλοι δημοτικοί σύμβουλοι τῆς περιοχῆς. Τό βράδυ παρέθεσε δεῖπνο πρός τιμή τῶν Πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν Μηνᾶ Ἀλεξιάδη, Μανώλη Μελᾶ, Γ. Γαλίτη καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Περγάμου κ. Ἰωάννη.
13. Παρέστη σέ συνεδρία τῶν TRUSTEES τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολλεγίου Λονδίνου. Τό βράδυ τόν ἐπισκέφθηκαν ἀντιπρόσωποι τῆς κοινότητας τοῦ Ἁγ. Νικολάου Shepherds Bush.
14. Τέλεσε τήν κηδεία τῆς Εὐαγγελίας Μουστάκα στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας (Wood Green). Κατόπιν ἐπισκέφθηκε τό Ἑλληνικό Κολλέγιο Λονδίνου. Τό βράδυ παρεκάθησε σέ δεῖπνο πού δόθηκε ἀπό τόν Δήμαρχο τοῦ Westminster.
15. Προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου. Τό ἀπόγευμα μετέβη στήν Κοινότητα Birmingham.
16. Παρέθεσε γεῦμα πρός τιμή τοῦ Μητροπολίτη Ἑρμουπόλεως κ. Παύλου. Τό ἀπόγευμα ἀνεχώρησε γιά τήν Κοινότητα Ἁγ. Νικολάου Cardiff.
17. Τέλεσε μνημόσυνο γιά τούς τεθνεῶτας στό παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τό βράδυ παρεκάθησε σέ ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου Παφίων.
18. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα Wood Green, καί κατόπιν κήρυξε κι ἔκανε Κατηχητικό στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου και Ἁγ. Ἰωάννου Caledonian. Τό ἀπόγευμα τέλεσε τό γάμο τοῦ Κυριάκου καί τῆς Πατρικίας Καραγιώργη στό παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
19. Τέλεσε τήν κηδεία του Κ. Καλλιάφα στό παρεκκλήσιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τόν ἐπισκέφθηκαν ἡ κα Nina Sansome, ὁ κ. Γιάννης Χατζῆς, ὁ κ. Στάμος Φαφαλιός καί ὁ κ. Σ. Κουλουκουντῆς.
20. Τόν ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Σ. Μουσαλίμας.
21. Τέλεσε τόν ἁγιασμό τοῦ Γραφείου Κηδειῶν στό Battersea.
22. Τόν ἐπισκέφθηκαν ὁ κ. Α. Καλυβιώτης, of Ath. Ledwich, ἡ Ἐπιτροπή Παραπληγικῶν καί ὁ κ. καί ἡ κα Δ. Τσέκου.
23. Προήδρευσε συνεδρίας τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Τό ἀπόγευμα προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Trust τῆς Κοινότητας Τιμίου Σταυροῦ Hendon.
24. Παρέστη σέ ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ὁ Σύνδεσμος Hadley καί Herts.
25. Τέλεσε τή Θ. Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Hackney. Τό βράδυ παρέστη σέ ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου Τριχωμιτῶν Ἀγγλίας καί παρεκάθησε στό δεῖπνο πού διοργανώθηκε στή μεγάλη αἴθουσα τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Γενεσίου τῆς Παναγίας Camberwell.
26. Προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Κ.Ε.Σ. Τό ἀπόγευμα παρέστη σέ ὁμιλία τοῦ Νικολάου Γκαζογιάννη (Gage) στό Ἑλληνικό Κολλέγιο. Τό βράδυ δέχτηκε ἀντιπροσώπους ἀπό τήν Ὁμογένεια τοῦ Birmingham.
27. Τέλεσε προηγιασμένη Θ. Λειτουργία στόν Καθ. Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀκολούθως προήδρευσε συνάξεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου στήν ὁποία μίλησε ὁ Καθηγητής κ. Ν. Μπρατσιώτης.
28. Μετέβη στό Birmingham ὅπου προήδρευσε συνεδρίας τῶν TRUSTEES τῆς Κοινότητος Ἀπ. Ἀνδρέου καί Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS DIARY

JANUARY

1. He celebrated Holy Liturgy at the Cathedral of St. Sophia. In the afternoon he was guest of honour at the Greek Cypriot Brotherhood where he blessed St. Basil's Cake.
2. He was visited by Bishop Irenaios of Patara. He dined with Mr Andreas Ellinas.
3. He was visited by fthr. V. Georgiou and prof. T. Benos.
4. He was visited by Mr S. Moyzalitis.
5. He celebrated the Divine Liturgy of Theophania at the Archbishopric Chapel. He was visited by fthr. Ambrosios Yiakallis. Later he went to Oxford where he participated in the meeting of the World Council of Churches.
6. He celebrated Holy Liturgy at St. Panteleimon Church. He attended lunch given in his honour by Mr & Mrs Chr. Tsangarides.
7. Celebrated D. Liturgy at St. George's Church, Kingston, and the rite of the sanctification of the waters at the river Thames. In the afternoon he blessed St. Basil's Cake at Kypriaki Estia, London. In the evening he was host to the members of the Committee for Faith and Order of the World Council of Churches.
8. He blessed St. Basil's Cake at DE.SI. (Democratic Rally).
9. He chaired the gathering of the Assistant Bishops of the Archdiocese. He went to Southend where he chaired the Community's Committee meeting.
10. He attended dinner at the House of Commons. Later he was visited by prof. Menas Alexiades. He blessed and cut St. Basil's Cake at EKEKA. In the evening he received at dinner the president of the community of Mansfield, the M.P. and the Mayor of Mansfield.
11. He went to Birmingham.
12. He was visited by the chairman of the Tricomo Association.
13. He was visited by fthr. Max. Lavreotis. In the evening he blessed St. Basil's Cake offered by the Scouts Society of North London at St. Barnabas Hall Wood Green. He also blessed and cut the cake in honour of St. Basil offered by the Educational Co-Ordinating Committee of Greek Schools, U.K.
14. He Celebrated Divine Liturgy at St. Lazaros Church. He blessed the wedding of Leonidas Leonidou and Anne-Marie Buttingieg at St. Mary's, Wood Green. He also blessed the wedding of Loizos Loizou and Maria Zographou. In the evening he blessed the engagement of Jack Christodoulou and Maria Phylactou.
15. He was visited by Mr D. Phylactis. In the evening he visited the Byzantine School of Music, North London, and later he addressed St. Catherine's Greek Orthodox Youth Organization at Whestone.
16. He was visited by Mr K. Yerolemou and Mr K. Nicholas. In the evening he attended dinner given in his honour by the Mayor of Wood Green.
17. He officiated at Chr. Scordalides' funeral in Eastbourne. Later he chaired the Committee's meeting at which the question of permanent priest was discussed.
18. He celebrated divine Liturgy at St. Athanasios, Cambridge. Later he chaired a Community meeting there.
19. He was visited by Mr J. Tsounis, and by Mr Daflos of the Greek Embassy.
20. He visited the Greek School of St. Sophia. In the evening he officiated at the memorial service for Phedon Kalodikis at the Chapel of the Annunciation.
21. He celebrated Holy Liturgy at the Cathedral of St. Sophia, to mark the commencement of the celebration of the Three Hierarchs and Greek Letters. In the evening he blessed St. Basil's Cake at DE.KO. U.K.
22. He participated in the prayer for Christian Unity at Westminster Cathedral. He presided over the meeting of the Croydon Community.
23. He was visited by Mrs Ruth Weyl (International Council of Christians and Jews). In the evening he officiated at vespers at St. Nectarios Church, Battersea.
24. He officiated at vespers at the Chapel of the Annunciation. Later he opened the children's Book Fair at the Hall of St. Mary's, Wood Green.
25. He celebrated Holy Liturgy at the Chapel of the Annunciation. Afterwards he received congratulatory visits on the occasion of the celebration of his nameday. Later he went to Lambeth Palace where he attended a function in honour of the clergy of the Churches of the Minority Groups. Later he blessed the wedding of Julia and John Scenter at the Cathedral of St. Sophia.
26. He blessed St. Basil's Cake offered by the Lykeion ton Ellinidon at the Hellenic College.
27. He celebrated the Divine Liturgy at St. Andrews Cathedral, Kentish Town, and later visited the Community's Greek School. In the evening he officiated at vespers at the Church of the Annunciation, Manchester.
28. He celebrated Divine Liturgy at the Church of the Three Hierarchs, Leeds. In the evening he officiated at vespers at the Church of St. Nicholas, Liverpool.
29. He officiated at the vespers of St. John the Baptist. Later he chaired the meeting of the Committee of the Community of St. Charalambos, Luton. He also met the president and other members of the Church Council of the Cathedral of St. Andrew, Birmingham.
30. He celebrated Divine Liturgy at St. Demetrios' Church, Edmonton. In the evening he officiated at the official opening for the celebration fo the Greek Letters at the Cathedral of St. Sophia where the main speaker was prof. G. Galitis, lecturer at the Theological School of the University of Athens.
31. He was visited by the protopresb. G. Vayianos and Mr Athan. Arvanitis. In the evening he attended a speech by Mr P. Ioannides, at St. Mary's Hall, Wood Green.

FEBRUARY

1. He was visited by f. M. Pazinas. In afternoon the he celebrated vespers at the Cathedral of the Nativity of the Mother of God Camberwell where he blessed the newly created hall of the Community.
2. He celebrated Holy Liturgy at the Cathedral of St. Mary (Wood Green). In the afternoon he was visited by Mr N. Lavrentides, Dr. M. Pantelides, Mr K. Akritas.
3. He was visited by Mr N. Frangos. In the evening he celebrated vespers at the Cathedral of St. Nicholas.
4. He celebrated Holy Liturgy at the Cathedral of St. Mary and St. Andrew (Birmingham).
5. He was visited by f. Efraim Lash and f. Zacharias. In the afternoon he celebrated Vespers at the Cathedral of Holy Cross, Hendon.
6. He was visited by Bishop Chrysostomos of Kyanea. In the afternoon he celebrated vespers at the Church of St. John the Theologian (Hackney).
7. He was visited by Bishop Timotheos of Miletoupolis. He attended a lecture organized by the Anglo-Helleninc Association.
8. He visited the Eros Castings Ltd.
9. He was visited by Mr C. Karadas and Mr N. Genias.
10. He visited the Community of Holy Trinity in Brighton where he celebratedted at vespers.
11. He officiated at the inauguration of the Church of Holy Trinity, Brighton. Afterwards he officiated at the memorial service for G. Kairis at the chapel of the Archdiocese.
12. He sat at lunch given by the Lord Mayor of Haringey at the Civic Centre of Enfield. In the evening he gave dinner in honour of the Professors M. Alexiades, M. Melas, G. Galitis and the Bishop of Pergamos Ioannis.
13. He attended a meeting of the Trustees of the Hellenic College. In the evening he was visited by members of the Community of St. Nicholas, Shepherds Bush.
14. He officiated at the funeral of Ev. Moustaka. He visited the Hellenic College of London. In the evening he sat at a dinner given by the Lord Mayor of Westminster at the Banqueting Hall.
15. He presided over a meeting of the Committee of the "Hieratikos Syndesmos". In the afternoon he left for Birmingham.
16. He gave lunch in honour of the Metropolitan of Ermoupolis Mr Pavlos. In the afternoon he left for Cardiff.
17. He officiated at a memorial service for the deceased, at the chapel of the Archdiocese. He attended a function organised by the Paphos Association of Gr. Britain.
18. He celebrated Holy Liturgy at the Cathedral of St. Barnabas and then preached at the Church of St. Antonios (Caledonian). He blessed the marriage of Kyriacos and Tracey Karageorgis.
19. He officiated at the funeral of C. Kalliafas. In the afternoon he was visited by Mr J. Hadjis, Mr St. Fafalios and Mr S. Kulukundis.
20. He was visited by Dr. S. Mousalimas.
21. He blessed a funeral Chapel at Battersea.
22. He was visited by f. Ath. Ledwich, Mr A. Kolyviotis, Dr. M. Alexiades, Mr and Mrs D. Tsekos.
23. He presided over a meeting of the Assistant Bishops of the Archdiocese. In the afternoon he presided over a meeting of the Trustees of the Greek Orthodox Community of Hendon.
24. He attended a dinner organized by the Hadley Wood and Herts Greek Association.
25. He celebrated Holy Liturgy at the Church of St. John the Theologian, Hackney. In the evening he attended the first dinner organized for the occasion of the opening of the St. Mary's Great Hall Camberwell and also a dinner by Tricomo Association.
26. He presided over a meeting of K.E.S. In the afternoon h attended a lecture by Mr Nick Gage at the Hellenic College.
27. He celebrated Holy Liturgy at the Cathedral of St. Mary at Wood Green. Then he attended a gathering of the Greek Clergy at which professor N. Bratsiotis gave a lecture on the meaning of the first chapter of the book of Genesis.
28. In the afternoon he went to Birmingham where he presided over a meeting of the TRUSTEES of the Community of St. Andrew.

Printed by: **ST. PAUL'S PRESS**
626A Holloway Road, London N19 3PA - Tel.: 01-272 2804 / 4373 - Fax: 01-263 3240